

dr Jarosław Ruszewski
dr Piotr Sitniewski
www.jawnosc.pl

Ustawa o dostępie do informacji publicznej w orzecznictwie

Orzecznictwo sądów odgrywa ważną rolę w usuwaniu wielu wątpliwości związanych ze stosowaniem obowiązujących przepisów prawnych. Wiele niejasności, powstałych na tle stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej, zostało już rozstrzygniętych przez sądy lub organy odwoławcze. Z uwagi na to, że orzecznictwo w dalszym ciągu dynamicznie się rozwija, poniżej prezentujemy zbiór wybranych wyroków, które związane są z dostępem do informacji publicznej na dzień wydania poradnika.

Zachęcamy, by w przypadku zaistnienia niejasności zwrócić do zbioru orzecznictwa, które być może pozwoli usunąć powstałe problemy interpretacyjne. Postulujemy też, by w opracowywanych pismach powoływać się na istniejące orzeczenia, gdyż one bez wątpienia wzmacniają naszą argumentację.

Cytowane orzeczenia pochodzą ze strony www.orzeczenia.nsa.gov.pl.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej

(Dz.U. nr 112, poz. 1198 ze zm.)

w orzecznictwie

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

1. 2013.05.31, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 33/13, LEX nr 1335388

Informacja o wydatkach Regionalnej Izby Obrachunkowej, w tym wysokości wydatków na wynagrodzenia pracowników jest informacją o majątku publicznym. Informacją publiczną jest również informacja o wysokości środków finansowych przeznaczonych na nagrody, w tym również o charakterze uznaniowym.

2. 2013.05.29, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 183/13, LEX nr 1321102

1. „Sprawą publiczną”, o której mowa w art. 1 ust. 1 u.d.i.p., będzie działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.
2. Informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organów władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem.
3. Charakteru informacji publicznej nie mają wnioski w sprawach indywidualnych, wnioski będące postulatem wszczęcia postępowania w innej sprawie, wnioski dotyczące przyszłych działań organu w sprawach indywidualnych, wnioski stanowiące ingerencję w działalność sądów, a także wnioski

dotyczące dokumentów prywatnych. Informacja publiczna powinna mieć swój materialny odpowiednik, nie można bowiem zobowiązać do udzielenia informacji, która nie istnieje.

4. Informacja „czy którykolwiek z sędziów Sądu Rejonowego jest uzależniony od alkoholu” nie stanowi informacji publicznej.
5. Forma decyzji administracyjnej jest zastrzeżona wyłącznie dla informacji publicznej, zatem jeżeli żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ odmawia jej udostępnienia zwykłym pismem, sporządzonym z zachowaniem przewidzianych terminów.

3. 2013.04.23, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 85/13, LEX nr 1313732

1. Skarga na bezczynność w zakresie udzielenia informacji publicznej jest dopuszczalna bez wzywania do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 52 § 3 p.p.s.a.
2. Decyzje administracyjne, stanowiące podstawę do lokalizacji przez przedsiębiorstwo sieci energetycznej na nieruchomościach innych podmiotów ze swej istoty stanowią przedmiot informacji publicznej.
3. Jeżeli konkretny dokument ma charakter informacji publicznej, to nie może być on tej cechy pozbawiony wówczas, gdy jego udostępnienie mogłoby mieć negatywne konsekwencje dla tego podmiotu w ewentualnym przyszłym procesie cywilnym.
4. Dokonując wykładni zawartego w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. terminu „tajemnica przedsiębiorcy” należy posiłkowo odwołać się do rozumienia „tajemnicy przedsiębiorstwa” na gruncie u.z.n.k.
5. Dla uznania określonej informacji za tajemnicę przedsiębiorcy, o jakiej mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p., należy wykazać, że przedsiębiorca podjął niezbędne kroki mające na celu zachowanie jej w poufności.

4. 2013.04.23, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 85/13, Rzeczposp. PCD 2013/114/3

Ocena, czy określona informacja stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy, nie może zależeć od tego, jaki wnioskodawca ubiega się o jej udostępnienie.

5. 2013.04.18, wyrok NSA W-wa, II SAB/OI 22/13, LEX nr 1313643

1. Z bezczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ zobligowany jest udzielić informacji publicznej, a jej nie udziela i nie wydaje stosownej decyzji o odmowie udostępnienia takiej informacji. W przypadku zaś, gdy informacja o jaką ubiega się zainteresowany nie ma charakteru informacji publicznej, organ nie pozostaje w zwłoce w zakresie udostępnienia informacji publicznej. Aby można było mówić o bezczynności podmiotu zobowiązanego należy przede wszystkim stwierdzić, iż ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego, w nakazanym prawem terminie, nie wypełnił. W przypadku, gdy podmiot wezwany uznaje, że żądana informacja nie stanowi w istocie informacji publicznej, Sąd zobligowany jest do rozpoznania wniesionej skargi i rozstrzygnięcia, czy rzeczywiście wnioskodawca może domagać się udostępnienia interesujących go danych.
2. Protokoły z posiedzeń niejawnych SKO stanowią informację publiczną.

6. 2013.04.18, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 22/13, LEX nr 1312517

Jeżeli zostanie sporządzony protokół z posiedzenia niejawnego kolegium, to stanowi on dokument urzędowy podlegający włączeniu do akt postępowania. Treść protokołu posiedzenia niejawnego kolegium stanowi informację o sprawie publicznej, podlega więc udostępnieniu.

7. 2013.04.04, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 7/13, LEX nr 1298170

1. Akta postępowania przygotowawczego spełniają, w rozumieniu u.d.i.p., zarówno warunki przedmiotowe, jak i podmiotowe. Stanowią informację o działalności organu publicznego, jakim bez wątpienia jest Prokuratura i znajdują się w jej dyspozycji.
2. O ile wgląd do akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego podlegać będzie rygorom art. 156 § 4 kpk, to już akta zakończonego postępowania przygotowawczego i to niezależnie od tego, w jaki sposób zostało ono zakończone – rygorom u.d.i.p.
3. Akta zakończonego postępowania przygotowawczego, w tym także ich okładki, stanowią informację publiczną podlegającą udostępnieniu na zasadach określonych w u.d.i.p.

8. 2013.03.07, wyrok NSA W-wa, IV SAB/Wr 13/13, G. Prawna FiP 2013/97/8

Firma ma prawo do uzyskania dokumentów będących w posiadaniu powiatu, nawet jeżeli organ ich nie wytworzył. Informacją publiczną są bowiem także te dokumenty, których organ administracji używa do zrealizowania powierzonych mu zadań.

9. 2013.03.06, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 3/13, LEX nr 1293570

Informacje dotyczące wydatków ponoszonych z budżetu gminy stanowią informację o sprawach publicznych, a więc informację publiczną.

10. 2013.03.05, wyrok NSA W-wa, I OSK 2888/12, LEX nr 1341839

1. Przy kwalifikacji danej informacji jako informacji publicznej nie wystarczy kierować się jedynie tym, kto wytworzył daną informację i jaką ma formę, czy postać. Istotne jest przede wszystkim to, co dana informacja zawiera, a więc, czy dotyczy sprawy publicznej.
2. Treść wystąpienia Dyrektora Generalnego Ministerstwa Finansów, w przedmiocie rozmowy dyscyplinującej, nie stanowi informacji publicznej, a jest jednym z „narzędzi” pracodawcy w zakresie kierownictwa przy wykonywaniu określonych zadań przez pracowników urzędu, w tym przez kierownictwo poszczególnych komórek organizacyjnych w urzędzie.

11. 2013.02.20, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 466/12, LEX nr 1292294

1. Umowy podpisane z członkami zarządu, w tym również ich wynagrodzenie, obrazują zasady funkcjonowania Spółki, w szczególności tryb działania w zakresie wykonywanych zadań publicznych i działalności w ramach wydatkowania środków publicznych, który winien być transparentny i poddany kontroli społecznej. Nie można zgodzić się, że udostępnieniu w trybie u.d.i.p. podlegają tylko dokumenty urzędowe. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu tej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji. Informacja publiczna obejmuje swoim znaczeniem szerszy zakres pojęciowy niż dokumenty urzędowe i nie można zawęzić i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów. Stąd

też informacją publiczną będą nie tylko dokumenty zredagowane i wytworzone przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji, ale także te dokumenty, których podmiot używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.

2. Punktem odniesienia oceny wyznaczającej granice dopuszczalnej ingerencji w sferę życia prywatnego (w świetle art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji) jest taka treść konstytucyjnego prawa do informacji, które zgodnie z przyjmowanymi standardami rozumiane jest szerzej – jako odnoszące się również do informacji ze sfery życia prywatnego osób pełniących funkcje publiczne, o ile mają one związek z działalnością publiczną.

12. 2013.02.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 2662/12, LEX nr 1277668

Akta zakończonego postępowania karnego nie są informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Powyższe nie oznacza, że poszczególne informacje zawarte w dokumentach urzędowych, precyzyjnie określone, a znajdujące się w aktach zakończonego postępowania karnego przygotowawczego nie będą podlegać u.d.i.p. jako nośnik konkretnej informacji.

13. 2013.01.17, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 48/12, LEX nr 1285163

1. Wydawane przez organ architektoniczno-budowlany decyzje o pozwoleniu na budowę stanowią informacją publiczną. Informacja o rozstrzyganych przez organy administracji publicznej sprawach administracyjnych jest informacją o działalności organów publicznych. Prawo dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, potwierdza przepis art. 5 ust. 3 u.d.i.p. Decyzje rozstrzygają sprawy administracyjne i jako akty administracyjne indywidualne stanowią dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 6 pkt 4 lit. a u.d.i.p.
2. Projekt budowlany podlegający zatwierdzeniu w drodze decyzji organu budowlanego stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p.
3. Przymiot informacji publicznej posiadają także te dokumenty, których organ używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet gdy prawa autorskie do tych dokumentów należą do innego podmiotu.

14. 2013.01.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 2508/12, Rzeczposp. PCD 2013/11/3

Koszty zatrudnienia radcy prawnego w urzędzie miasta są informacją publiczną.

15. 2012.12.20, wyrok WSA w Poznaniu, IV SAB/Po 87/12, LEX nr 1234775

Informacje (decyzje) stanowiące podstawę lokalizacji i budowy linii elektroenergetycznych na działkach są informacjami publicznymi w rozumieniu u.d.i.p.

16. 2012.12.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 2208/12, G. Prawna NO 2013/42/2

Kosztorys inwestorski sporządzany przez organ administracji publicznej na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo zamówień publicznych od chwili otwarcia ofert podlega udostępnieniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej.

17. 2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684

1. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone

w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.

2. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
3. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych.
4. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.

18. 2012.12.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 2149/12, LEX nr 1285158

1. Udzielenie informacji publicznej ma charakter czynności materialno-technicznej, wynikającej z przepisów prawa – u.d.i.p. Identyfikacja określonego we wniosku dokumentu jako informacji publicznej determinuje konieczność jego udostępnienia, natomiast jeżeli w ocenie organu, istnieją ustawowe przeszkody do udostępnienia informacji w określony sposób lub w określonej formie, bądź istnieją ustawowe podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, to zobligowany jest on do załatwienia wniosku w formie procesowej. Brak udostępnienia informacji publicznej i brak rozstrzygnięć procesowych w tym zakresie powoduje, że organ pozostaje w bezczynności. Środkiem przysługującym w tej sytuacji osobie domagającej się udostępnienia informacji publicznej jest skarga do sądu administracyjnego, wnoszona na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z pkt 4 p.p.s.a.
2. Mapy cyfrowe w wersji wektorowej lub rastrowej „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego” oraz „Kierunki rozwoju przestrzennego” stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. i organ administracji nie może powoływać się na przepisy u.p.a.p.p., powstrzymując się od załatwienia w formie procesowej wniosku o ich udostępnienie. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio redagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale charakter taki mają również dokumenty, które organ wykorzystuje do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet wtedy, gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu.
3. Przy udostępnieniu map sporządzonych dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i prowadzonych przy nim prac nie chodzi o rozporządzenie prawami autorskimi, lecz o dostęp do treści dokumentu stworzonego na zlecenie organu administracji pu-

blicznej w celu realizacji zadań publicznych. Informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów, w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem, przy czym nie chodzi tylko o dokumenty wytworzone przez organ, ale i takie, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części dotyczą organu), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

19. 2012.12.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 2021/12, Rzeczposp. PCD 2012/286/3

Zebrań wiejskie jest organem pomocniczym jednostki samorządu terytorialnego, które współdecyduje o mieniu publicznym. Może podejmować uchwały w tym zakresie. Nie budzi zatem wątpliwości, że wszelkie kwestie, które dotyczą działalności tego organu, są informacją publiczną.

20. 2012.11.22, wyrok NSA W-wa, I OSK 1868/12, LEX nr 1291361

Przepis art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stanowi lex specialis w stosunku do art. 1 ust. 2 u.d.i.p.

21. 2012.11.22, wyrok NSA W-wa, I OSK 2014/12, LEX nr 1291372

Wykładnia przepisów prawa, jak też ocena ich zastosowania, czyli swego rodzaju opinia prawna, nie stanowi informacji publicznej.

22. 2012.11.22, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 122/12, LEX nr 1229952

1. Badanie przez sąd administracyjny bezczynności organów na gruncie u.d.i.p. poprzedzone być musi oceną, czy żądanie domagającego się udzielenia informacji podmiotu mieści się w jej obszarze. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, a więc że skarga jest dopuszczalna, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu kontroli – to jest do rozstrzygnięcia czy w sprawie występuje bezczynność. W tym zakresie sąd administracyjny ocenia czy organ podjął jakiegokolwiek działanie, czy dokonał tego w prawem wymaganej formie, a jeśli udzielił żądanej informacji, czy została ona udzielona w pełni, a więc, czy wykonany został obowiązek działań wymaganych w u.d.i.p.
2. Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie przepisów ustawy z 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji jest państwową osobą prawną. Po myśli art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p., jest zobowiązana do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej uwzględnieniem zapisów tej ustawy.
3. Zapytanie, na jakich zasadach zatrudniani są w autobusach komunikacji wykonywanej przez państwową osobę prawną kontrolerzy biletów, jaka jest nazwa i adres dokonującej tego firmy zewnętrznej, do kiedy obowiązuje umowa z tą firmą i jakie są kwoty i zasady wynagradzania za usługi kontroli biletów oraz jaka obecnie ilość osób kontroluje bilety w komunikacji zbiorowej obejmuje zagadnienia z zakresu organizacji podmiotu i wydatkowania przez niego majątku. Jeśli jest to podmiot dysponujący majątkiem państwowym, jest on zobowiązany do przekazania takich informacji.
4. Informacją publiczną może stanowić także treść umów cywilnoprawnych dotyczących wykonywania władztwa nad majątkiem państwowej osoby prawnej.
5. Informacją publiczną jest informacja o faktach, których dotyczy złożony po myśli art. 10 ust. 1 in

fine u.d.i.p. wniosek. Adresat tego wniosku nie jest uprawniony do dowolnego doboru informacji przekazywanych wnioskodawcy lecz zobligowany jest do ustosunkowania się do konkretnych żądań wnioskodawcy. Skoro sprawa w tym zakresie nie zostanie załatwiona, zachodzi beczynność po stronie adresata wniosku

23. 2012.11.14, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 545/12, LEX nr 1228223

1. Informacja dotycząca kosztów poniesionych przez gminę w związku z zatrudnieniem sekretarza gminy, a więc faktycznie informacja dotycząca władz publicznych i przez te władze wytworzona, stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 u.d.i.p.
2. Sekretarz gminy, będący de facto pracownikiem samorządowym, któremu wójt może powierzyć, zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, prowadzenie spraw gminy, jest osobą pełniącą funkcje publiczne, a dostęp do informacji dotyczących jego zatrudnienia w urzędzie gminy, w tym o kosztach poniesionych przez gminę w związku z jego zatrudnieniem, a więc faktycznie dostęp do informacji o wysokości środków pieniężnych wypłacanych z zasobów publicznych na rzecz osoby pełniącej funkcję publiczną, nie może zostać ograniczony na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

24. 2012.11.08, wyrok SN, I CSK 190/12, LEX nr 1286307

1. Do prywatnej sfery życia zalicza się przede wszystkim zdarzenia i okoliczności tworzące sferę życia osobistego i rodzinnego. Szczególny charakter tej dziedziny życia człowieka uzasadnia udzielenie jej silnej ochrony prawnej. Nie znaczy to, by każda informacja dotycząca określonej osoby była informacją z dziedziny jej życia osobistego. Reżim ochrony prawa do prywatności i reżim ochrony danych osobowych są wobec siebie niezależne. Dochodzi przy tym do wzajemnych relacji i oddziaływania tych reżimów, bowiem w określonych sytuacjach faktycznych przetworzenie danych osobowych może spowodować naruszenie dobra osobistego w postaci prawa do prywatności, bądź ochrona prawa do prywatności będzie wymagała sprzeciwienia się wykorzystaniu danych osobowych.
2. Ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

25. 2012.10.31, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1192/12, LEX nr 1234311

1. Informacja publiczna odnosi się do sfery faktów, które to pojęcie należy rozumieć szeroko. Analiza art. 6 u.d.i.p. wykazuje, że wnioskiem w świetle tej ustawy może być objęte pytanie o określone fakty lub o stan określonych zjawisk. Faktem jest każdą czynność i każde zachowanie organu wykonującego zadania publiczne podjęte w zakresie wykonywania takiego zadania.
2. Przez udostępnienie informacji należy rozumieć prawną możliwość zapoznania się z taką informacją. Podobna w pewnym zakresie do powyższej sytuacja ma miejsce również wtedy, gdy wprawdzie informacja nie została podana do publicznej wiadomości ze względu na ograniczenia prawne, jednakże została wcześniej udostępniona konkretnemu wnioskodawcy jako uczestnikowi postępowania konkursowego. Ewentualna praktyka nie udostępniania takich informacji w toku jawnej części postępowania konkursowego nie znajduje oparcia w obowiązujących normach prawnych.

26. 2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1193/12, LEX nr 1234312

Informacją publiczną będą nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i technicznie wytworzone przez taki podmiot, ale przymiot taki będą posiadać także te, których podmiot zobowiązany używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań. Bez znaczenia jest również i to w jaki sposób znalazły się one w posiadaniu organu i jakiej sprawie dotyczą. Ważne natomiast jest to, by dokumenty takie służyły realizowaniu zadań publicznych przez dany podmiot i odnosiły się do niego bezpośrednio. Innymi słowy, dokumenty takie muszą wiązać się ze sferą faktów zaistniałych po stronie podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej.

27. 2012.10.11, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 28/12, LEX nr 1234520

Informacja o wysokości wydatków na wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne stanowi informację o majątku publicznym, której udostępnienia można się domagać na zasadach określonych w u.d.i.p.

28. 2012.10.11, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 34/12, LEX nr 1234545

Operaty szacunkowe są materiałami niezbędnymi do wykonywania zadań publicznych przez organy władzy publicznej powołane do gospodarowania mieniem publicznym, skierowanymi do tych organów i wykorzystywanymi przy załatwianiu konkretnych spraw, co przesądza o uznaniu ich za informację publiczną w przedmiocie majątku jednostki samorządu terytorialnego.

29. 2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1499/12, LEX nr 1233160

Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja fizycznie istnieje, nie została wcześniej udostępniona wnioskodawcy i – co najistotniejsze – nie funkcjonuje w obiegu publicznym, a zainteresowany nie ma innego trybu dostępu do niej.

30. 2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1500/12, LEX nr 1233161

Żądanie informacji o zastosowanych przepisach prawa w indywidualnej sprawie nie mieści się w kategorii informacji publicznej.

31. 2012.10.09, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 115/12, LEX nr 1234553

Skarga na nieudzielenie informacji w trybie u.d.i.p. dopuszczalna jest tylko wtedy, gdy żądane dane należą do kategorii informacji publicznej. W przeciwnym wypadku skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

32. 2012.10.09, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 77/12, LEX nr 1229772

1. W sytuacji gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi, lub takich informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ zawiadamia jedynie, iż żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym u.d.i.p., nie ma natomiast obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji.
2. Rektor kierujący uczelnią publiczną oraz wydający decyzje administracyjne i dysponujący majątkiem publicznym jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej w myśl art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.
3. Żądanie udostępnienia wniosku dyscyplinarnego dotyczącego ukarania i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest żądaniem udostępnienia informacji publicznej w zakresie wykonywania zadań publicznych przez Rektora Uniwersytetu.
4. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez osoby

prowadzące postępowanie dyscyplinarne toczące się w stosunku do nauczyciela akademickiego, jak wniosek dyscyplinarny i orzeczenie dyscyplinarne, ale także opinia biegłej i odwołanie, które organ wykorzystał do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.

33. 2012.09.27, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 500/12, LEX nr 1221386

Udostępnienie informacji obejmujące także informację o nieposiadaniu żądanych dokumentów nie może ograniczać się wyłącznie do stwierdzenia jej nieposiadania. Konieczne jest wyjaśnienie przyczyn takiego stanu rzeczy. Dlatego informacja odmowna powinna wyjaśniać nie tylko to, że organ nie posiada żądanych danych, ale również tego przyczyny, ewentualnie inne informacje, które mogą mieć wpływ na sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy. Jeżeli powodem braku żądanych dokumentów jest ich archiwizacja to należy wskazać dokładnie podstawę prawną takiego działania, dokumenty zarchiwizowane i dokumenty wskazujące na dokonanie archiwizacji oraz ewentualnie przepis, który nie pozwala z tych dokumentów korzystać, w sytuacji gdy jest taka potrzeba.

34. 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660

1. Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań.
2. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.

35. 2010.04.16, NSA, I OSK 83/10

Adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej musi przede wszystkim ustalić czy żądana informacja jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. W przypadku gdy żądana informacja nie jest informacją publiczną nie stosuje się przepisów ustawy, wobec czego adresat wniosku powinien o tym zawiadomić wnioskodawcę. Nie wchodzi wówczas w grę możliwość wydania decyzji odmownej na podstawie art. 16 .

36. 2009.07.07, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 19/09

Pod pojęciem informacji o sprawie publicznej należy rozumieć każdą czynność i każde działanie organu władzy publicznej w sferze prawa administracyjnego, czy w sferze prawa cywilnego. Zakresem u.d.i.p. objęte mogą być również umowy cywilnoprawne, jeżeli zawierane są przez organy władzy publicznej lub też przez podmioty pełniące funkcje publiczne.

37. 2009.07.07, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 19/09

Organy uprawnione do wykonywania zadań publicznych, z założenia nie podejmują innych czynności jak załatwianie spraw publicznych, przy czym wykonywanie zadania publicznego nie może polegać na realizacji sprawy prywatnej i stąd pod pojęciem informacji o sprawie publicznej należy rozumieć każdą czynność i każde działanie organu władzy publicznej w sferze prawa administracyjnego, czy w sferze prawa cywilnego.

38. 2009.08.19, wyrok NSA, I OSK 683/09

Art. 13 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych stanowi, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami związanymi ze stanowiskiem określonym w ogłoszeniu o naborze. Przepis ten przesądza więc, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru są informacją publiczną, ale tylko w zakresie wskazanym w art. 13 ust. 4 ustawy. (...) W niniejszej

sprawie cv, list motywacyjny oraz wymienione kserokopie dokumentów, są dokumentami prywatnymi kandydatów. Dokumenty prywatne, jako takie, nie stanowią w opinii Sądu pierwszej instancji informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

39. 2009.09.11, wyrok WSA w Olsztynie, II SA/OI 713/09

Przepisy u.d.i.p. nie zawierają podstawy prawnej do skutecznego żądania wykładni zapisów umowy zawartej przez organ samorządu terytorialnego. Interpretacja taka nie mieści się w definicji informacji publicznej.

40. 2008.01.15, wyrok WSA w Bydgoszczy, II Sab/Bd 40/07

Brak cech informacji publicznej powoduje, że brak jest podstaw do wydania decyzji w trybie u.d.i.p. Nie ma wówczas także obowiązku udostępnienia informacji. Organ, do którego wniesiono żądanie powinien natomiast wystosować pismo informacyjne o nienależeniu żądanej informacji do zakresu przedmiotowego ustawy.

41. 2008.09.18, wyrok NSA, I OSK 315/08

Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale przymiot taki posiadają będą także te, których organ, używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu. Wobec powyższego petycja mieszkańców, ponad wszelką wątpliwość, jest dokumentem zawierającym informację publiczną

42. 2009.10.14, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 81/09

Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób dotyczących go. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego

43. 2008.02.28, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1292/07

Maksymalnie szeroka interpretacja pojęcia dostępu do informacji mogłaby doprowadzić do całkowitego paraliżu funkcjonowania organów administracji publicznej, byłaby bowiem jednoznaczna z nałożeniem na nie obowiązku umożliwienia przeprowadzania osobistych, „prywatnych” działań kontrolnych przez właściwie nieograniczoną liczbę podmiotów. Prawo do uzyskania informacji nie może przeradzać się w kompetencję do przeprowadzenia przez dowolną osobę czynności o charakterze niemal procesowym, tak jak oględziny przedmiotu.

44. 2008.10.08, wyrok WSA w Poznaniu, IV SAB/Po 14/08

Żądanie wstępu do pomieszczeń organu nie mieści się w zakresie sprawy publicznej.

45. 2008.10.08, wyrok WSA w Poznaniu, IV Sab/Po 14/08

Ustalenie prawidłowości i sposobu wykonania umowy cywilnoprawnej nie jest przedmiotem mieszczącym się w pojęciu informacji publicznej.

46. 2008.12.17, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 39/08

Żądanie udzielenia porady prawnej, nie dotyczy informacji publicznej i w tym zakresie nie mają zastosowania przepisy u.d.i.p.

47. 2007.02.09, wyrok NSA, I OSK 517/06

Akta kandydatów na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, w tym wykorzystane w postępowaniu kwalifikacyjnym testy, zadania symulacyjne, spełniają podmiotowe kryteria informacji publicznej. Stanowią bowiem informację o działalności organów publicznych.

48. 2007.06.22, wyrok WSA w Warszawie, SAB/Wa 175/06

Opinia prawna sporządzona przez pracownika organu dla potrzeb załatwienia konkretnej sprawy, czy też bliżej nieokreślonej liczby spraw, jako dokument wewnętrzny, służący załatwieniu spraw i realizacji zadań organu, posiada walor informacji publicznej.

49. 2006.01.24, post. NSA, I OSK 928/05

Udzieloną w trybie u.d.i.p. stanowić mogą zatem jedynie wiadomości o projektowanych aktach prawnych, czy aktach nieogłoszonych

50. 2003.07.02, wyrok NSA, II SA 837/2003

U.d.i.p. przyjęła szerokie rozumienie przedmiotu regulacji. Co do zasady, wszystko co wiąże się bezpośrednio z funkcjonowaniem i trybem działania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, stanowi informację publiczną. W razie wątpliwości, czy żądana informacja mieści się w przedmiocie uregulowanym ustawą, należy – respektując zasadę powszechnego dostępu – interpretować przepisy na korzyść wykonującego prawo do takiej informacji

51. 2003.11.20, wyrok NSA, II SAB 372/03

Informacja o wykształceniu pracownika socjalnego odpowiedzialnego za przeprowadzenie wywiadów środowiskowych u strony jest informacją publiczną w rozumieniu u.d.i.p.

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi.

1. 2009.03.19, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 5/09

Pomimo szerokiego zakresu pojęcia informacji publicznej, u.d.i.p. stanowi w art. 1 ust. 2, że jej przepisy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Oznacza to, że nie każdy wniosek, z którego treści wynika żądanie udostępnienia informacji publicznej, może zostać załatwiony w trybie przepisów tej ustawy.

2. 2003.07.15, wyrok NSA, II Sa 1214/03

Forma decyzji nie jest właściwa dla udzielenia informacji ani poinformowania strony o tym, że z uwagi na regulację zawartą z odrębnej ustawy nie znajduje zastosowania ustawa o dostępie do informacji publicznej.

AKTA POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO JAKO INFORMACJA PUBLICZNA

3. 2009.03.25, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 195/08

Wbrew twierdzeniu organu, żądane informacje są informacjami publicznymi, bowiem akta sprawy administracyjnej, jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych, stanowią informację publiczną. Informacją publiczną jest również informacja o osobach pełniących funkcje publiczne, a w szczególności dokumenty, upo-

ważniące te osoby do działania w sprawach publicznych. Należy zgodzić się ze skarżącym, że odrębną kwestią jest dostęp do takich informacji. Na organie spoczywa bowiem obowiązek ustalenia, które informacje podlegają udostępnieniu, a które podlegają ochronie w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

4. Postan. NSA, I OSK 1165/09

Decyzje administracyjne – o dostęp do których wnioskowała skarżąca spółka – są informacją publiczną w rozumieniu ustawy. Jest to bowiem informacja wytworzona przez organ jednostki samorządu terytorialnego, będący organem władzy publicznej, zaś okoliczność, że przedmiotowe decyzje wydane zostały w sprawie indywidualnej, nie może mieć wpływu na zakwalifikowanie ich jako informacji publicznej. Z tego względu Sąd uznał, że organ pozostaje w błędzie twierdząc, iż decyzje nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. Jednocześnie Sąd wskazał, że przepisy wykluczają zajęcie stanowiska prezentowanego przez organ w niniejszej sprawie, bowiem nie można jednocześnie twierdzić, że informacja nie ma charakteru informacji publicznej i odmawiać dostępu do niej w oparciu o art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Powołanie się na przesłanki wskazane w tym przepisie oznacza, że organ uznaje że wnioskowana informacja jest informacją publiczną, ale z określonych przyczyn nie może zostać udzielona, a zajęcie takiego stanowiska winno skutkować wydaniem decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 przywołanej ustawy.

5. 2006.05.11, wyrok NSA, II OSK 812/05

Przy rozpoznaniu wniosku o udostępnienie żądanej dokumentacji organ powinien był w pierwszej kolejności ustalić czy znajdują się w nim informacje niepodlegające udostępnieniu, tzn. zawierające dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p. Dopiero po dokonaniu tych ustaleń należało podjąć czynności zmierzające do udostępnienia informacji lub wydać decyzję odmawiającą do nich dostępu. Jeżeli jakaś informacja nie może zostać udostępniona, to organ musi ustalić, jakie informacje podlegają ochronie ze względu na to, że są objęte tajemnicą. Musi zatem wskazać, czy dane te objęte są tajemnicą ze względu na ochronę danych osobowych w nich zawartych, czy też ze względu na prawo do prywatności lub tajemnicę państwową, służbową, skarbową.

6. 2005.12.16, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 74/05, niepubl.

Akta sprawy administracyjnej jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych, stanowią informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p.

7. 2005.04.05, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 1541/04, niepubl.

Akty postępowań prowadzonych przez podmioty publiczne są informacjami publicznymi. Kwestia ich udostępnienia czy zakazu będzie uzależniona od faktu czy nie podlega to wyłączeniom wynikającym z tajemnic ustawowo chronionych.

8. 2004.08.04, wyrok WSA w Rzeszowie., II SAB/Rz, 26/04, niepubl.

Akta sprawy administracyjnej są bez wątpienia wiadomością wytworzoną przez szeroko rozumiane władze publiczne. Należy je uznać za informacje publiczne w rozumieniu uodip. Nie ma znaczenia czy mają postać dokumentów urzędowych czy też nie.

9. 2004.04.07, wyrok WSA z Łodzi, II SA/Łd 12/04, niepubl.

Niedopuszczalne jest uznanie „z góry” akt administracyjnych w całości za niepodlegające udostępnieniu, bez

żadnych ustaleń, tzn. bez nadania im charakteru tajemnicy służbowej i nie opatrzeniu zgodnie z ustawą o ochronie informacji niejawnych klauzulą poufne, bądź też wykazania, że dotyczą one prawnie chronionej tajemnicy. Zróżnicować należy kwestię dostępu do zawartych w takich aktach danych osobowych czy informacji stanowiących prawnie chronioną tajemnicę. Organ, odmawiając udostępnienia informacji, musi konsekwentnie wskazać dokumenty bądź dane podlegające wyłączeniu ze względu na ochronę powołanych dóbr.

10. 2003.03.07, wyrok NSA, II SA 3572/02, i z 08.02.2005, OSK 1113/04

Na gruncie orzecznictwa sądownoadministracyjnego ugruntowało się stanowisko, iż akta postępowań prowadzonych przez podmioty publiczne w określonych przypadkach stanowią informację publiczną udostępnianą w trybie ustawy. O ile bowiem wgląd do aktu sprawy w toku postępowania przygotowawczego podlegać będzie rygorom art. 156 ustawy kpk, to już akta zakończonego postępowania przygotowawczego, w tym również umorzonego, podlegają udostępnieniu na zasadach dotyczących udostępniania informacji publicznej. Podkreśla się również, iż akta postępowań przygotowawczych stanowią informację o działalności organów publicznych, do których dostęp wypełnia dyspozycję art. 61 Konstytucji RP, statuującego publiczne prawo obywatela do informacji.

11. Wyroki NSA: 30.10.2002, II SA 1956/02; 11.05.2006, II OSK 812/05; wyrok WSA w Poznaniu, 05.03.2009, IV SAB/Po 36/08

Akta sprawy administracyjnej zawierające wnioski o ustalenie warunków na budowę oraz inną dokumentację niezbędną do wydania decyzji jak i akta każdej sprawy administracyjnej w ogólności, jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych stanowią informację publiczną. W orzecznictwie jest ugruntowane stanowisko, że informacją jest nie tylko prawo do informacji przetworzonej, ale też prawo wglądu do dokumentów /akt, materiałów/ będących w posiadaniu tego organu /wyrok WSA w Warszawie z dnia 07.05.2004, sygn. akt II SA/Wa 221/04; wyrok WSA w Warszawie z dnia 16.01.2004., sygn. akt II SAB 364/03; wyrok NSA z dnia 11.05.2006, sygn. akt II OSK 812/05/.

Art. 2. 1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej „prawem do informacji publicznej”.

2. Od osoby wykonującej prawo do informacji publicznej nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

1. 2012.12.13, wyrok WSA w Olsztynie, II SA/OI 1316/12, LEX nr 1235179

Analiza art. 2 ust. 1 u.d.i.p. zawierającego pojęcie „każdemu” oznacza, że ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji uprawnienia obywatelskie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na zasadach określonych w tej ustawie. Przy czym słowo „każdy” należy rozumieć jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.

2. 2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684

Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.

3. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
4. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych
5. **2012.05.10, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 46/12, LEX nr 1166260**
  1. Za wniosek o udzielenie informacji publicznej uznać można przesłanie zapytania drogą elektroniczną, i to nawet, gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Postępowanie w sprawie udzielenia informacji publicznej ma uproszczony i odformalizowany charakter, a osoba zadająca pytanie nie musi być nawet w pełni zidentyfikowana, nie musi bowiem wykazywać interesu prawnego, ani interesu faktycznego.
  2. Przepisy kpa mogą być stosowane tylko w przypadkach określonych w u.d.i.p. Ta natomiast nie daje możliwości zastosowania art. 64 § 2 kpa, tj. pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

6. **2012.04.12, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 33/12, LEX nr 1145979**

To, że prawo do informacji publicznej przysługuje każdemu nie oznacza, że wnioskodawca może być anonimowy. Pod pojęciem każdego należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej. Wskazanie przez wnioskodawcę danych pozwalających na jego identyfikację jest minimalnym wymaganiem. Organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej ma zatem pełne prawo domagać się danych, które pozwolą na należyte określenie podmiotu, wobec którego mają być podjęte czynności związane z realizacją wniosku. Uprawnienia organu w podanym zakresie nie niweczy fakt, że udzielenie informacji publicznej nie jest uzależnione od wykazania przez wnioskodawcę interesu prawnego lub faktycznego. Pojęcie interesu jest kategorią prawa materialnego, podczas gdy oznaczenie wnioskodawcy pozostaje w sferze prawa procesowego.

7. **2012.03.13, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 2718/11, LEX nr 1138997**

Prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

8. **2012.03.05, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 185/11, LEX nr 1139108**

Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Wniosek zainteresowanego rodzi po stronie dysponenta informacji obowiązek jej udostępnienia w sytuacji, gdy owa informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu. W sytuacji, gdy organ nie posiada żądanej informacji, nie można zobowiązać go do jej udzielenia.

9. 2012.02.01, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 58/11, LEX nr 1110830

Sposób załatwienia sprawy o udzielenie dostępu do informacji publicznej polegający na poinformowaniu zainteresowanego przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, że akta sprawy administracyjnej nie stanowią informacji publicznej i nie znajdują tu zastosowania przepisy u.d.i.p. narusza art. 2 ust. 1, art. 4, art. 5, art. 14 i art. 16 u.d.i.p. Akta administracyjne, mogą zawierać informacje publiczne, a tym samym brak dostępu do nich lub brak decyzji odmawiającej dostępu, stanowi o beczynności organu.

10. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 317/11, LEX nr 1107702

Każda udzielona informacja publiczna musi być na tyle dokładna i precyzyjna, aby żądającego nie zmuszać do domniemywania, bądź też do domyslenia się jej treści.

11. 2011.08.10, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 46/11, LEX nr 1086366

1. Z beczynnością mamy do czynienia w sytuacji, gdy organ uchyla się od wydania decyzji, postanowienia czy też nie podejmuje innego aktu lub czynności z zakresu administracji publicznej; skarga na beczynność ma na celu zlikwidowanie takiego stanu.
2. Na gruncie u.d.i.p. niedopuszczalne jest powoływanie się na brak przymiotu strony w postępowaniu zakończonym decyzją administracyjną, z uwagi na treść art. 2 ust. 1 u.d.i.p.

12. 2011.08.02, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/12/11, OwSS 2011/4/54/54-60

W przypadku, gdy wnioskodawca domaga się udostępnienia mu treści decyzji administracyjnych, organ nie może żądać wykazania istnienia szczególnego interesu publicznego, ponieważ jest to informacja publiczna nieprzetworzona i nie ma znaczenia, że dla udostępnienia tego rodzaju informacji publicznej konieczne było wyszukanie tej decyzji w dokumentacji posiadanej przez organ i dokonanie jej anonimizacji.

13. 2011.05.06, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 104/11, LEX nr 994263

Realizacja prawa do informacji publicznej w przewidzianych u.d.i.p. formach jest uzależniona od jednoczesnego, kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek. Po pierwsze: przedmiotem żądania informacji musi być informacja publiczna w rozumieniu art. 1 oraz art. 3 ust. 2 u.d.i.p.; po drugie: adresatem żądania udostępnienia informacji publicznej, na zasadach tej ustawy, zgodnie z art. 4 ust. 1 u.d.i.p., mają być „władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne”, ponadto związki zawodowe i inne organizacje oraz partie polityczne; po trzecie: według art. 4 ust. 3 u.d.i.p. obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

14. 2011.02.22, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1455/10, LEX nr 993237

1. Gdy wnioskodawca domaga się udostępnienia mu treści decyzji administracyjnej, organ nie może żądać wykazania istnienia szczególnego interesu publicznego, ponieważ jest to informacja publiczna nieprzetworzona i nie ma znaczenia, że dla udostępnienia tego rodzaju informacji publicznej konieczne jest wyszukanie tej decyzji w dokumentacji posiadanej przez organ.
2. Nakład pracy konieczny do rozpatrzenia danego wniosku o udzielenie informacji publicznej oraz koszty związane z udzieleniem informacji nie przesądzają o tym, czy dana informacja publiczna ma charakter prosty czy przetworzony.
3. Nie jest przetworzeniem zwyczajne sporządzenie spisu wyszukanych dokumentów urzędowych,

szczególnie gdy jest on sporządzony jedynie w celu ułatwienia przygotowania przez organ żądanej informacji, a jest nim np. przedstawienie tendencji w orzecznictwie danego organu na podstawie analizy wydawanych przez niego aktów administracyjnych.

4. Wniosek o udostępnienie informacji publicznej w postaci kopii wszystkich wydanych przez SKO w danym okresie decyzji oraz postanowień administracyjnych w postępowaniach odwoławczych od decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy nie jest wnioskiem o udzielenie informacji publicznej przetworzonej i jako taki nie wymaga wykazania istnienia interesu publicznego.

15. 2011.01.19, postan. NSA W-wa, I OSK 8/11, LEX nr 741678

1. Udostępnienie informacji publicznej nie może służyć dokonywaniu przez organ wykładni prawa.
2. U.d.i.p. nie jest i nie może być środkiem do wykorzystywania jej w celu występowania z wnioskiem o udzielenie każdej informacji.

16. 2010.11.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 259/10, LEX nr 756216

Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, a osoba jej żądająca nie musi być nawet w pełni zidentyfikowana, skoro nie musi wykazywać ani interesu prawnego, ani też faktycznego.

17. 2010.10.07, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 119/10, LEX nr 756168

U.d.i.p. służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat funkcjonowania organów władzy publicznej. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 niniejszej ustawy pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym owo „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego. Ustawa ta reguluje zasady i tryb dostępu do informacji, mających walor informacji publicznych, wskazuje, w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu oraz kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione. Ustawa ta. znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy.

18. 2010.09.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 95/10, LEX nr 756246

Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Wniosek zainteresowanego rodzi po stronie dysponenta informacji obowiązek jej udostępnienia w sytuacji, gdy owa informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu. W sytuacji, gdy organ nie posiada żądanej informacji, nie można zobowiązać go do jej udzielenia.

19. 2010.07.15, wyrok NSA W-wa, I OSK 707/10, LEX nr 672928

Wewnętrzna korespondencja urzędowa odnosząca się do kwestii sporządzenia skargi kasacyjnej od wyroku nie dotyczy spraw publicznych, ma charakter nieoficjalny, pod warunkiem, że nie została następnie zawarta w aktach sprawy. Ograniczenie dostępu do tzw. korespondencji wewnętrznej podmiotów wymienionych w art. 4 u.d.i.p., ma związek z tym, że dokumenty takie zazwyczaj mają charakter roboczy i często podlegają zmianie. O ile więc nie odnoszą się do spraw publicznych, a jedynie do spraw organizacyjnych i porządkowych i nie są umieszczone w aktach sprawy, o tyle nie podlegają udostępnieniu na zasadach określonych w u.d.i.p.

20. 2010.07.08, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 80/10, LEX nr 668344

1. Błędne zakwalifikowanie sprawy pod względem prawnym, zarówno przez stronę, jak i organ nie

wiąże wojewódzkiego sądu administracyjnego w rozumieniu art. 134 p.p.s.a.

2. Granice sprawy administracyjnej wyznacza zgłoszone do organu i mieszczące się w zakresie właściwości organu żądanie strony, o ile istnieje przy tym materialnoprawna podstawa do określenia uprawnień lub obowiązków strony w ustalonym stanie faktycznym sprawy.
3. Nie jest wyłączone uzyskanie, na podstawie u.d.i.p., dostępu do dokumentów zawartych w aktach postępowania administracyjnego. Dostęp ten ograniczony jest jednak do podmiotów niebędących stronami postępowania administracyjnego.

21. 2010.05.21, postanowienie WSA w Poznaniu, II SAB/Po 4/10, LEX nr 674708

W sytuacji kiedy organ administracyjny „odmawia udostępnienia informacji publicznej”, bowiem żądanej informacji nie posiada, nie wydaje decyzji administracyjnej, ale informuje jedynie podmiot uprawniony pismem.

22. 2010.02.18, postanow. NSA W-wa, II SAB/Wa 197/09, OSP 2011/9/94

1. W sprawie o udostępnienie informacji publicznej wniesienie przez organ administracji publicznej skargi do sądu administracyjnego jest niedopuszczalne, gdyż nie ma on legitymacji procesowej do wniesienia skargi. Przepis art. 2 ust. 1 u.d.i.p. nie przewiduje uprawnienia organu administracji publicznej do występowania do innego podmiotu, zobowiązanego na podstawie art. 4 ustawy do udostępnienia informacji publicznej, o udzielenie informacji.
2. Celem u.d.i.p. jest informowanie obywateli o stanie „spraw publicznych”, a nie zdobywanie przez organy administracji publicznej informacji od innych podmiotów. Tak więc, biorąc pod uwagę cel i sens ustawy o dostępie do informacji publicznej, przyjętej przecież dla urzeczywistnienia idei transparentności władzy publicznej, należy wskazać, iż sformułowanie „każdy” oznacza każdego człowieka lub podmiot prawa prywatnego.

23. 2009.08.04, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 41/09, ONSAiWSA 2011/2/31

Protokół z posiedzenia społecznej rady do spraw osób niepełnosprawnych – organu opiniodawczo-doradczego starosty (art. 44b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Dz.U. z 2008 r. nr 14, poz. 92) jest informacją publiczną podlegającą udostępnieniu na podstawie art. 2, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 18 i 19 u.d.i.p.

24. 2008.09.24, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 722/07, LEX nr 516083

1. Z przepisów prawa nie wynika szczególne uprawnienie prasy do uzyskiwania informacji dotyczących imion, nazwisk, dat urodzenia, miejscowości ostatniego zameldowania oraz dat zgonu osób zmarłych. W szczególności prawo takie nie może być wywodzone z unormowań ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz.U. nr 5, poz. 24 ze zm.). Brak jest podstaw do konstruowania obowiązku prasy ogłaszania wykazów osób zmarłych, w szczególności obowiązek taki nie wynika z cytowanego ogólnego pojęcia urzeczywistniania prawa obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej.
2. Przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie przewidują cyklicznego trybu udzielania informacji przyszłych, które nie znajdują się jeszcze w posiadaniu organu, a których dotyczyły wnioski.

25. 2008.05.29, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 545/07, LEX nr 516697

1. Nie tylko żądana przez pełnomocnika treść decyzji o warunkach zabudowy jest informacją publiczną ale i akta sprawy administracyjnej stanowią informację publiczną.
2. Prawo wglądu do dokumentów planistycznych oraz uzyskania informacji objętych tymi dokumentami jest wyrazem konstytucyjnego prawa do uzyskiwania informacji o działalności władzy publicznej.

26. 2008.05.27, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/6/08, OwSS 2008/3/64/64

Przepisy u.d.i.p. (art. 2) otwierają jednakowo szeroki dostęp do informacji dla wszystkich zainteresowanych, bez wyodrębnienia szczególnych uprawnień dla radnych. W związku z tym, o ile żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej (art. 3 ust. 1 ustawy), niezbędne jest występowanie szczególnie istotnego interesu publicznego.

27. 2008.02.18, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 942/07, LEX nr 506529

1. Akta administracyjne, jako zbiór dokumentów zgromadzonych i wytworzonych przez organy administracyjne, stanowią informację publiczną, i obowiązkiem organu administracji jest ustalenie, czy można udostępnić ten dokument na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej.
2. Żadna z ustaw wprost nie wprowadza zakazu udostępniania dokumentów osobie, która była świadkiem w danej sprawie administracyjnej. Nie można uznać za trafną takiej argumentacji, zgodnie z którą akta administracyjne mogłyby być udostępnione każdej osobie nie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym, ale uczestnikowi tego postępowania będącego świadkiem w tym postępowaniu już nie – i tym samym byłyby to jedyna kategoria podmiotów, które a priori byłyby pozbawione dostępu do akt administracyjnych.

28. 2007.04.30, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 2404/06, LEX nr 319393

Artykuł 2 u.d.i.p. dopuszcza możliwość wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej każdemu, bez wykazania interesu prawnego lub faktycznego i w tym sensie nie jest istotnym, kto tej informacji żąda. Natomiast nie oznacza to jednak, że jeżeli z takim wnioskiem występuje osoba prawna to nie należy badać, czy osoba/osoby w jej imieniu występujące są upoważnione do jej reprezentowania.

29. 2006.11.24, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 99/06, LEX nr 299599

Przepis art. 251 ustawy – Prawo własności przemysłowej stanowi szczególną regulację dotyczącą dostępu do informacji stanowiącej informację publiczną. Podkreślenia wymaga jednakże, iż powołany przepis nie reguluje całościowo zagadnienia dostępu do informacji publicznej. W ustępie 1 art. 251 powołanej ustawy, ustawodawca wyraźnie mówi bowiem o udostępnieniu akt w każdym stadium postępowania, a zatem dopóki postępowanie jest w toku. Po tym czasie informację publiczną można uzyskać na podstawie u.d.i.p. Nie można bowiem dostępu do informacji publicznej, która przysługuje każdemu, zgodnie z art. 2 ust. 1 u.d.i.p., ograniczyć do osób, czy podmiotów ściśle wymienionych w przepisach szczególnych.

30. 2006.10.25, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 970/06, LEX nr 284503

1. W trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej mogą być ujawnione dane podatkowe jedynie od strony zbiorczej, a nie z punktu widzenia konkretnego podatnika i decyzji podjętej przez organ podatkowy w jego sprawie.
2. Dane zawarte w rozstrzygnięciu organu podatkowego w sprawie indywidualnego wymiaru podatku

przez konkretnego podatnika stanowią tajemnicę skarbową.

31. 2006.08.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 193/05, LEX nr 282433

1. Informacja o składzie osobowym organów publicznych, wykonujących w imieniu państwa i na rzecz obywateli przypisane ustawowo władztwo administracyjne, jest typową informacją publiczną, podlegającą niezwłocznemu udostępnieniu wnioskodawcy. W konsekwencji informacja o składzie osobowym organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ma charakter informacji publicznej.
2. Nawet, gdy określona informacja, o której udostępnienie występuje wnioskodawca znajduje się na stronie internetowej Zakładu lub w innej ogólnie dostępnej postaci, wówczas organ powinien poinformować o tym wnoszącego pismo.

32. 2005.06.28, wyrok NSA, OSK 1733/04

Art. 54 Konstytucji RP w ust. 1 reguluje wolność pozyskiwania informacji, która ma charakter szerszy w stosunku do prawa do uzyskiwania informacji, o której mowa w art. 61 Konstytucji. Nie ulega wątpliwości, iż wolność ta, szczególnie istotna w praktyce dla dysponentów środków społecznego przekazu oraz dla dziennikarzy /przedstawicieli prasy/ jest wolnością pozyskiwania informacji „na własną rękę” i nie odpowiada jej w przeciwieństwie do prawa do informacji obowiązki innych podmiotów do dostarczania informacji.

33. 2004.02.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB 391/03, LEX nr 169533

1. Na podstawie art. 2 ust. 1 u.d.i.p. prawo do informacji przysługuje każdemu. Oznacza to więc poszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych w stosunku do art. 61 Konstytucji. Stąd pojęcie „każdego” oznacza zarówno osoby fizyczne, osoby prawne, jak i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, np. organizacje społeczne.
2. Prezydent RP należy niewątpliwie do kręgu podmiotów zobowiązanych do udzielenia informacji na podstawie art. 61 ust. 1 Konstytucji, jak i art. 4 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 u.d.i.p.
3. Pytanie o adres BIP i sposób zapoznania się z rejestrem jego zmian niewątpliwie mieścił się w pojęciu informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Art. 2a. 1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

2. Zasady ponownego wykorzystywania informacji publicznej nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania.

Art. 3. 1. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do:

- 1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego,
  - 2) wglądu do dokumentów urzędowych,
  - 3) dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów.
- 2. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do niezwłocznego uzyskania informacji publicznej zawierającej aktualną wiedzę o sprawach publicznych.**

1. 2013.03.07, wyrok WSA w Poznaniu, II SA/Po 47/13, LEX nr 1293515

1. W sytuacji gdy w treści informacji publicznej zawarte są dane osobowe, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu. Ustawa z 1997 r. o ochronie danych osobowych stanowi *lex specialis* w stosunku do u.d.i.p., przesądzając, że imię i nazwisko osoby fizycznej (jako sfera prywatności człowieka) podlega ochronie danych osobowych. Tym samym organ nie może udostępnić danych, które umożliwiałyby zidentyfikowanie osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy z 1997 r. o ochronie danych osobowych). Konieczność ochrony danych osobowych nie zwalnia organu z udostępniania informacji publicznej. Organ winien wyłącznie ograniczyć dostęp do informacji umożliwiających identyfikację osób fizycznych, co w praktyce oznacza udostępnienie dokumentów odpowiednio zanonimizowanych (po zanonimizowaniu danych dotyczących i odnoszących się do osób prywatnych). Konieczność dokonania anonimizacji nie może być utożsamiana z odmową udzielenia informacji publicznej z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych.
  2. Przewidziane w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. ograniczenie prawa do informacji publicznej nie oznacza bezwzględnego zakazu udostępnienia informacji zawierających tzw. dane wrażliwe. Nawet w sytuacji, gdy decyzje administracyjne zawierające takie właśnie dane mogą zostać udostępnione w kserokopii, z której usuwa się takie elementy. Wyłączenie pewnych danych ze względu na ochronę informacji niejawnych, ochronę innych tajemnic ustawowo chronionych, prywatność osoby fizycznej czy też tajemnic przedsiębiorcy z treści udostępnianej informacji publicznej nie powoduje przy tym nadania tej informacji charakteru informacji przetworzonej.
- 2. 2013.01.10, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 51/12, LEX nr 1254775**
1. Informacją przetworzoną jest informacja publiczna opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, czyli innymi słowy informacja, która zostanie przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów.
  2. Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Powyższe zabiegi czynią takie informacje proste informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego.
  3. Jeżeli organ uważa, że skarżący żąda informacji przetworzonej, to winien go wezwać do wykazania w stosownym terminie, że udostępnienie informacji publicznej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, a po ewentualnym bezskutecznym upływie terminu – wydać decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.
  4. Z beczynnością podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy podmiot zobowiązany nie podejmuje

żadnych działań wobec wniosku o udzielenie takiej informacji lub odmawia udzielenia informacji w nieprzewidzianej dla tej czynności formie prawnej, względnie nie podejmuje innej czynności uzasadnionej przepisami u.d.i.p. Na równi z niepodjęciem tego rodzaju czynności należy traktować przedstawienie informacji innej niż ta, której oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też nieadekwatnej do treści wniosku, co może powodować uzasadnione wątpliwości adresata odpowiedzi co do tego, czy organ w ogóle udzielił odpowiedzi na jego wniosek.

3. 2012.12.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 2149/12, LEX nr 1285158

1. Udzielenie informacji publicznej ma charakter czynności materialno-technicznej, wynikającej z przepisów prawa – u.d.i.p. Identyfikacja określonego we wniosku dokumentu jako informacji publicznej determinuje konieczność jego udostępnienia, natomiast jeżeli w ocenie organu, istnieją ustawowe przeszkody do udostępnienia informacji w określony sposób lub w określonej formie, bądź istnieją ustawowe podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, to zobligowany jest on do załatwienia wniosku w formie procesowej. Brak udostępnienia informacji publicznej i brak rozstrzygnięć procesowych w tym zakresie powoduje, że organ pozostaje w bezczynności. Środkiem przysługującym w tej sytuacji osobie domagającej się udostępnienia informacji publicznej jest skarga do sądu administracyjnego, wnoszona na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z pkt 4 p.p.s.a.

4. 2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 140/12, LEX nr 1234526

1. Informacją prostą, a nie przetworzoną jest informacja, którą podmiot zobowiązany może udostępnić w takiej formie w jakiej ją posiada, przy czym jej wyodrębnienie ze zbiorów informacji (rejestrów, zbiorów dokumentów, akt postępowań), nie jest związane z koniecznością poniesienia pewnych kosztów osobowych lub finansowych trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami zobowiązanego do udzielenia informacji podmiotowi. Informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną poprzez proces przekształcenia. Wymagane jest za to jej przetworzenie. Przetworzenia informacji nie stanowi sięganie do materiałów archiwalnych.
2. Wyszukanie prostej informacji w elektronicznych bazach danych w zakresie występowania tam konkretnych podmiotów oraz ustalenie wartości zamówień na podstawie posiadanych dokumentów, nie stanowi informacji przetworzonej.

5. 2012.09.27, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 500/12, LEX nr 1221386

Udostępnienie informacji obejmujące także informację o nieposiadaniu żądanych dokumentów nie może ograniczać się wyłącznie do stwierdzenia jej nieposiadania. Konieczne jest wyjaśnienie przyczyn takiego stanu rzeczy. Dlatego informacja odmowna powinna wyjaśniać nie tylko to, że organ nie posiada żądanych danych, ale również tego przyczyny, ewentualnie inne informacje, które mogą mieć wpływ na sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy. Jeżeli powodem braku żądanych dokumentów jest ich archiwizacja to należy wskazać dokładnie podstawę prawną takiego działania, dokumenty zarchiwizowane i dokumenty wskazujące na dokonanie archiwizacji oraz ewentualnie przepis, który nie pozwala z tych dokumentów korzystać, w sytuacji gdy jest taka potrzeba.

6. 2012.09.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 1477/12, LEX nr 1264566

Informacja publiczna przetworzona, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., to taka informacja, na którą

składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o wspomnianym wyżej prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią takie informacje proste, informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu. Z kolei pojęcie szczególnie istotnego interesu publicznego jest pojęciem niedookreślonym niemającym zwartej zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako prawnej całości, zwłaszcza, jeżeli związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

7. 2012.09.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 1015/12, LEX nr 1260013

1. Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej nie musi wiedzieć na etapie składania wniosku, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie jest zobligowany do wskazania powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże występowania tej przesłanki.
2. Brak ustawowej przesłanki udzielenia informacji publicznej przetworzonej, tj. istnienia po stronie wnioskodawcy „szczególnie uzasadnionego interesu publicznego”, skutkuje decyzją o odmowie udzielenia tej informacji, opartą na przepisie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

8. 2012.06.27, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 154/12, LEX nr 1265484

1. Każdy przypadek udostępniania danych zawartych we wszelkich dokumentach podatkowych jest ściśle unormowany, tak co do podmiotów, którym można udostępniać te dane, jak i zakresu, w jakim to może nastąpić. Regułą jest wykorzystywanie informacji znajdujących się w posiadaniu organu podatkowego tylko wewnątrz jego struktur organizacyjnych i wyłącznie dla potrzeb podatkowych, natomiast wszelkie wyjątki muszą być *expressis verbis* określone przepisami prawa.
2. Informacje dotyczące spółki – wpłaty podatku od nieruchomości oraz przedmiot wpłaty – stanowią tajemnicę skarbową w rozumieniu art. 293 o.p., a zatem odmowa ujawnienia tych danych znajduje oparcie w przepisach prawa.
3. W trybie przepisów u.d.i.p. mogą być ujawnione jedynie informacje zbiorcze o podatnikach, nie mogą być natomiast udzielane żadne informacje indywidualne. Dane zawarte w rozstrzygnięciu organu podatkowego w sprawie indywidualnego wymiaru podatku przez konkretnego podatnika stanowią tajemnicę skarbową.
4. Jeżeli organ ma wątpliwości co do zakresu żądania wniosku lub formy udzielenia informacji powinien zwrócić się do wnioskodawcy o jego sprecyzowanie lub dookreślenie, albowiem właściwa realizacja wniosku o dostęp do informacji publicznej wymaga precyzyjnego udzielenia informacji na temat zawartych w nim kwestii. Nie chodzi o udzielenie jakiegokolwiek informacji, ale o przedsta-

wienie jej w takim zakresie i w taki sposób, jaki odpowiada treści żądania. W przeciwnym wypadku doszłoby do zaprzeczenia idei dostępu do informacji publicznej, której założeniem jest jawność działań władzy publicznej. Natomiast przedstawienie informacji zupełnie innej, niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku, świadczy o beczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, co narusza regulację zawartą w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.

5. Wnioskodawca nie musi wykazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To na podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej ciąży obowiązek wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielania informacji przetworzonej.

9. 2012.05.15, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/11/12, OwSS 2013/1/38/38-43

Osoba żądająca informacji publicznej przetworzonej dla jej uzyskania powinna nie tylko wykazać, że informacja taka jest ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania na przykład organu administracji publicznej, a przez to poprawy ochrony interesu publicznego. Charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji, mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego. Zamiaru dokonania przez osobę wykonującą prawo do informacji publicznej jego własnej oceny terminowości załatwiania spraw administracyjnych oraz oceny, czy organ administracji publicznej dochowuje w pełni zasady szybkości postępowania, nie można uznać za wystarczającą dla przyjęcia, że działa ona w interesie publicznym, a sprawa, o której chce być poinformowana, jest szczególnie istotna dla interesu publicznego.

10. 2012.04.25, wyrok NSA W-wa, I OSK 202/12, LEX nr 1264654

Informacja publiczna przetworzona, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o wspomnianym wyżej prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią takie informacje proste, informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego. Z kolei pojęcie szczególnie istotnego interesu publicznego jest pojęciem niedookreślonym nie mającym zwartej zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako prawnej całości, zwłaszcza, jeżeli związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

11. 2012.04.20, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 483/11, LEX nr 1162641

Fakt, że informacja dotycząca dat publikacji, numerów i pozycji, pod którymi zamieszczono w ogólnie dostępnym publikatorze akty prawa miejscowego, funkcjonuje w obiegu publicznym, nie pozbawia jej przymiotu informacji publicznej. W takiej sytuacji nie ma jedynie podstaw do realizowania wniosku o jej udostępnienia w trybie u.d.i.p.

12. 2012.04.13, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 18/12, LEX nr 1145905

Informacja przetworzona jest jakościową, nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej treści i postaci.

13. 2012.03.22, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 48/12, LEX nr 1138486

Anonimizacja dokumentu, polegająca na wykreśleniu z jego treści różnych elementów, nie jest przetworzeniem informacji.

14. 2012.03.20, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 4/12, LEX nr 1139112

1. W wyroku uwzględniającym skargę na bezczynność sąd nie może określić, w jaki sposób powinna być rozpoznana sprawa, w której organ pozostaje w bezczynności, nie może bowiem nakazywać organowi wydania decyzji, postanowienia lub podjęcia czynności określonej treści.
2. Sporządzenie kopii określonych konkretnych dokumentów ma charakter informacji publicznej i nie powinno być zaliczane do informacji przetworzonej z tego względu, że ich sporządzenie nie prowadzi do powstania nowych informacji, składających się z cząstkowych informacji prostych. Niewątpliwie dziennik budowy jest dokumentem w którego posiadaniu pozostaje inwestor, a jeżeli inwestorem jest jednostka samorządu terytorialnego, czyli podmiot publicznoprawny realizujący zadania publiczne, to i dziennik budowy służy realizowaniu zadań publicznych przez taki podmiot i jego organy. Z tego względu dostęp do tego dokumentu należy traktować jako dostęp do informacji publicznej.

15. 2012.03.15, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 9/12, LEX nr 1139104

Nie mają charakteru informacji publicznej wnioski w sprawie indywidualnej tj. żądanie wyjaśnienia oceny zagrożenia zdrowia oraz życia osób. Tym samym na zasadach określonych w przepisach u.d.i.p. nie można domagać się dokonywania przez organ wykładni prawa czy wytworzenia informacji w sprawie indywidualnej

16. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, VIII SA/Wa 1072/11, LEX nr 1107765

1. Takie czynności organu, jak selekcja dokumentów i protokołów, ich analiza pod względem treści są zwykłymi czynnościami, które nie mają wpływu i nie dają podstaw do zakwalifikowania żądanych dokumentów, jako informacji przetworzonej. W wyniku stosowania takich czynności organu nie powstaje bowiem żadna nowa informacja. O przetworzeniu informacji nie stanowi też sięganie do materiałów archiwalnych czy też źródłowych. Także czasochłonność oraz trudności organizacyjno-techniczne jakie wiążą się z przygotowaniem informacji publicznej, nie mogą zwalniać zobowiązanego podmiotu z tego obowiązku, a tym samym kwestie te nie mogą ograniczać prawa do uzyskania informacji publicznej przewidzianego w art. 3 u.d.i.p., przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z art. 5 tej ustawy.
2. Nie istnieje żaden związek pomiędzy art. 3 ust. 1 pkt 1 a art. 14 ust. 2 u.d.i.p. Dysponent informacji publicznej przetworzonej nie może wykorzystywać unormowania z art. 14 ust. 2 powyższej ustawy do powiadomienia pisemnie wnioskodawcy o braku możliwości udostępnienia żądanej informacji z tego powodu, że ma ona charakter informacji publicznej przetworzonej, i wskazywania, że jej udostępnienie może nastąpić niezwłocznie po wykazaniu powodów, dla których spełnienie żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. Art. 14 ust. 2 u.d.i.p., na podstawie którego

organ wskaże za pomocą pisma informacyjnego inny niż opisany we wniosku sposób lub formę udostępnienia może być interpretowany jako podstawa do udostępnienia informacji wyłącznie z przyczyn technicznych, a nie prawnych.

17. 2012.01.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 184/11, LEX nr 1104373

Wskazanie podmiotowi żądającemu udzielenia informacji publicznej strony BIP jako jej źródła, stanowi prawidłowe załatwienie wniosku tylko i wyłącznie w przypadku, gdy informacje tam zawarte odnoszą się bezpośrednio (wprost) i konkretnie do meritum żądania, bezpośrednio zawierają dane istotne z punktu widzenia pytającego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (informacja prosta). Nieprawidłowe jest więc załatwienie wniosku poprzez odesłanie do stron BIP, gdy do uzyskania żądanej informacji konieczne jest zapoznanie się przez stronę z licznymi udostępnionymi na stronie BIP dokumentami źródłowymi, a następnie dokonanie selekcji zawartych w nich danych lub też, gdy uzyskanie informacji polegać ma na interpretacji obszernych danych dostępnych w BIP, a następnie samodzielnym jej „wytworzeniu” na ich podstawie.

18. 2011.12.29, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 357/11, LEX nr 1135003

1. Pozew nie jest zwykłym dokumentem urzędowym, nie jest dokumentem z przebiegu i efektów kontroli albo wystąpieniem, wnioskiem, czy opinią. Pozew nie mieści się w pojęciu „danych publicznych”. Udostępnienie pozwu jest możliwe w trybie uregulowanym w kpc.
2. Niedopuszczalne jest, aby osoby postronne mogły posiadać w zakresie dostępu do dokumentów procesu sądowego prawa szersze lub tożsame co formalni uczestnicy postępowań sądowych.

19. 2011.12.07, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1309/11, LEX nr 1153433

1. Organ jest zobowiązany, na podstawie u.d.i.p., do udostępnienia nie tylko dokumentów przez siebie wytworzonych, ale także tych które są w jego posiadaniu.
2. Oczywistym jest, że w stosunku do właścicieli poszczególnych nieruchomości gmina co roku wydaje decyzje podatkowe, które im doręcza, a zatem twierdzenie, iż nie może udostępnić żądanych informacji dotyczących właścicieli nieruchomości, gdyż nie prowadzi ksiąg wieczystych, zakwalifikować należy jako nieuzasadnioną odmowę, a w konsekwencji próbę obejścia u.d.i.p.

20. 2011.12.07, wyrok NSA W-wa, I OSK 1737/11, LEX nr 1149235

Uzyskanie przetworzonej informacji publicznej wiąże się z poniesieniem określonych środków zwłaszcza finansowych i organizacyjnych, często trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami organu państwa. W związku z tym udzielanie informacji publicznej przetworzonej podmiotom, które nie zapewniają, iż zostanie ona wykorzystana w celu usprawnienia funkcjonowania organów państwa, przemawia za przyjęciem, iż po stronie nie występuje interes publiczny uzasadniający udzielenie im żądanej informacji.

21. 2011.12.07, wyrok NSA W-wa, I OSK 1505/11, LEX nr 1134288

Przesłankę „szczególnej istotności dla interesu publicznego”, określoną w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., należy uznać za wypełnioną w takiej sytuacji, w której pozyskanie określonej informacji i jej upublicznienie leży w interesie nie tylko wnioskodawcy, ale także innych obywateli.

22. 2011.11.24, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 667/11, LEX nr 1152612

W razie niewykazania przez wnioskodawcę interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem żądanej

informacji publicznej organ powinien we własnym zakresie zbadać jego istnienie, dopiero w razie ustalenia jego braku na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. wydać decyzję o odmowie udostępnienia żądanej informacji publicznej, a następnie szczegółowo wyjaśnić te kwestię w uzasadnieniu wydanej decyzji.

23. 2011.11.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 1405/11, LEX nr 1149169

Jeżeli organ odpowiada na wniosek o udzielenie informacji publicznej, nie może jednak jej udzielić, bo nie jest w jej posiadaniu, nie można zarzucić mu pozostawania w bezczynności.

24. 2011.11.14, wyrok WSA w Gliwicach, IV SA/GI 1058/11, LEX nr 1154757

Udzielenie informacji zawartych w aktach osobowych sprowadza się do technicznego przeniesienia danych w nich zawartych. Udzielenie żądanej informacji nie jest więc związane z wytworzeniem jakościowo nowej informacji, a zestawieniem danych znajdujących się w posiadaniu organu.

25. 2011.11.07, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1354/11, LEX nr 1152797

1. Tzw. anonimizacja decyzji, polegająca na wykreśleniu z niej niektórych elementów formalnych, dotyczących danych osobowych stron bez naruszenia samego rozstrzygnięcia administracyjnego, nie jest przetworzeniem informacji. Skoro tak, decyzja w ten sposób przygotowana do ujawnienia jest informacją publiczną nieprzetworzoną, która powinna być ujawniona bez żadnych dodatkowych warunków.
2. Sporządzenie kopii dokumentów z postępowań kontrolnych prowadzonych przez organ nie powinno być zaliczane do informacji przetworzonej, a to dlatego, że ich sporządzenie nie prowadzi do powstania nowych informacji, składających się z cząstkowych informacji prostych.
3. Wniosek obejmujący w istocie jeśli nie całość działalności organu administracyjnego, to zdecydowaną większość tejże działalności za okres ostatnich 7 lat – nie jest wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, ale formą kontroli organu administracyjnego.

26. 2011.10.27, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1492/11, LEX nr 1153486

Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej, na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie musi wskazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże istnienia interesu publicznego.

27. 2011.10.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1199/11, LEX nr 1149133

W pewnych przypadkach suma informacji prostych posiadanych przez adresata wniosku może przekształcić się w informację przetworzoną, jeżeli uwzględnienie wniosku wymaga ich zgromadzenia poprzez przegląd materiałów źródłowych w których są zawarte, a ilość informacji prostych konieczna dla sporządzenia wykazu wskazanego we wniosku jest znaczna i angażuje po stronie wnioskodawcy środki i zasoby konieczne dla jego prawidłowego funkcjonowania.

28. 2011.08.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 792/11, LEX nr 1094536

1. Informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną poprzez proces anonimizacji, bo czyn-

- ność ta polega jedynie na jej przekształceniu, a nie przetworzeniu. Podobnie nie stanowi o przetworzeniu informacji sięganie do materiałów archiwalnych.
2. Informacja przetworzona w chwili złożenia wniosku nie istnieje. Jej wytworzenie wymaga przeprowadzenia przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste.
  3. Nawet suma informacji prostych może tworzyć informację przetworzoną.
  4. Nie można uznać, iż wykorzystanie informacji we własnej indywidualnej sprawie dotyczącej odmowy udzielenia zezwolenia na budowę spełnia przesłanki interesu publicznego, a zwłaszcza szczególnie istotnego.

29. 2011.08.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 976/11, LEX nr 1068556

Odmowa udostępnienia informacji przetworzonej z uwagi na brak interesu publicznego może nastąpić jedynie w przypadku wykazania przez podmiot zobowiązany do jej udostępnienia, iż uzyskanie takiej informacji nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

30. 2011.08.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 977/11, LEX nr 1068557

Samo zanonimizowanie wnioskowanych do udostępnienia orzeczeń administracyjnych nie stanowi przetworzenia informacji wynikającej z tych orzeczeń, a jedynie jej przekształcenie, dlatego stanowi ona informację prostą. Jeżeli jednak utworzenie zbioru informacji prostych wymaga takiego nakładu środków i zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, a w szczególności gdy wymaga to analizowania całego zasobu posiadanych dokumentów w celu wybrania tylko tych, których oczekuje wnioskodawca, to jest to informacja przetworzona. Zbiór takich informacji nie stanowi informacji przetworzonej tylko wtedy, gdy jego wytworzenie nie wymusza analizowania posiadanego zasobu dokumentów i wyboru tylko niektórych dokumentów z tego zasobu według określonych kryteriów.

31. 2011.08.02, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/12/11, OwSS 2011/4/54/54-60

W przypadku, gdy wnioskodawca domaga się udostępnienia mu treści decyzji administracyjnych, organ nie może żądać wykazania istnienia szczególnego interesu publicznego, ponieważ jest to informacja publiczna nieprzetworzona i nie ma znaczenia, że dla udostępnienia tego rodzaju informacji publicznej konieczne było wyszukanie tej decyzji w dokumentacji posiadanej przez organ i dokonanie jej anonimizacji.

32. 2011.07.18, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 29/11, LEX nr 853002

Informację publiczną stanowią nie tylko dokumenty wytworzone przez podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej, ale także dokumenty wytworzone przez inne podmioty będące w dyspozycji zobowiązanego do udzielenia informacji, nawet wówczas, gdy w stosunku do nich przysługują inne uprawnienia w tym prawa autorskie.

33. 2011.07.07, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 45/11, LEX nr 1153844

Odmowa udzielenia informacji przetworzonej z uwagi na brak interesu publicznego nie oznacza, że w każdym przypadku wyłączona jest tym samym możliwość udostępnienia informacji w ogóle. Jeżeli żądanie wnioskodawcy, w zakresie niewymagającym przetworzenia jest możliwe do samodzielnego uwzględnienia, to odmowa

udzielenia informacji ze względu na brak interesu publicznego może dotyczyć tylko tej części żądania, której spełnienie wymaga przetworzenia.

34. 2011.06.30, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 22/11, LEX nr 1086353

Udostępnienie informacji publicznej może dotyczyć wyłącznie informacji o faktach istniejących, a nie może polegać na przekazaniu informacji, których organ nie posiada. Nie można bowiem żądać ujawnienia treści dokumentów stanowiących informację publiczną, jeżeli nie istnieją one w rzeczywistości.

35. 2011.06.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 285/11, LEX nr 1082716

Opinia sporządzona w celu oceny prawidłowości opracowanej dokumentacji projektowej dotyczącej budowy odcinka autostrady jest dokumentem urzędowym zawierającym informację publiczną, w związku z czym powinna być udostępniona w trybie przewidzianym w ustawie u.d.i.p.

36. 2011.06.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 402/11, LEX nr 1082749

Nawet w wypadku gdy wnioskodawca nie odpowie na wezwanie do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji publicznej przetworzonej, podmiot zobowiązany do jej udzielenia musi zawsze w uzasadnieniu decyzji o odmowie odnieść się do kwestii, czy przesłanka, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. istnieje czy też nie.

37. 2011.06.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 426/11, LEX nr 1135982

Przetworzenie informacji w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. to zebranie lub zsumowanie pojedynczych informacji powstałych na podstawie różnych kryteriów, które wymagają odpowiedniego zestawienia, samodzielnego ich zredagowania związanego z koniecznością przeprowadzenia stosownych czynności analitycznych.

38. 2011.06.02, wyrok NSA W-wa, I OSK 279/11, LEX nr 1082713

1. Praca naukowa leży w sferze interesu prywatnego, gdyż ewentualne jej sfinalizowanie w postaci pracy doktorskiej nie oznacza, że praca ta zostanie szerzej opublikowana i co więcej wykorzystana przez właściwe organy.
2. Odmowy udostępnienia informacji publicznej przetworzonej nie można utożsamiać z ograniczeniem wolności badań naukowych, o której mowa w art. 73 Konstytucji. Wolność badań naukowych nie oznacza, że ciężar prowadzonych badań można przerzucić na organy administracji publicznej, domagając się przeprowadzenia przez nie działań badawczych, analitycznych w oparciu o posiadaną informację. Należy tutaj wyraźnie rozróżnić dostęp do informacji publicznej od udostępnienia materiałów źródłowych do badań.

39. 2011.05.26, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 451/11, LEX nr 1132527

Informacje ze sfery działalności organu gminnego w zakresie budownictwa mieszkaniowego są istotne dla interesu publicznego, albowiem będą służyły analizie wpływu postępowań administracyjnych, jako czynnika istotnego w ogólnym procesie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych.

40. 2011.05.06, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 345/10, LEX nr 994269

Szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych abonenta zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach z podaniem dla każdego połączenia: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia połączenia, czasu jego trwania oraz wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto

i netto nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, ponieważ dane te nie dotyczą spraw publicznych, w szczególności majątku Skarbu Państwa.

41. 2010.06.17, wyrok NSA, I OSK 751/10

Prawo wglądu do dokumentu urzędowego nie jest równoznaczne z obowiązkiem udostępnienia dokumentu w całości, gdyż jeżeli zawiera on dane chronione innymi ustawami, to udostępnienie powinno nastąpić w takiej formie, aby uniemożliwić zapoznanie się z tymi danymi. Jednakże w odniesieniu do tych dokumentów urzędowych można czynić rozważania dotyczące potrzeby ich anonimizacji.

42. 2009.06.16, wyrok NSA, I OSK 57/09

Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego należy zatem uznać taką, która – ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób, okoliczności rozstrzygnięcia i późniejszej realizacji – w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej (w tym także inne osoby i jednostki organizacyjne w zakresie, w jakim współuczestniczą w procesie wykonywania władzy publicznej gospodarując majątkiem Skarbu Państwa) ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Podstawowym elementem pozwalającym na właściwe uzasadnienie szczególnego interesu publicznego jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływało skutki dla potencjalnie dużego kręgu adresatów. Wnioskodawca musi więc wykazać, zgodnie z regułą koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie określonej sprawy w określony sposób, że informacje, które zamierza uzyskać, nie dotyczą wyłącznie jego interesu, jak również nakreślenia okoliczności i faktów, które zostaną uznane za wystarczające dla przyjęcia, że działa on w interesie publicznym, a sprawa o której chce zostać poinformowany ma szczególne znaczenie.

43. 2009.05.12, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 119/09

Informowanie o działalności organów władzy publicznej nie ma charakteru bezwzględnie albo w art. 61 ust. 3 Konstytucji dopuszcza w sytuacjach wyjątkowych jego ograniczenie w drodze ustawy (por. np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 07.11.2007 roku). Takie ograniczenie wprowadza właśnie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, z którego wynika, iż informację przetworzoną można uzyskać tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W art. 2 u.d.i.p. ustawodawca sformułował jedną z zasad tej ustawy, że dostęp do informacji publicznej nie jest uzależniony od wykazania interesu prawnego lub faktycznego. Natomiast postanowienie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy jest wyjątkiem od tej zasady przewidującym wykazanie przez zainteresowanego uzyskaniem przetworzonej informacji publicznej, że uzyskanie takiej informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Na takie rozumienie postanowień tych przepisów wskazuje dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych.

44. 2009.10.12, wyrok WSA w Opolu, II SA/Op 216/09

Statut gminy nie może obejmować materialnych aspektów obywatelskiego prawa do informacji publicznej. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p., ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy pochodzących z powszechnych wyborów. Dostępu tego ustawodawca nie ogranicza – w art. 7 ust. 1 pkt

3 czy też w art. 19 – różnymi uwarunkowaniami, jak to czyni w przypadku informacji publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 10 i 11 tej ustawy. W związku z powyższym należy stwierdzić, że skoro istnieje bezpośredni dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (w postaci wstępu na nie), to brak podstaw, aby nie udostępniać niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia, w tym dokonywanych nagrań.

45. 2009.09.23, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 978/09

Podstawową cechą różniącą informację publiczną przetworzoną od informacji publicznej jest to, że informacji tej wprost organ nie posiada i dla jej wytworzenia niezbędne jest przeprowadzenie pewnych działań na posiadanych przez dany podmiot informacjach, w wyniku których to działań powstanie nowo jakościowo informacja. Taka nowo jakościowo informacja nie jest jedynie innym technicznie zestawieniem posiadanych informacji – innym sposobem uszeregowania posiadanych dotąd informacji, ale inną, jakościowo nową informacją, prowadzącą zazwyczaj do określonej oceny danego zjawiska, czy określonej interpretacji, znalezienia różnic albo podobieństw. Aby wytworzyć informację przetworzoną niezbędne jest poddanie posiadanych informacji analizie albo syntezie i wytworzenie w taki właśnie sposób nowej jakościowo informacji, która nie wynika z treści żadnej jednostkowej informacji, które podlegały procesowi przetwarzania, ale wynika z ich całościowego przetworzenia w określony sposób – w uogólnieniu, wynika z sumy (zbioru) jednostkowych informacji podlegających przetworzeniu. Zatem informacją przetworzoną nie jest inne uszeregowanie posiadanych informacji, ale nowa jakość tkwiąca immanentnie w uzyskanej w wyniku przetworzenia nowej informacji. Samo zestawienie, uszeregowanie orzeczeń według określonego kryterium nie jest cechą informacji przetworzonej, ale cechą informacji pracochłonnej, a wytworzenie takiej informacji może jedynie stanowić o kosztach jej wytworzenia. Czasochłonność, kosztowność oraz trudności organizacyjno-techniczne lub biurowe, jakie wiążą się z przygotowaniem danej informacji publicznej, nie mogą zwalniać z obowiązku udostępnienia informacji. Przeprowadzenie niezbędnych czynności anonimizacji wybranych w powyższy sposób orzeczeń sądowych nie stanowi o wytworzeniu informacji przetworzonej, gdyż anonimizacja to wyłącznie czynność techniczna, w wyniku której nie powstaje żadna nowa informacja

46. 2009.09.03, WSA w Gliwicach, IV SA/GI 427/09

Przetworzenie informacji polega na dokonaniu zmian w jej treści, a nie na odjęciu z jakiegoś dokumentu elementów niezwiązanych z jego treścią. Tzw. anonimizacja decyzji, polegająca na wykreśleniu z niej niektórych elementów formalnych, dotyczących danych osobowych stron bez naruszenia samego rozstrzygnięcia administracyjnego, nie jest przetworzeniem informacji.

47. 2009.05.06, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 4/09

Protokoły posiedzeń władz kolegialnych uczelni są dokumentami wytworzonymi przez szeroko rozumiane władze publiczne. A zatem jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy. Informacją jest nie tylko prawo do informacji przetworzonej, ale też prawo wglądu do dokumentów /akt, materiałów/ będących w posiadaniu tego organu.

48. 2009.03.18, wyrok NSA, I OSK 1419/08

W myśl przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. uzyskanie tego typu informacji możliwe jest w zakresie, w jakim

jest to szczególnie uzasadnione ze względu na interes publiczny. Pojęcie „interesu publicznego” jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Jego ustalenie następuje w kontekście różnego rodzaju zdarzeń społecznych, politycznych, gospodarczych. Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego uznaje się taką, która – ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób oraz okoliczności rozstrzygnięcia i realizacji – w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Dla uzasadnienia szczególnego interesu publicznego niezbędne jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływać skutki potencjalnie wobec dużego kręgu adresatów.

49. 2009.03.16, wyrok NSA, I OSK 1261/08

Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że skarżąca, zainteresowana uzyskaniem potwierdzonej kserokopii wykazu zrealizowanej infrastruktury na terenie działki nr [...] i rozliczenia kwoty wydatkowanej w trakcie realizacji inwestycji związanej z infrastrukturą przy budynku (...), ma prawo wglądu do interesujących ją dokumentów, może także domagać się udostępnienia ich kserokopii.

50. 2009.01.30, wyrok WSA w Krakowie, II SA.Kr 1258/08

Informacja przetworzona to taka informacja, która została przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów”.

51. 2008.07.09, wyrok WSA w Łodzi, II SA/Łd 376/08

Pojęcie „wstępu na sesję rady gminy i posiedzenia jej komisji” użyte w art. 11b ust. 2 usg, podobnie jak i pojęcie „dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej”, użyte w art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p. należy interpretować szeroko, a więc nie tylko jako możliwość „bycia obecnym” podczas obrad rady/sejmiku, czy też posiedzeń ich komisji, ale także w kontekście art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, jako prawo obywatela do rejestracji dźwięku lub obrazu z obrad rady/sejmiku i posiedzeń ich komisji.

52. 2008.05.27, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/6/08, OwSS 2008/3/64/64

Przepisy u.d.i.p. (art. 2) otwierają jednakowo szeroki dostęp do informacji dla wszystkich zainteresowanych, bez wyodrębnienia szczególnych uprawnień dla radnych. W związku z tym, o ile żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej (art. 3 ust. 1 ustawy), niezbędne jest występowanie szczególnie istotnego interesu publicznego.

53. 2008.04.11, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 146/08

Ustawa nie określa definicji informacji przetworzonej, jednak należy przyjąć, iż informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji publicznej prostej. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią zatem takie informacje proste, informacją przetworzoną.

54. 2006.10.17, wyrok NSA, I OSK 1347/05

Pojęcie „interesu publicznego” jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w ramach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. Zatem, w kwestii udzielania przez organy państwa informacji publicznej interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. usprawniałoby działanie jego organów.

55. 2006.10.17.10, wyrok NSA, I OSK 1347/05

Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma tak zwanej informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią informacje proste, informacją przetworzoną, której udzielenie skorelowane jest z potrzebą wykazania przesłanki interesu publicznego.

56. 2006.02.22, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1720/05, ONSAiWSA 2007/6/139

Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie musi wskazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym.

57. 2005.12.19, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 47/05, niepubl.

Proces przetworzenia, którego istotnym elementem jest włożenie wysiłku intelektualnego w przygotowywanie informacji, musi prowadzić do uzyskania jakościowo nowej informacji. Mamy zatem do czynienia z opracowaniem informacji jednostkowych i wykreowaniem nowego typu informacji.

58. 2005.05.20, wyrok ZAUZP, UZP/ZO/0-1053/05, LEX nr 1099397

1. Wystawiony przez Federację Izb Handlowych dokument nie spełnia warunków § 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu (Dz.U. nr 71, poz. 645), bowiem Federacja stanowi organizację o charakterze biznesowym koncentrującą się na nawiązywaniu kontaktów gospodarczych. Nie można uznać, iż posiada cechy organu, który urzędowo może stwierdzić okoliczności spełniania warunków udziału w postępowaniu.
2. Oświadczenie złożone przed adwokatem, a nie notariuszem nie spełnia wymogów § 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia.
3. Do składania ofert może zostać zaproszona mniejsza liczba wykonawców niż podana w ogłoszeniu,

ponieważ decydujące znaczenie ma liczba złożonych wniosków i liczba wykonawców spełniających warunki

4. P.z.p. jest przepisem szczególnym względem u.d.i.p. i jako taka ma pierwszeństwo w stosowaniu, a wnioski przedsiębiorców o dopuszczenie ich do udziału w postępowaniu nie stanowią informacji publicznej.

59. 2004.01.16, wyrok WSA w Warszawie, II SAB 364/03

Ponieważ zgodnie z art. 61 ust. 2 Konstytucji RP prawo do informacji obejmuje też dostęp do dokumentów, a Konstytucja na podstawie jej art. 8 jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej i jej przepisy stosuje się bezpośrednio, zatem nie można dokonywać takiej interpretacji art. 6 u.d.i.p., która ograniczałaby wspomniane prawo wbrew wyraźnej regulacji art. 61 Konstytucji.

60. 2003.11.20, wyrok NSA, II SAB 372/03

Obowiązek udostępnienia informacji publicznej przez władze publiczne i inne podmioty wykonujące zadania publiczne nie dotyczy informacji ogólnodostępnej bądź informacji będącej już w posiadaniu wnioskującego o jej udostępnienie.

Art. 4. 1. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności:

- 1) organy władzy publicznej,
  - 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych,
  - 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa,
  - 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego,
  - 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.
2. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są organizacje związkowe i pracodawców reprezentatywne, w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. nr 100, poz. 1080, ze zm.), oraz partie polityczne.
3. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

1. 2013.04.04, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 7/13, LEX nr 1298170

1. Akta postępowania przygotowawczego spełniają, w rozumieniu u.d.i.p., zarówno warunki przedmiotowe, jak i podmiotowe. Stanowią informację o działalności organu publicznego, jakim bez wątpienia jest Prokuratura i znajdują się w jej dyspozycji.
2. O ile wgląd do akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego podlegać będzie rygorom art.

- 156 § 4 kpk, to już akta zakończonego postępowania przygotowawczego i to niezależnie od tego, w jaki sposób zostało ono zakończone – rygorom u.d.i.p.
3. Akta zakończonego postępowania przygotowawczego, w tym także ich okładki, stanowią informację publiczną podlegającą udostępnieniu na zasadach określonych w u.d.i.p.
  2. **2013.03.06, wyrok WSA w Poznaniu, IV SAB/Po 99/12, LEX nr 1291764**
    1. Do udzielenia informacji publicznej są zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. nie tylko szeroko rozumiane organy administracji publicznej, publiczne osoby prawne lub jednostki organizacyjne albo podmioty je reprezentujące, lecz także inne podmioty lub jednostki organizacyjne, jeżeli wykonują one w szczególności zadania publiczne. Zakres nazwy „zadania publiczne” jest szerszy od zakresu nazwy „zadania władzy publicznej”. Pierwsze z tych wyrażeń abstrahuje od elementu podmiotowego, a zatem zadania publiczne mogą być wykonywane także przez podmioty niemające statusu władzy publicznej. Zadania publiczne są przy tym realizowane powszechnie i użyteczne dla ogółu, służąc zarazem osiągnięciu celów wskazanych w Konstytucji RP i ustawach.
    2. Użycie w zdaniu drugim art. 149 § 1 p.p.s.a. wyrazu „jednocześnie” nie oznacza, że ta część przepisu ma zastosowanie tylko wówczas, gdy sąd zobowiązuje organ do wydania aktu w określonym terminie. Z analizy tego przepisu, w kontekście przepisu art. 417[1]§ 3 k.c., wynika, że uwzględnienie skargi na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego może polegać na stwierdzeniu, że bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa albo że naruszenie prawa nie było rażące, mimo że są podstawy do umorzenia postępowania sądowego w zakresie dotyczącym zobowiązania organu do wydania aktu, z uwagi na to, że akt taki został wydany przez organ po wniesieniu skargi do sądu. Udostępnienie informacji publicznej przez podmiot do tego zobowiązany po wniesieniu do sądu skargi na bezczynność, nie powoduje, stosownie do art. 149 § 1 p.p.s.a., że w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o tym, czy bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, postępowanie sądowe stało się bezprzedmiotowe i podlega umorzeniu na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a.
  3. **2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684**
    1. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.
    2. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
    3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, jako centralny organ administracji rządowej – art.

18 ust. 1 u.d.i.p. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. – jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.

4. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych.
5. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.
4. **2012.12.06, postanow. NSA W-wa, I OSK 2843/12, LEX nr 1239450**

Katalog podmiotów zobowiązanych do udzielenia informacji publicznej został zawarty w art. 4 u.d.i.p. i jest on katalogiem otwartym. Przykładowe wyliczenie podmiotów zobowiązanych w art. 4 ust. 1 pkt 1-5 ustawy poprzedzone jest ogólnym określeniem, że są to „władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne”, do których poseł na Sejm RP jako indywidualna osoba się nie zalicza.

5. **2012.11.22, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 122/12, LEX nr 1229952**
1. Badanie przez sąd administracyjny bezczynności organów na gruncie u.d.i.p. poprzedzone być musi oceną, czy żądanie domagającego się udzielenia informacji podmiotu mieści się w jej obszarze. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, a więc że skarga jest dopuszczalna, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu kontroli – to jest do rozstrzygnięcia czy w sprawie występuje bezczynność. W tym zakresie sąd administracyjny ocenia czy organ podjął jakiegokolwiek działanie, czy dokonał tego w prawem wymaganej formie, a jeśli udzielił żądanej informacji, czy została ona udzielona w pełni, a więc, czy wykonany został obowiązek działań wymaganych w u.d.i.p.
2. Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie przepisów ustawy z 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji jest państwową osobą prawną. Po myśli art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p., jest zobowiązana do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej uwzględnieniem zapisów tej ustawy.
3. Zapytanie, na jakich zasadach zatrudniani są w autobusach komunikacji wykonywanej przez państwową osobę prawną kontrolerzy biletów, jaka jest nazwa i adres dokonującej tego firmy zewnętrznej, do kiedy obowiązuje umowa z tą firmą i jakie są kwoty i zasady wynagradzania za usługi kontroli biletów oraz jaka obecnie ilość osób kontroluje bilety w komunikacji zbiorowej obejmuje zagadnienia z zakresu organizacji podmiotu i wydatkowania przez niego majątku. Jeśli jest to podmiot dysponujący majątkiem państwowym, jest on zobowiązany do przekazania takich informacji.
4. Informację publiczną może stanowić także treść umów cywilnoprawnych dotyczących wykonywania władztwa nad majątkiem państwowej osoby prawnej.
5. Informacją publiczną jest informacja o faktach, których dotyczy złożony po myśli art. 10 ust. 1 in

fine u.d.i.p. wniosek. Adresat tego wniosku nie jest uprawniony do dowolnego doboru informacji przekazywanych wnioskodawcy lecz zobligowany jest do ustosunkowania się do konkretnych żądań wnioskodawcy. Skoro sprawa w tym zakresie nie zostanie załatwiona, zachodzi beczynność po stronie adresata wniosku.

6. 2012.10.16, postanow. NSA W-wa, I OZ 309/12, LEX nr 1265006

W przypadku ustalenia, że wskazany przez stronę skarżącą podmiot nie mieści się w kręgu zobowiązanych do udzielenia informacji publicznej, uznać należy, iż nie jest on organem o którym mowa w art. 54 § 2 p.p.s.a. zobowiązanym do przekazania sądowi skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w terminie o którym mowa w art. 21 pkt 1 u.d.i.p. i nie może być w stosunku do niego kierowany wniosek o ukaranie grzywną za niewykonanie wyżej wymienionych obowiązków (art. 55 § 1 p.p.s.a.). Jako niedopuszczalny podlega on odrzuceniu.

7. 2012.10.09, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 77/12, LEX nr 1229772

1. W sytuacji gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi, lub takich informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ zawiadamia jedynie, iż żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym u.d.i.p., nie ma natomiast obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji.
2. Rektor kierujący uczelnią publiczną oraz wydający decyzje administracyjne i dysponujący majątkiem publicznym jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej w myśl art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.
3. Żądanie udostępnienia wniosku dyscyplinarnego dotyczącego ukarania i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest żądaniem udostępnienia informacji publicznej w zakresie wykonywania zadań publicznych przez Rektora Uniwersytetu.
4. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez osoby prowadzące postępowanie dyscyplinarne toczące się w stosunku do nauczyciela akademickiego, jak wniosek dyscyplinarny i orzeczenie dyscyplinarne, ale także opinia biegłej i odwołanie, które organ wykorzystał do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.

8. 2012.09.26, postanow. SN, II CSK 722/11, LEX nr 1224687

Okoliczność, że w przepisach art. 4 i 22 u.d.i.p. określony został podmiot uprawniony do wytoczenia powództwa oraz podmioty obowiązane do udostępnienia informacji publicznej nie przesądza, że dziekan wydziału szkoły wyższej – podobnie jak rektor wyższej uczelni publicznej – który odmówił, na podstawie decyzji administracyjnej, udostępnienia określonej informacji publicznej, ma w postępowaniu przed sądem powszechnym, wywołanym powództwem przewidzianym w art. 22 u.d.i.p., zdolność sądową.

9. 2012.09.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1274/12, LEX nr 1260075

1. Organ zobowiązany jest udostępnić informację publiczną będącą w jego posiadaniu, o czym stanowi art. 4 ust. 3 u.d.i.p.
2. Organ nie dysponując daną informacją publiczną nie może jej udostępnić, a więc nie jest beczynny w tej kwestii.

10. 2012.08.08, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 26/12, LEX nr 1224067

Okręgowa Izba Lekarska wykonuje zadania publiczne a więc jest podmiotem zobowiązanym do rozpoznania wniosku o udzielenie informacji publicznej dotyczącej jej działalności (art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d i e u.d.i.p.), w tym w zakresie udostępnienia protokołu z jej obrad – co wynika z art. 19 w zw. z art. 18 ust. 2 u.d.i.p.

11. 2012.08.01, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 42/12, LEX nr 1224064

Wykorzystywanie przez uczelnię środków finansowych pochodzących z dotacji z budżetu państwa, jako majątku publicznego, powoduje, iż w tym zakresie uczelnia ta mieści się w katalogu podmiotów wykonujących zadania publiczne i dysponujących majątkiem publicznym, zaś dane pozostające w tym zakresie w jej dyspozycji stanowią informację publiczną, do której udostępnienia uczelnia jest zobowiązana na każdorazowy wniosek obywatela.

12. 2012.07.23, wyrok NSA W-wa, I OSK 896/12, LEX nr 1222996

Nie znajduje uzasadnienia stanowisko, że Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie jest podmiotem zobowiązanym do udzielania informacji publicznej, ponieważ pełni wyłącznie rolę pełnomocnika procesowego Skarbu Państwa. Ze względu jednak na szczególny cel, jaki stanowi działalność Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, a polegający na wykonywaniu zadań pełnomocnika procesowego Skarbu Państwa w sprawach, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową lub pozwaną albo też uczestnikiem postępowania przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym należy stwierdzić, że żądanie udostępnienia od tego podmiotu pism procesowych, wystosowanych w konkretnych sprawach, nie znajduje oparcia w przepisach u.d.i.p.

13. 2012.06.13, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 51/12, LEX nr 1212292

1. Szpital jako Publiczny Samodzielny Zakład Opieki Zdrowotnej w zakresie, w jakim korzysta ze środków publicznych, jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji stanowiących informację publiczną.
2. Strona ma prawo kwestionowania bezczynności organu w przypadku, gdy uznaje, iż żądane informacje są informacjami publicznymi i powinny być udzielone w trybie wnioskowym na podstawie u.d.i.p.

14. 2012.05.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 356/12, LEX nr 1264781

Nie można przyjąć, że informacja dotycząca obrad Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych powinna być udostępniona na nośniku z uwagi na fakt, że odnosi się ona do działania organu samorządu zawodowego, a więc podmiotu zobligowanego do udostępniania informacji publicznej. Podmiot ten nie został bowiem zobowiązany do udostępnienia materiałów audiowizualnych i teleinformatycznych na gruncie u.d.i.p.

15. 2012.05.09, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 36/12, LEX nr 1166256

Podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej który jest kompetentny do posiadania takiej informacji z tego tytułu, że bądź ją wytworzył, bądź obowiązany jest ją posiadać lub przechowywać, nie może odmawiać udzielenia tej informacji, zaslaniając się faktem chwilowego jej nieposiadania. Jeżeli jest bowiem rzeczowo właściwy, by daną informację posiadać, osoba żądająca udostępnienia tej informacji właśnie do tego podmiotu powinna skierować stosowne zapytanie, a nie poszukiwać podmiotu, który aktualnie czy chwilowo jest w posiadaniu tej informacji.

16. 2012.05.08, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 3/12, LEX nr 1166258

1. W przypadku udzielenia informacji publicznej przewlekłość postępowania może wystąpić jedynie wówczas, gdy informacja wskazana we wniosku o jej udostępnienie jest informacją publiczną i jednocześnie żądanie jej udzielenia skierowane jest do podmiotu zobowiązanego do jej udostępnienia. Zarówno zakres podmiotowy jak i przedmiotowy, a także procedurę oraz tryb udostępniania informacji publicznej, reguluje u.d.i.p. Stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 1 tej ustawy powiatowy inspektor sanitarny, jako organ administracji publicznej jest objęty ustawą, a więc zobowiązany do podejmowania na jej podstawie działań w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.
2. O przewlekłości postępowania w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej można mówić w sytuacji, gdy zobowiązany do udzielenia tej informacji podmiot, w przypadku braku jakichkolwiek niezależnych od niego przeszkód, nie podejmuje w terminie – wskazanym w art. 13 u.d.i.p. – odpowiednich czynności. Obowiązek udzielenia informacji, bądź wydania decyzji odmownej, będzie istniał jedynie w stosunku do informacji podlegających udostępnieniu w trybie ustawy, a więc informacji mających charakter publiczny.

17. 2012.04.25, wyrok NSA W-wa, I OSK 248/12, LEX nr 1264738

Dyrektor szkoły publicznej jest organem władzy publicznej, bowiem realizuje zadania publiczne związane z realizacją prawa każdego obywatela do kształcenia się oraz prawa dzieci i młodzieży do wychowania i opieki, odpowiednich do wieku i osiągniętego rozwoju, a nadto uprawniony jest do działania w formie władczej w stosunku do uczniów np. poprzez wydawanie decyzji administracyjnych w przedmiocie skreślenia ucznia z listy uczniów. Stąd nie znajduje zastosowania wobec tego organu art. 17 ust. 2 u.d.i.p.

18. 2012.04.18, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 22/12, LEX nr 1220590

1. Informacją publiczną w rozumieniu u.d.i.p. jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Ponadto informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej lub podmiotu niebędącego organem administracji publicznej, związanych z nimi bądź w jakikolwiek sposób dotyczących ich, i są nimi zarówno treść dokumentów bezpośrednio przez nie wytworzonych, jak i te, których używają przy realizacji przewidzianych prawem zadań, nawet jeżeli nie pochodzą wprost od nich. Niezależnie od powyższego, aby konkretna informacja posiadała walor informacji publicznej, to musi się odnosić do sfery faktów.
2. Jeśli podmiot realizuje zadania publiczne, to bez względu na zakres tych zadań w stosunku do poszczególnych osób i ewentualnych ograniczeń kompetencyjnych poszczególnych pracowników w tym zakresie, podmiot jest zobowiązany do udzielenia informacji publicznej.
3. Informacja o numerach telefonów służbowych oraz adresach poczty elektronicznej wraz z przy-

pisaniem ich do poszczególnych komórek organizacyjnych oraz do stanowisk stanowi informację publiczną.

19. 2012.03.28, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 493/11, LEX nr 1139145

Generalnie Krajowa Rada Biegłych Rewidentów, jako organ samorządu biegłych rewidentów – Izba Biegłych Rewidentów (art. 13 ust. 1 ustawy z 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym) może być podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej, ale dotyczy to takich aspektów jej działalności jak podejmowanie w drodze statutowych uchwał wszelkiego rodzaju apeli, czy zapytań, albo wyjaśnień skierowanych do organów władzy państwowej, a zatem szeroko pojmowanych działań zakreślonych w art. 6 u.d.i.p. W żaden sposób w zakresie przedmiotowy tego przepisu nie mogą wchodzić zagadnienia dotyczące obowiązku opracowywania materiałów szkoleniowych i prowadzenia działalności wydawniczej, wymienionych w art. 16 pkt 5 i w art. 16 pkt 6 cytowanej ustawy.

20. 2012.03.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 32/12, LEX nr 1133382

Organ nie pozostaje w bezczynności w sytuacji, gdy poinformuje wnioskodawcę, iż nie dysponuje żądaną informacją publiczną.

21. 2012.03.21, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 10/12, LEX nr 1139129

1. Udzielenie informacji to nie tylko dostarczenie informacji, lecz umożliwienie dostępu do informacji będących w posiadaniu danego podmiotu. Oznacza to, że organ może być zobowiązany nie tylko do poinformowania o swojej działalności, ale także do udostępnienia źródeł tej informacji. Zatem informacją może być również udostępnienie dokumentu, aktu i materiałów, które świadczą lub mogą świadczyć o działalności organu władzy publicznej i innych podmiotów zobowiązanych na gruncie u.d.i.p. Tym samym przedmiotowy walor mają dokumenty, akta i inne materiały, wytworzone przez wskazane organy i podmioty, jak też inne dokumenty, akta i materiały, które wprowadzić nie zostały przez nie wytworzone, ale są w ich posiadaniu, gdyż związane są z realizacją przez nie prawem przewidzianych zadań. Stąd również dokumenty wewnętrzne, wytworzone w zakresie działania danego podmiotu i wyrażające opinię w sprawach szczegółowych, poglądy przedstawione w toku narad albo dyskusji, a także porady udzielone w ramach konsultacji podlegają udostępnieniu w trybie u.d.i.p.
2. Przepis art. 4 ust. 1 u.d.i.p. stanowi, że obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności organy władzy publicznej. Obowiązek informacyjny nie musi być przy tym adekwatny do ustalonego zakresu działania danego podmiotu. Obowiązuje tutaj ogólna zasada wynikająca z art. 4 ust. 3 u.d.i.p., iż do udzielenia informacji zobowiązane są podmioty będące w posiadaniu takiej informacji. Obowiązek udzielenia informacji publicznej jest zatem tylko i wyłącznie konsekwencją faktu dysponowania przez określony podmiot informacją o takim charakterze.

22. 2012.03.05, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 185/11, LEX nr 1139108

Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Wniosek zainteresowanego rodzi po stronie dysponenta

informacji obowiązek jej udostępnienia w sytuacji, gdy owa informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu. W sytuacji, gdy organ nie posiada żądanej informacji, nie można zobowiązać go do jej udzielenia.

23. 2012.03.01, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 9/12, LEX nr 1121633

1. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne, w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej.
2. Wykonywanie zadań publicznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. dotyczy także zadań o charakterze niewładczym i nie łączy się z koniecznością dysponowania majątkiem publicznym.

24. 2012.02.22, wyrok NSA W-wa, I OSK 2291/11, LEX nr 1122884

Szkołę publiczną należy zaliczyć do podmiotów, które obowiązane są do udostępnienia informacji publicznej.

25. 2012.02.21, wyrok wsa w Gliwicach, IV SAB/Gl 72/11, LEX nr 1139702

1. Udostępnienie informacji publicznej w BIP ma charakter generalny i nie wymaga wniosku żadnego podmiotu. Następuje ono ex lege, w wyniku realizacji obowiązku określonego w art. 8 ust. 3 u.d.i.p. i obejmuje całodobowy i nieprzerwany dostęp do informacji publicznych, spełniających warunki określone w art. 8 ustawy oraz do dodatkowych informacji odpowiadających wymogom sformułowanym w art. 8 ust. 6 u.d.i.p.
2. Udostępnienie informacji na wniosek każdego zainteresowanego podmiotu jest sposobem uzupełniającym, ale nie fakultatywnym w stosunku do sposobu określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Bez znaczenia bowiem jest, czy informacja udostępniona za pomocą Biuletynu należy do kategorii obowiązkowo udostępnianych za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, czy też została tak udostępniona z woli podmiotu zobowiązanego.
3. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie jako organ władzy publicznej wykonujący zadania określone w ustawie z 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest zobowiązany do udostępniania posiadanych informacji, mających charakter informacji publicznych.

26. 2012.02.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 399/11, LEX nr 1139139

Podmioty, o których mowa w art. 4 u.d.i.p., to władze publiczne, podmioty wykonujące zadania publiczne, organizacje związkowe i pracodawców oraz partie polityczne. W przypadku osób prawnych niereprezentujących Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych lub innych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania publiczne, ustawa ograniczyła obowiązek udostępnienia informacji do tych, w których Skarb Państwa posiada pozycję dominującą. Przepis ten nie podlega wykładni rozszerzającej.

27. 2012.02.08, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 387/11, LEX nr 1121638

Krajowa Rada Biegłych Rewidentów, jako organ samorządu zawodowego, jest podmiotem zobowiązanym na gruncie u.d.i.p. do udzielenia informacji, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.

28. 2012.02.01, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 58/11, LEX nr 1110830

Sposób załatwienia sprawy o udzielenie dostępu do informacji publicznej polegający na poinformowaniu zainte-

resowanego przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, że akta sprawy administracyjnej nie stanowią informacji publicznej i nie znajdują tu zastosowania przepisy u.d.i.p. narusza art. 2 ust. 1, art. 4, art. 5, art. 14 i art. 16 u.d.i.p. Akta administracyjne, mogą zawierać informacje publiczne, a tym samym brak dostępu do nich lub brak decyzji odmawiającej dostępu, stanowi o beczynności organu.

29. 2012.01.12, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 316/11, LEX nr 1109071

Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego jest podmiotem zobowiązanym na gruncie u.d.i.p. do udostępnienia informacji, mających charakter informacji publicznej będącej w jego posiadaniu

30. 2012.01.03, wyrok NSA W-wa, I OSK 2157/11, LEX nr 1107474

Pojęcie informacji publicznej ma szeroki charakter i odnosi się do wszelkich spraw publicznych również wówczas, gdy wiadomość nie została wytworzona przez podmioty publiczne, a jedynie odnosi się do nich.

31. 2011.12.20, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 61/11, LEX nr 1153835

Komornik sądowy, jako funkcjonariusz publiczny jest podmiotem zobowiązanym na gruncie u.d.i.p. do udostępnienia informacji mających charakter informacji publicznej będącej w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 tej ustawy). Dotyczy to tylko wykazania spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Skoro treść umowy ubezpieczenia nie stanowi informacji publicznej, Komornik nie jest zobowiązany do jej udostępnienia w trybie u.d.i.p., zatem nie pozostaje w beczynności.

32. 2011.12.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 2026/11, LEX nr 1149289

Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych jest organem samorządu, zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej o działaniach tego samorządu.

33. 2011.12.14, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 141/11, LEX nr 1153843

1. Udzielanie informacji publicznej nie wymaga wydania decyzji, a jest czynnością materialno-techniczną.
2. Z faktu, że Komornik Sądowy działa przy Sądzie Rejonowym i spełnia w imieniu Państwa ważną funkcję jaką jest wykonywanie orzeczeń sądowych wynika z jednej strony szczególna ochrona komornika jako funkcjonariusza publicznego, a z drugiej strony jego usytuowanie w gronie podmiotów wykonujących zadania publiczne w rozumieniu art. 4 ust. 1 u.d.i.p., co statuuje komornika sądowego w kręgu podmiotów zobowiązanych u.d.i.p.

34. 2011.12.01, wyrok NSA W-wa, I OSK 1630/11, LEX nr 1109517

1. Oświatę oraz kształcenie należy zaliczyć do zadań publicznych nawet wtedy, gdy są one wykonywane przez szkoły niepubliczne.
2. Podmioty reprezentujące szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkoły publicznej są obowiązane do udostępniania informacji publicznych w zakresie dotyczącym wykonywania przez te szkoły zadań publicznych.

35. 2008.03.06, wyrok NSA, I OSK 1918/07

Ustawodawca w art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. expressis verbis nie wymienił żadnych organów władzy publicznej. Niewątpliwie w pkt 1 ustawodawca utożsamia z pojęciem organów władzy publicznej wszystkie organy administracyjne funkcjonujące w istniejącym aparacie władzy, a także te podmioty, których w sensie organizacyjnym

nie zalicza się do administracji, a które są powołane w drodze ustawy do organizacji i realizacji zadań publicznych..

36. 2009.06.19, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 30/09

Do udostępnienia informacji publicznej są zobowiązane podmioty, które są w faktycznym ich posiadaniu. Posiadanie należy bowiem identyfikować z istnieniem określonego stanu faktycznego, w którym w dyspozycji konkretnego podmiotu znajduje się informacja, o jaką występuje zainteresowany. Oznacza to, wbrew stanowisku organu, że zobowiązane do udostępniania informacji publicznych są nie tylko podmioty, które informacje te same wytworzyły ale również te podmioty, które informacje te uzyskały od innych podmiotów w związku z realizacją ich zadań przewidzianych prawem i są w ich faktycznym posiadaniu.

37. 2005.05.20, wyrok ZAUZP, UZP/ZO/0-1053/05, LEX nr 1099397

1. Wystawiony przez Federację Izb Handlowych dokument nie spełnia warunków § 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu (Dz.U. nr 71, poz. 645), bowiem Federacja stanowi organizację o charakterze biznesowym koncentrującą się na nawiązywaniu kontaktów gospodarczych. Nie można uznać, iż posiada cechy organu, który urzędowo może stwierdzić okoliczności spełniania warunków udziału w postępowaniu.(...)
2. Pz.p. jest przepisem szczególnym względem u.d.i.p. i jako taka ma pierwszeństwo w stosowaniu, a wnioski przedsiębiorców o dopuszczenie ich do udziału w postępowaniu nie stanowią informacji publicznej.

38. 2004.08.19, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/18/04, OwSS 2005/1/3/3

Obowiązująca od dnia 1 stycznia 2002 r. u.d.i.p. nie ogranicza prawa do informacji wytworzonych po jej wejściu w życie. Prawo do informacji publicznej dotyczy wszystkich informacji publicznych znajdujących się w posiadaniu podmiotów wymienionych w art. 4 tej ustawy.

39. 2002.09.12, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/3/02, OwSS 2002/4/98/98

1. Niedopuszczalne jest nakazywanie organowi administracji, przez inny organ (w tym wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym), udzielenia informacji znajdującej się – zgodnie z prawem – w jego posiadaniu. Zobowiązanie podmiotów będących w posiadaniu informacji publicznej do jej udostępnienia wynika z art. 4 ust. 3 u.d.i.p.

Art. 5. 1. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

2. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

3. Nie można, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub

innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne – w zakresie tych zadań lub funkcji.

4. Ograniczenia dostępu do informacji w sprawach, o których mowa w ust. 3, nie naruszają prawa do informacji o organizacji i pracy organów prowadzących postępowania, w szczególności o czasie, trybie i miejscu oraz kolejności rozpatrywania spraw.

1. 2013.07.10, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 620/13, Rzeczposp. PCD 2013/160/1

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o RM jej posiedzenia są niejawne. Tajemnicą ustawowo chronioną są więc również protokoły z przebiegu obrad. Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.d.i.p. prawo do takiej informacji podlega ograniczeniu na mocy przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Art. 6 o działalności lobbingsowej nie może być podstawą do udostępnienia materiałów niejawnych.

2. 2013.05.23, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 612/13, G. Prawna 2013/133/7

Tajemnice te to tajemnice zawarte w ustawach, które ze względu na wagę przedmiotu regulacji mają unormowania ograniczające dostęp do pewnych danych. Przykładowo można tu wymienić tajemnicę skarbową, bankową, telekomunikacyjną, lekarską. Takiego rodzaju unormowań nie zawiera ustawa o rachunkowości.

3. 2013.04.23, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 85/13, LEX nr 1313732

1. Skarga na bezczynność w zakresie udzielenia informacji publicznej jest dopuszczalna bez wzywania do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 52 § 3 p.p.s.a.
2. Decyzje administracyjne, stanowiące podstawę do lokalizacji przez przedsiębiorstwo sieci energetycznej na nieruchomościach innych podmiotów ze swej istoty stanowią przedmiot informacji publicznej.
3. Jeżeli konkretny dokument ma charakter informacji publicznej, to nie może być on tej cechy pozbawiony wówczas, gdy jego udostępnienie mogłoby mieć negatywne konsekwencje dla tego podmiotu w ewentualnym przyszłym procesie cywilnym.
4. Dokonując wykładni zawartego w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. terminu „tajemnica przedsiębiorcy” należy posiłkowo odwołać się do rozumienia „tajemnicy przedsiębiorstwa” na gruncie u.z.n.k.
5. Dla uznania określonej informacji za tajemnicę przedsiębiorcy, o jakiej mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p., należy wykazać, że przedsiębiorca podjął niezbędne kroki mające na celu zachowanie jej w poufności.

4. 2013.03.07, wyrok WSA w Poznaniu, II SA/Po 47/13, LEX nr 1293515

1. W sytuacji gdy w treści informacji publicznej zawarte są dane osobowe, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu. Ustawa z 1997 r. o ochronie danych osobowych stanowi lex specialis w stosunku do u.d.i.p., przesądzając, że imię i nazwisko osoby fizycznej (jako sfera prywatności człowieka) podlega ochronie danych osobowych. Tym samym organ nie może udostępnić danych, które umożliwiałyby zidentyfikowanie osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy z 1997 r. o ochronie danych osobowych). Konieczność ochrony danych osobowych nie zwalnia organu z udostępniania informacji publicznej. Organ winien wyłącznie ograniczyć dostęp do informacji umożliwiających identyfikację osób fizycznych, co w praktyce oznacza udostępnienie dokumentów odpowiednio zano-

- nimizowanych (po zanonimizowaniu danych dotyczących i odnoszących się do osób prywatnych). Konieczność dokonania anonimizacji nie może być utożsamiana z odmową udzielenia informacji publicznej z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych.
2. Przewidziane w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. ograniczenie prawa do informacji publicznej nie oznacza bezwzględnego zakazu udostępnienia informacji zawierających tzw. dane wrażliwe. Nawet w sytuacji, gdy decyzje administracyjne zawierające takie właśnie dane mogą zostać udostępnione w kserokopii, z której usuwa się takie elementy. Wyłączenie pewnych danych ze względu na ochronę informacji niejawnych, ochronę innych tajemnic ustawowo chronionych, prywatność osoby fizycznej czy też tajemnic przedsiębiorcy z treści udostępnianej informacji publicznej nie powoduje przy tym nadania tej informacji charakteru informacji przetworzonej.
- 5. 2013.02.20, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 466/12, LEX nr 1292294**
1. Umowy podpisane z członkami zarządu, w tym również ich wynagrodzenie, obrazują zasady funkcjonowania Spółki, w szczególności tryb działania w zakresie wykonywanych zadań publicznych i działalności w ramach wydatkowania środków publicznych, który winien być transparentny i poddany kontroli społecznej. Nie można zgodzić się, że udostępnieniu w trybie u.d.i.p. podlegają tylko dokumenty urzędowe. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu tej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji. Informacja publiczna obejmuje swoim znaczeniem szerszy zakres pojęciowy niż dokumenty urzędowe i nie można zawęzić i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów. Stąd też informacją publiczną będą nie tylko dokumenty zredagowane i wytworzone przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji, ale także te dokumenty, których podmiot używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.
  2. Punktem odniesienia oceny wyznaczającej granice dopuszczalnej ingerencji w sferę życia prywatnego (w świetle art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji) jest taka treść konstytucyjnego prawa do informacji, które zgodnie z przyjmowanymi standardami rozumiane jest szerzej – jako odnoszące się również do informacji ze sfery życia prywatnego osób pełniących funkcje publiczne, o ile mają one związek z działalnością publiczną.
- 6. 2013.01.17, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 48/12, LEX nr 1285163**
1. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do szeroko rozumianych władz publicznych oraz wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.
  2. Wydawane przez organ architektoniczno-budowlany decyzje o pozwoleniu na budowę stanowią informację publiczną. Informacja o rozstrzygniętych przez organy administracji publicznej sprawach administracyjnych jest informacją o działalności organów publicznych. Prawo dostępu do informacji o sprawach rozstrzygniętych przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, potwierdza przepis art. 5 ust. 3 u.d.i.p. Decyzje rozstrzygają sprawy administracyjne

i jako akty administracyjne indywidualne stanowią dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 6 pkt 4 lit. a u.d.i.p.

3. Projekt budowlany podlegający zatwierdzeniu w drodze decyzji organu budowlanego stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p.
4. Przymiot informacji publicznej posiadają także te dokumenty, których organ używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet gdy prawa autorskie do tych dokumentów należą do innego podmiotu.
7. **2013.01.09, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1929/12, LEX nr 1292141**
  1. Informacja w zakresie przekazania danych obejmujących imiona i nazwiska sędziów, których dotyczyło postępowanie przed sądem dyscyplinarnym powinna zostać udostępniona na wniosek, bez względu na treść wydanego orzeczenia. Udostępnione dane nie wykraczają poza wiadomości mające związek z pełnieniem przez sędziego funkcji publicznych. Nie można zgodzić się, że ujawnienie danych sędziego w sprawach, w których zarzuty nie znalazły potwierdzenia w orzeczeniu sądu dyscyplinarnego, byłoby niezgodne z interesem publicznym i stanowiłoby dodatkową karę dla sędziego. Udostępnienie orzeczenia z danymi sędziego nie oznacza jego upublicznienia, prowadzącego do podania wyroku do publicznej wiadomości. Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla odmowy udostępnienia orzeczeń, w których zarzuty nie potwierdziły się.
  2. Orzeczenie dyscyplinarne dotyczące sędziego w stanie spoczynku jest informacją o osobie publicznej w stanie spoczynku i nie podlega ograniczeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3 u.d.i.p.
8. **2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684**
  1. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.
  2. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
  3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, jako centralny organ administracji rządowej – art. 18 ust. 1 u.d.i.p. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. – jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.
  4. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych.

5. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.

9. 2012.12.05, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 79/12, LEX nr 1234516

1. Definicja prasy obejmuje poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską, jak i zespoły ludzi, które nie posiadają osobowości prawnej. Tak rozumianej prasie ustawodawca nadał istotne uprawnienia, stwierdzając w art. 1 ust. 1 ustawy z 1984 r. – Prawo prasowe, że prasa korzysta z wolności wypowiedzi i urzeczywistnia prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej, odsyłając w art. 3a tej ustawy do u.d.i.p. w zakresie prawa do informacji publicznej. Prasa ma zdolność sądową przed sądem administracyjnym nawet wtedy, gdy w konkretnej sprawie jest to jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.
2. Podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej może odmówić udzielenia tej informacji z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych. Jednakże, jeśli odmawia, to ma tego dokonać w procesowej formie decyzji administracyjnej.

10. 2012.11.14, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 545/12, LEX nr 1228223

1. Informacja dotycząca kosztów poniesionych przez gminę w związku z zatrudnieniem sekretarza gminy, a więc faktycznie informacja dotycząca władz publicznych i przez te władze wytworzona, stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 u.d.i.p.
2. Sekretarz gminy, będący de facto pracownikiem samorządowym, któremu wójt może powierzyć, zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, prowadzenie spraw gminy, jest osobą pełniącą funkcje publiczne, a dostęp do informacji dotyczących jego zatrudnienia w urzędzie gminy, w tym o kosztach poniesionych przez gminę w związku z jego zatrudnieniem, a więc faktycznie dostęp do informacji o wysokości środków pieniężnych wypłacanych z zasobów publicznych na rzecz osoby pełniącej funkcję publiczną, nie może zostać ograniczony na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

11. 2012.11.08, wyrok SN, I CSK 190/12, OSNC 2013/5/67

Ujawnienie przez jednostkę samorządu terytorialnego imienia i nazwiska osoby, która zawarła z nią umowę cywilnoprawną, nie narusza prawa do prywatności tej osoby, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

12. 2012.11.08, wyrok SN, I CSK 190/12, LEX nr 1286307

1. Do prywatnej sfery życia zalicza się przede wszystkim zdarzenia i okoliczności tworzące sferę życia osobistego i rodzinnego. Szczególny charakter tej dziedziny życia człowieka uzasadnia udzielenie jej silnej ochrony prawnej. Nie znaczy to, by każda informacja dotycząca określonej osoby była informacją z dziedziny jej życia osobistego. Reżim ochrony prawa do prywatności i reżim ochrony danych osobowych są wobec siebie niezależne. Dochodzi przy tym do wzajemnych relacji i oddziaływania tych reżimów, bowiem w określonych sytuacjach faktycznych przetworzenie danych osobowych może spowodować naruszenie dobra osobistego w postaci prawa do prywatności, bądź ochro-

na prawa do prywatności będzie wymagała sprzeciwienia się wykorzystaniu danych osobowych.

2. Ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

13. 2012.10.31, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1192/12, LEX nr 1234311

1. Informacja publiczna odnosi się do sfery faktów, które to pojęcie należy rozumieć szeroko. Analiza art. 6 u.d.i.p. wykazuje, że wnioskiem w świetle tej ustawy może być objęte pytanie o określone fakty lub o stan określonych zjawisk. Faktem jest każda czynność i każde zachowanie organu wykonującego zadania publiczne podjęte w zakresie wykonywania takiego zadania.
2. Przez udostępnienie informacji należy rozumieć prawną możliwość zapoznania się z taką informacją. Podobna w pewnym zakresie do powyższej sytuacja ma miejsce również wtedy, gdy wprowadzić informacja nie została podana do publicznej wiadomości ze względu na ograniczenia prawne, jednakże została wcześniej udostępniona konkretnemu wnioskodawcy jako uczestnikowi postępowania konkursowego. Ewentualna praktyka nie udostępniania takich informacji w toku jawnej części postępowania konkursowego nie znajduje oparcia w obowiązujących normach prawnych.

14. 2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 122/12, LEX nr 1234521

Decyzja o odmowie udostępnienia informacji jest przewidziana jedynie dla sytuacji, gdy informacja publiczna istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej, określonych w art. 5 u.d.i.p.

15. 2012.10.11, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 28/12, LEX nr 1234520

Informacja o wysokości wydatków na wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne stanowi informację o majątku publicznym, której udostępnienia można się domagać na zasadach określonych w u.d.i.p.

16. 2012.07.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 676/12, LEX nr 1264902

Wyrok sądu w sprawie karnej, wyłożony w sekretariacie sądu na okres 7 dni zgodnie z art. 418a kpk, jest informacją publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p., a przepis art. 418a kpk nie określa, w rozumieniu art. 1 ust. 2 u.d.i.p., odmiennych zasad i trybu dostępu do informacji publicznej, jaką jest wyrok sądu w sprawie karnej. Adresat wniosku o udostępnienie wyroku sądu winien rozważyć indywidualnie w każdej sprawie, czy charakter przypisanego skazanemu czynu, okoliczności i czas jego popełnienia, nawet po usunięciu imienia i nazwiska osoby skazanej, nie pozwalają na identyfikację. Podmiot obowiązany winien wówczas w oparciu o art. 16 ust. 1 u.d.i.p., wydać decyzję odmawiającą udostępnienia informacji publicznej, powołując się na ograniczenie zawarte w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.

17. 2012.06.27, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 154/12, LEX nr 1265484

1. Każdy przypadek udostępniania danych zawartych we wszelkich dokumentach podatkowych jest ściśle unormowany, tak co do podmiotów, którym można udostępniać te dane, jak i zakresu, w jakim to może nastąpić. Regułą jest wykorzystywanie informacji znajdujących się w posiadaniu organu podatkowego tylko wewnątrz jego struktur organizacyjnych i wyłącznie dla potrzeb podatkowych, natomiast wszelkie wyjątki muszą być *expressis verbis* określone przepisami prawa.
2. Informacje dotyczące spółki – wpłaty podatku od nieruchomości oraz przedmiot wpłaty – stanowią

- tajemnicę skarbową w rozumieniu art. 293 o.p., a zatem odmowa ujawnienia tych danych znajduje oparcie w przepisach prawa.
3. W trybie przepisów u.d.i.p. mogą być ujawnione jedynie informacje zbiorcze o podatnikach, nie mogą być natomiast udzielane żadne informacje indywidualne. Dane zawarte w rozstrzygnięciu organu podatkowego w sprawie indywidualnego wymiaru podatku przez konkretnego podatnika stanowią tajemnicę skarbową.
  4. Jeżeli organ ma wątpliwości co do zakresu żądania wniosku lub formy udzielenia informacji powinien zwrócić się do wnioskodawcy o jego sprecyzowanie lub dookreślenie, albowiem właściwa realizacja wniosku o dostęp do informacji publicznej wymaga precyzyjnego udzielenia informacji na temat zawartych w nim kwestii. Nie chodzi o udzielenie jakiegokolwiek informacji, ale o przedstawienie jej w takim zakresie i w taki sposób, jaki odpowiada treści żądania. W przeciwnym wypadku doszłoby do zaprzeczenia idei dostępu do informacji publicznej, której założeniem jest jawność działań władzy publicznej. Natomiast przedstawienie informacji zupełnie innej, niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku, świadczy o bezczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, co narusza regulację zawartą w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.
  5. Wnioskodawca nie musi wykazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To na podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej ciąży obowiązek wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielania informacji przetworzonej.

18. 2012.06.06, wyrok KIO, LEX nr 1170726

Zestawienie szczegółowe do formularza ofertowego może potencjalnie być objęte tajemnicą przedsiębiorstwa. Mimo, iż zgodnie z art. 139 ust. 3 p.z.p. umowy są jawne, to jednak ich ujawnianie podlega ograniczeniu, zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p., ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy.

19. 2012.05.23, wyrok WSA w Warszawie, VIII SA/Wa 160/12, LEX nr 1276055

Orzeczenia dyscyplinarne dotyczące członków korpusu służby cywilnej dotyczące przewinień związanych z wykonywaniem ich funkcji są informacjami publicznymi nie podlegającymi ograniczeniu co do dostępu.

20. 2012.05.17, wyrok WSA w Gliwicach, II SAB/GI 46/12, Wspólnota 2012/25-26/47

Wniosek o udostępnienie informacji o wysokości średnich zarobków urzędników nie dotyczy danych osobistych pracownika, lecz jest pytaniem o dysponowanie publicznymi środkami, a to podlega udostępnieniu zgodnie z zasadą jawności finansów sektora publicznego.

21. 2012.05.15, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 103/12, LEX nr 1213331

Decyzja o odmowie udostępnienia informacji publicznej jest przewidziana dla sytuacji, gdy informacja ta co prawda istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej określonych w art. 5 u.d.i.p. Nie ma natomiast podstaw do wydania decyzji o odmowie udzielenia informacji w sytuacji, gdy organ żądanych informacji nie posiada. O tym fakcie organ winien jednak powiadomić wnioskodawcę pisemnie, wskazując – jeśli posiada taką wiedzę – gdzie zainteresowany żądane informacje może uzyskać.

Również w sytuacji, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz jedynie zawiadamia wnoszącego, że żądane dane podlegają udostępnieniu w odrębnym trybie.

22. 2012.04.30, wyrok WSA w Olsztynie, II SA/OI 194/12, LEX nr 1285164

1. Listy obecności mieszkańców wsi na zebraniach wiejskich dotyczących funduszu sołeckiego, kwestie związane ze zwołaniem i przebiegiem zebrań wiejskich stanowią informację publiczną.
2. U.d.i.p. nie może naruszać przepisów innych ustaw odrębnie regulujących zasady ich udostępniania. Taką szczególną regulacją jest ustawa z 1997 r. o ochronie danych osobowych, która jako *lex specialis*, winna znaleźć pierwszeństwo w zastosowaniu.
3. Udostępnienie danych w postaci imienia i nazwiska w zestawieniu z nazwą sołectwa, stanowią dane, o jakich mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z 1997 r. o ochronie danych osobowych i umożliwiają identyfikację osób, biorących udział w zebraniach wiejskich. Kontrola ważności podejmowanych uchwał przez zebranie wiejskie, czy też prawidłowość zwołania takiego zebrania, może się odbyć bez posiadania danych osobowych uczestników zebrania. Dla ważności zebrania istotną jest informacja o ogólnej liczbie osób biorących udział w zebraniu, a nie ich liczba z imiennym wyszczególnieniem.

23. 2012.03.07, wyrok WSA w Poznaniu, II SA/Po 1230/11, LEX nr 1271526

1. Tryb dostępu do informacji publicznej nie jest trybem służącym udzielaniu informacji przez organ innemu organowi.
2. Prawo dostępu do informacji publicznej, zgodnie z art. 6 u.d.i.p., obejmuje prawo do zaznajomienia się ze wszystkimi informacjami mającymi charakter publiczny. Treść powołanego przepisu wskazuje, że wyliczenie informacji publicznych podlegających udostępnieniu ma jedynie charakter przykładowy, na co wskazuje zwrot „w szczególności”. Pozwala jedynie zorientować się, do jakiego typu stanów faktycznych odnosi się dane pojęcie.
3. Przy ustaleniu czy żądana informacja mieści się w przedmiocie uregulowanym u.d.i.p. należy, respektując zasadę powszechnego dostępu, interpretować przepisy na korzyść wykonującego prawo do takiej informacji.
4. W trybie u.d.i.p. mogą być udzielane jedynie informacje zbiorcze o podatkach, nie mogą być natomiast udzielane żadne informacje indywidualne.

24. 2012.02.29, wyrok NSA W-wa, I OSK 2215/11, LEX nr 1122883

1. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu u.d.i.p. decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji. Informacja publiczna obejmuje bowiem swoim znaczeniem szerszy zakres pojęciowy niż dokumenty urzędowe i nie można zawęzić i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów.
2. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez organy administracji publicznej, ale także te dokumenty, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.
3. Pojęcie dokumentu urzędowego różni się od dokumentu zawierającego informację publiczną. Istot-

ne znaczenie ma zatem nie to, czy dokument został sporządzony przez funkcjonariusza publicznego w znaczeniu przepisów k.k., lecz przede wszystkim to, czy zawiera on informację publiczną.

4. Do spraw wszczętych w trybie u.d.i.p. podmiot zobowiązany do jej udzielenia stosuje przepisy tej ustawy przy uwzględnieniu szczególnych unormowań p.z.p. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest zatem dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.

25. 2012.02.01, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 58/11, LEX nr 1110830

Sposób załatwienia sprawy o udzielenie dostępu do informacji publicznej polegający na poinformowaniu zainteresowanego przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, że akta sprawy administracyjnej nie stanowią informacji publicznej i nie znajdują zastosowania przepisy u.d.i.p. narusza art. 2 ust. 1, art. 4, art. 5, art. 14 i art. 16 u.d.i.p. Akta administracyjne, mogą zawierać informacje publiczne, a tym samym brak dostępu do nich lub brak decyzji odmawiającej dostępu, stanowi o bezczynności organu.

26. 2012.01.24, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 67/11, LEX nr 1107954

Akta sprawy administracyjnej jako odnoszące się do działania organów administracji publicznej, stanowią również informację publiczną i zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p. podlegają udostępnieniu. Kwestia ich udostępnienia czy zakazu udostępnienia będzie uzależniona od faktu, czy ich udostępnienie podlega wyłączeniom wynikającym z ochrony prywatności, tajemnicy przedsiębiorcy, tajemnic ustawowo chronionych i tym podobnych. Nie jest jednakże dopuszczalna sytuacja uznania akt w całości za nie podlegające udostępnieniu bez żadnych ustaleń, to znaczy bez nadania im charakteru tajemnicy służbowej i nie opatrzeniu, zgodnie z ustawą z 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, klauzulą poufną, bądź też wykazania, że dotyczą one prawnie chronionej tajemnicy, prawa prywatności itp.

27. 2012.01.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 353/11, LEX nr 1114128

1. Decyzja o odmowie udostępnienia informacji jest przewidziana dla sytuacji, gdy informacja publiczna istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej, określonych w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p. Nie ma natomiast podstaw do wydania decyzji o odmowie udzielenia informacji w sytuacji, gdy organ żądanych informacji nie posiada. O tym fakcie organ winien jednak powiadomić wnioskodawcę pisemnie wskazując, jeśli posiada taką wiedzę, gdzie zainteresowany żądane informacje może uzyskać. Organ nie ma obowiązku wydawania w takiej sytuacji decyzji administracyjnej. Również w sytuacji, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz jedynie zawiadomienia wnoszącego, że żądane dane podlegają udostępnieniu w odrębnym trybie.
2. Zagadnienia dotyczące udostępniania informacji zawartych w operacie ewidencyjnym zostały w sposób kompleksowy unormowane w p.g.k. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w zasobie geodezyjno-kartograficznym winien być przez organy rozpatrywany w trybie p.g.k.

28. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, VIII SA/Wa 1072/11, LEX nr 1107765

1. Takie czynności organu, jak selekcja dokumentów i protokołów, ich analiza pod względem treści są zwykłymi czynnościami, które nie mają wpływu i nie dają podstaw do zakwalifikowania żądanych dokumentów, jako informacji przetworzonej. W wyniku stosowania takich czynności organu nie powstaje bowiem żadna nowa informacja. O przetworzeniu informacji nie stanowi też sięganie do materiałów archiwalnych czy też źródłowych. Także czasochłonność oraz trudności organizacyjno-techniczne jakie wiążą się z przygotowaniem informacji publicznej, nie mogą zwalniać zobowiązanego podmiotu z tego obowiązku, a tym samym kwestie te nie mogą ograniczać prawa do uzyskania informacji publicznej przewidzianego w art. 3 u.d.i.p., przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z art. 5 tej ustawy.
  2. Nie istnieje żaden związek pomiędzy art. 3 ust. 1 pkt 1 a art. 14 ust. 2 u.d.i.p. Dysponent informacji publicznej przetworzonej nie może wykorzystywać unormowania z art. 14 ust. 2 powyższej ustawy do powiadomienia pisemnie wnioskodawcy o braku możliwości udostępnienia żądanej informacji z tego powodu, że ma ona charakter informacji publicznej przetworzonej, i wskazywania, że jej udostępnienie może nastąpić niezwłocznie po wykazaniu powodów, dla których spełnienie żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. Art. 14 ust. 2 u.d.i.p., na podstawie którego organ wskaże za pomocą pisma informacyjnego inny niż opisany we wniosku sposób lub formę udostępnienia może być interpretowany jako podstawa do udostępnienia informacji wyłącznie z przyczyn technicznych, a nie prawnych.
- 29. 2012.01.10, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 69/11, LEX nr 1101381**
1. Sądy i trybunały podlegają regułom i procedurom u.d.i.p., o ile inne ustawy (a nie aktów podstawowych) zawierające przepisy proceduralne nie będą przewidywały procedur szczególnych. Regulacja zasad i trybu udostępniania akt zamieszczona w rozporządzeniu z dnia 23 lutego 2007r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. nr 38, poz. 249) nie zawiera i nie może zawierać jako akt podstawowy „przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi”, o których mowa w art. 1 ust. 2 u.d.i.p.
  2. W przypadku, gdy informacja publiczna zawiera dane, o których mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. zd. pierwsze i nie zachodzą przesłanki wymienione w jego zdaniu drugim, pierwszeństwo w ochronie mają dane osobowe, czyli dane o przedsiębiorcy objęte tajemnicą, a tym samym wykonanie obowiązku informacyjnego nie stanowi przesłanki legalizującej ich udostępnienie.
- 30. 2011.11.24, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1828/11, LEX nr 1153548**
1. Ujawnienie danych personalnych osoby, która złożyła skargę na działalność wójta i zainicjowała tym samym wydanie uchwały przez radę gminy, nie jest niezbędne dla zapewnienia zrozumiałości i czytelności danej uchwały.
  2. Udostępnienie przez wójta na stronie internetowej BIP urzędu gminy imienia i nazwiska osoby, która wywołała postępowanie zakończone wydaniem uchwały przez radę gminy, stanowi przetwarzanie danych osobowych.
- 31. 2011.11.09, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 227/11, LEX nr 1153856**

Jawność umów i protokołów w sprawach zamówień publicznych wyłącza na gruncie u.d.i.p. możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na jakąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Innymi słowy, w trybie u.d.i.p. nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów i protokołów w sprawach zamówień publicznych, gdyż te są jawne. Nie oznacza to jednak, że p.z.p. przez tego rodzaju zawarte w niej regulacje, odbiera przymiot informacji publicznej innym niż umowy dokumentom posiadającym taki walor, a dotyczącym postępowań przetargowych i szeroko pojętej realizacji zamówień. P.z.p. zawiera uregulowania szczególne, które należy uwzględniać przy stosowaniu trybu dostępu do informacji publicznej.

32. 2011.10.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1510/11, LEX nr 964681

Jeżeli żądane przez skarżącego informacje zawierałyby dane osobowe podlegające szczególnej ochronie na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p., to prawo skarżącego do informacji publicznej podlega ograniczeniu, zaś organ zobowiązany jest w takiej sytuacji do wydania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. Wydanie przez sąd rozpoznający skargę na bezczynność organu nakazu udostępnienia żądanych we wniosku informacji w trybie przepisów u.d.i.p. jest więc działaniem sprzecznym z przepisami wyżej wymienionej ustawy, a zwłaszcza art. 5 w zw. z art. 22.

33. 2011.09.15, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 660/11, LEX nr 966656

Wszelkie wyłączenia umożliwiające zachowanie informacji publicznych w tajemnicy potraktowane zostały przez ustawodawcę jako wyjątek od ogólnej reguły, jaką jest jawność życia publicznego.

34. 2011.09.14, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 30/11, LEX nr 965825

Będące w posiadaniu organu protokoły z posiedzeń rad pedagogicznych oraz dokumenty z przeprowadzonych postępowań i czynności kontrolnych i nadzorczych wobec szkoły publicznej, niewątpliwie są danymi publicznymi, które podlegają udostępnieniu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p. Jako takie winny zostać udostępnione na żądanie, chyba że zachodzą podstawy z art. 5 ww. ustawy.

35. 2011.07.26, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 22/11, LEX nr 1088977

Protokoły z rad pedagogicznych są danymi publicznymi stanowiącymi informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p. Jako takie winny więc zostać udostępnione na żądanie, chyba że zachodzą podstawy z art. 5 u.d.i.p., a stanowisko organu powinno przybrać postać decyzji odmawiającej dostępu do informacji publicznej.

36. 2011.02.03, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/2/11, OwSS 2011/2/36/36-40

Ujawnienie wysokości przyznanego dodatku motywacyjnego będącego składnikiem wynagrodzenia dyrektora szkoły nie podlega ochronie ze względu na prywatność, o której mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

37. 2010.10.14, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/10/10, OwSS 2011/1/26/26-30

Aby uznać daną informację za tajemnicę przedsiębiorcy (art. 5 ust. 2 u.d.i.p.), należy wykazać, że przedsiębiorca podjął kroki mające na celu zachowanie jej w poufności.

38. 2003.10.30, wyrok NSA, II SA 1956/02

Jeżeli dane objęte tajemnicą prawnie chronioną znajdują się w aktach postępowania, można je „zabialkować”, co uniemożliwi ich poznanie przez osoby nieupoważnione, jednocześnie nie utajni całości akt, które są informacjami publicznymi.

39. 2003.03.07, wyrok NSA, II SA 3572/02

Nie jest dopuszczalna odmowa udostępnienia informacji, z powołaniem się na fakt, iż wnioskodawca żądał dostępu do całości akt, a jakiś jej fragment jest z udostępnienia wyłączony.

Rozdział 2

Dostęp do informacji publicznej

Art. 6. 1. Udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o:

1) polityce wewnętrznej i zagranicznej, w tym o:

- a) zamierzeniach działań władzy ustawodawczej oraz wykonawczej,
- b) projektowaniu aktów normatywnych,
- c) programach w zakresie realizacji zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań,

2) podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o:

- a) statusie prawnym lub formie prawnej,
- b) organizacji,
- c) przedmiocie działalności i kompetencjach,
- d) organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach,
- e) strukturze własnościowej podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3–5,
- f) majątku, którym dysponują,

3) zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o:

- a) trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych,
- b) trybie działania państwowych osób prawnych i osób prawnych samorządu terytorialnego w zakresie wykonywania zadań publicznych i ich działalności w ramach gospodarki budżetowej i pozabudżetowej,
- c) sposobach stanowienia aktów publicznoprawnych,
- d) sposobach przyjmowania i załatwiania spraw,
- e) stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania lub rozstrzygania,
- f) prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych,
- g) naborze kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska, w zakresie określonym w przepisach odrębnych,
- h) konkursie na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w zakresie określonym w przepisach odrębnych,

4) danych publicznych, w tym:

- a) treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności:
  - treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć,
  - dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających,

- b) stanowiska w sprawach publicznych zajęte przez organy władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego,
  - c) treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej,
  - d) informacja o stanie państwa, samorządów i ich jednostek organizacyjnych,
- 5) majątku publicznym, w tym o:
- a) majątku Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych,
  - b) innych prawach majątkowych przysługujących państwu i jego długach,
  - c) majątku jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządów zawodowych i gospodarczych oraz majątku osób prawnych samorządu terytorialnego, a także kas chorych,
  - d) majątku podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5, pochodzącym z zadysponowania majątkiem, o którym mowa w lit. a)-c), oraz pożytkach z tego majątku i jego obciążeniach,
  - e) dochodach i stratach spółek handlowych, w których podmioty, o których mowa w lit. a)-c), mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych, oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat,
  - f) długu publicznym,
  - g) pomocy publicznej,
  - h) ciężarach publicznych.

2. Dokumentem urzędowym w rozumieniu ustawy jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, w ramach jego kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy.

1. 2013.06.05, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 185/13, LEX nr 1330731

1. Wszystkie orzeczenia sądów powszechnych wydawane w sprawach toczących się przed tymi sądami, w tym również orzeczenia sądów dotyczące wyłączenia sędziego, stanowią dokument urzędowy w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. Stanowią zatem informację publiczną. Również oświadczenie sędziego składane do akt sprawy w przedmiocie wyłączenia jest dokumentem urzędowym zdefiniowanym w art. 6 ust. 2 u.d.i.p. Informacją tą jest również wynikająca z tych dokumentów podstawa prawna wyłączenia oraz częstotliwość wyłączeń.
2. Informacja o treści orzeczenia sądu jest, dla osoby niewystępującej jako strona postępowania, informacją publiczną.
3. Decyzja o odmowie udzielenia informacji publicznej jest to decyzja charakterystyczna dla postępowania, którego przedmiotem jest informacja stanowiąca informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p. W przypadku gdy żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ odmawia jej udostępnienia zwykłym pismem, sporządzonym z zachowaniem przewidzianych terminów.

2. 2013.06.05, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 185/13, G. Prawna 2013/131/8

Orzeczenia sądów dotyczące wyłączenia sędziego stanowią ponad wszelką wątpliwość dokument urzędowy, więc publiczny. Również oświadczenie sędziego składane do akt sprawy w sprawie wyłączenia jest dokumentem urzędowym. Informacją publiczną jest także ta dotycząca podstaw prawnych wyłączenia oraz ich częstotliwości.

3. 2013.05.31, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 33/13, LEX nr 1335388

Informacja o wydatkach RIO, w tym wysokości wydatków na wynagrodzenia pracowników jest informacją o majątku publicznym. Informacją publiczną jest również informacja o wysokości środków finansowych przeznaczonych na nagrody, w tym również o charakterze uznaniowym.

4. 2013.05.29, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 183/13, LEX nr 1321102

1. „Sprawą publiczną”, o której mowa w art. 1 ust. 1 u.d.i.p., będzie działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.
2. Informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organów władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem.
3. Charakteru informacji publicznej nie mają wnioski w sprawach indywidualnych, wnioski będące postulatem wszczęcia postępowania w innej sprawie, wnioski dotyczące przyszłych działań organu w sprawach indywidualnych, wnioski stanowiące ingerencję w działalność sądów, a także wnioski dotyczące dokumentów prywatnych. Informacja publiczna powinna mieć swój materialny odpowiednik, nie można bowiem zobowiązać do udzielenia informacji, która nie istnieje.

5. 2013.04.18, wyrok NSA W-wa, II SAB/OI 22/13, LEX nr 1313643

1. Z beczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ zobligowany jest udzielić informacji publicznej, a jej nie udziela i nie wydaje stosownej decyzji o odmowie udostępnienia takiej informacji. W przypadku zaś, gdy informacja o jaką ubiega się zainteresowany nie ma charakteru informacji publicznej, organ nie pozostaje w zwłoce w zakresie udostępnienia informacji publicznej. Aby można było mówić o beczynności podmiotu zobowiązanego należy przede wszystkim stwierdzić, iż ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego, w nakazanym prawem terminie, nie wypełnił. W przypadku, gdy podmiot wezwany uznaje, że żądana informacja nie stanowi w istocie informacji publicznej, Sąd zobligowany jest do rozpoznania wniesionej skargi i rozstrzygnięcia, czy rzeczywiście wnioskodawca może domagać się udostępnienia interesujących go danych.
2. Protokoły z posiedzeń niejawnych Samorządowego Kolegium Odwoławczego stanowią informację publiczną.

6. 2013.04.18, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/OI 22/13, LEX nr 1312517

Jeżeli zostanie sporządzony protokół z posiedzenia niejawnego kolegium, to stanowi on dokument urzędowy podlegający włączeniu do akt postępowania. Treść protokołu posiedzenia niejawnego kolegium stanowi informację o sprawie publicznej, podlega więc udostępnieniu.

7. 2013.04.04, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 7/13, LEX nr 1298170

1. Akta postępowania przygotowawczego spełniają, w rozumieniu u.d.i.p., zarówno warunki przed-

- miotowe, jak i podmiotowe. Stanowią informację o działalności organu publicznego, jakim bez wątpienia jest Prokuratura i znajdują się w jej dyspozycji.
2. O ile wgląd do akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego podlegać będzie rygorom art. 156 § 4 kpk, to już akta zakończonego postępowania przygotowawczego i to niezależnie od tego, w jaki sposób zostało ono zakończone – rygorom u.d.i.p.
  3. Akta zakończonego postępowania przygotowawczego, w tym także ich okładki, stanowią informację publiczną podlegającą udostępnieniu na zasadach określonych w u.d.i.p.
- 8. 2013.02.20, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 466/12, LEX nr 1292294**
1. Umowy podpisane z członkami zarządu, w tym również ich wynagrodzenie, obrazują zasady funkcjonowania Spółki, w szczególności tryb działania w zakresie wykonywanych zadań publicznych i działalności w ramach wydatkowania środków publicznych, który winien być transparentny i poddany kontroli społecznej. Nie można zgodzić się, że udostępnieniu w trybie u.d.i.p. podlegają tylko dokumenty urzędowe. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu tej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji. Informacja publiczna obejmuje swoim znaczeniem szerszy zakres pojęciowy niż dokumenty urzędowe i nie można zawęzać i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów. Stąd też informacją publiczną będą nie tylko dokumenty zredagowane i wytworzone przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji, ale także te dokumenty, których podmiot używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.
  2. Punktem odniesienia oceny wyznaczającej granice dopuszczalnej ingerencji w sferę życia prywatnego (w świetle art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji) jest taka treść konstytucyjnego prawa do informacji, które zgodnie z przyjmowanymi standardami rozumiane jest szerzej – jako odnoszące się również do informacji ze sfery życia prywatnego osób pełniących funkcje publiczne, o ile mają one związek z działalnością publiczną.
- 9. 2013.01.17, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 48/12, LEX nr 1285163**
1. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do szeroko rozumianych władz publicznych oraz wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.
  2. Wydawane przez organ architektoniczno-budowlany decyzje o pozwoleniu na budowę stanowią informację publiczną. Informacja o rozstrzyganych przez organy administracji publicznej sprawach administracyjnych jest informacją o działalności organów publicznych. Prawo dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, potwierdza przepis art. 5 ust. 3 u.d.i.p. Decyzje rozstrzygają sprawy administracyjne i jako akty administracyjne indywidualne stanowią dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 6 pkt 4 lit. a u.d.i.p.
  3. Projekt budowlany podlegający zatwierdzeniu w drodze decyzji organu budowlanego stanowi infor-

macje publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p.

4. Przymiot informacji publicznej posiadają także te dokumenty, których organ używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet gdy prawa autorskie do tych dokumentów należą do innego podmiotu.

10. 2013.01.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 2508/12, Rzeczposp. PCD 2013/11/3

Koszty zatrudnienia radcy prawnego w urzędzie miasta są informacją publiczną.

11. 2012.12.20, wyrok WSA w Poznaniu, IV SAB/Po 87/12, LEX nr 1234775

Informacje (decyzje) stanowiące podstawę lokalizacji i budowy linii elektroenergetycznych na działkach są informacjami publicznymi w rozumieniu u.d.i.p.

12. 2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684

1. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.
2. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, jako centralny organ administracji rządowej – art. 18 ust. 1 u.d.i.p. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. – jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.
4. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych.
5. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.

13. 2012.12.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 2021/12, Rzeczposp. PCD 2012/286/3

Zebrań wiejskie jest organem pomocniczym jednostki samorządu terytorialnego, które współdecyduje o mieniu publicznym. Może podejmować uchwały w tym zakresie. Nie budzi zatem wątpliwości, że wszelkie kwestie, które dotyczą działalności tego organu, są informacją publiczną.

14. 2012.12.06, postanow. SKO we Wrocławiu, SKO 4541/36/12, OwSS 2013/1/35/35-37

Z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p. wynika, że przedmiotem udostępnienia jest treść dokumentów urzędowych,

nie zaś dokumenty urzędowe. Jeśli zatem celem tej ustawy nie jest wydawanie dokumentów urzędowych, ale umożliwienie udostępnienia informacji, to należy uznać, że udostępnienie wnioskodawcy wglądu do dokumentów wyczerpuje obowiązek organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej.

15. 2012.12.05, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 385/12, LEX nr 1234549

Udostępnienie dokumentów, które organ wykorzystuje do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet wtedy gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu nie stanowi rozporządzenia prawami autorskimi, ale realizację dostępu do informacji publicznej na podstawie u.d.i.p.

16. 2012.11.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 2079/12, LEX nr 1291375

List kierowany przez biegłego rewidenta do Zarządu NBP w zakresie rocznego sprawozdania finansowego stanowi integralną część dokumentacji rewizyjnej (kontrolnej), w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie u.d.i.p., gdyż jest formą wystąpienia podmiotu kontrolującego, adresowanego do podmiotu kontrolowanego, zawierającego uwagi i wskazania w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości w obszarze poddanym kontroli.

17. 2012.11.22, wyrok NSA W-wa, I OSK 1963/12, LEX nr 1291364

Domaganie się informacji o obowiązującym prawie nie nosi znamion informacji publicznej, toteż w takim wypadku nie znajduje zastosowania u.d.i.p., a odpowiedzi udziela się pismem zawiadamiającym o tym fakcie.

18. 2012.11.22, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 122/12, LEX nr 1229952

1. Badanie przez sąd administracyjny *bezczywności* organów na gruncie u.d.i.p. poprzedzone być musi oceną, czy żądanie domagającego się udzielenia informacji podmiotu mieści się w jej obszarze. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, a więc że skarga jest dopuszczalna, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu kontroli – to jest do rozstrzygnięcia czy w sprawie występuje *bezczywność*. W tym zakresie sąd administracyjny ocenia czy organ podjął jakiegokolwiek działanie, czy dokonał tego w prawem wymaganej formie, a jeśli udzielił żądanej informacji, czy została ona udzielona w pełni, a więc, czy wykonany został obowiązek działań wymaganych w u.d.i.p.
2. Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie przepisów ustawy z 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji jest państwową osobą prawną. Po myśli art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p., jest zobowiązana do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej uwzględnieniem zapisów tej ustawy.
3. Zapytanie, na jakich zasadach zatrudniani są w autobusach komunikacji wykonywanej przez państwową osobę prawną kontrolerzy biletów, jaka jest nazwa i adres dokonującej tego firmy zewnętrznej, do kiedy obowiązuje umowa z tą firmą i jakie są kwoty i zasady wynagradzania za usługi kontroli biletów oraz jaka obecnie ilość osób kontroluje bilety w komunikacji zbiorowej obejmuje zagadnienia z zakresu organizacji podmiotu i wydatkowania przez niego majątku. Jeśli jest to podmiot dysponujący majątkiem państwowym, jest on zobowiązany do przekazania takich informacji.
4. Informację publiczną może stanowić także treść umów cywilnoprawnych dotyczących wykonywania władztwa nad majątkiem państwowej osoby prawnej.
5. Informacją publiczną jest informacja o faktach, których dotyczy złożony po myśli art. 10 ust. 1 in

fine u.d.i.p. wniosek. Adresat tego wniosku nie jest uprawniony do dowolnego doboru informacji przekazywanych wnioskodawcy lecz zobligowany jest do ustosunkowania się do konkretnych żądań wnioskodawcy. Skoro sprawa w tym zakresie nie zostanie załatwiona, zachodzi beczynność po stronie adresata wniosku.

19. 2012.10.31, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1192/12, LEX nr 1234311

1. Informacja publiczna odnosi się do sfery faktów, które to pojęcie należy rozumieć szeroko. Analiza art. 6 u.d.i.p. wykazuje, że wnioskiem w świetle tej ustawy może być objęte pytanie o określone fakty lub o stan określonych zjawisk. Faktem jest każdą czynność i każde zachowanie organu wykonującego zadania publiczne podjęte w zakresie wykonywania takiego zadania.
2. Przez udostępnienie informacji należy rozumieć prawną możliwość zapoznania się z taką informacją. Podobna w pewnym zakresie do powyższej sytuacja ma miejsce również wtedy, gdy wprowadzie informacja nie została podana do publicznej wiadomości ze względu na ograniczenia prawne, jednakże została wcześniej udostępniona konkretnemu wnioskodawcy jako uczestnikowi postępowania konkursowego. Ewentualna praktyka nie udostępniania takich informacji w toku jawnej części postępowania konkursowego nie znajduje oparcia w obowiązujących normach prawnych.

20. 2012.10.24, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 37/12, Rzeczposp. PCD 2012/296/6

Karty drogowe samochodów asenizacyjnych w dyspozycji spółki usuwającej ścieki komunalne stanowią informację publiczną.

21. 2012.10.11, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 28/12, LEX nr 1234520

Informacja o wysokości wydatków na wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne stanowi informację o majątku publicznym, której udostępnienia można się domagać na zasadach określonych w u.d.i.p.

22. 2012.10.11, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 34/12, LEX nr 1234545

Operaty szacunkowe są materiałami niezbędnymi do wykonywania zadań publicznych przez organy władzy publicznej powołane do gospodarowania mieniem publicznym, skierowanymi do tych organów i wykorzystywanymi przy załatwianiu konkretnych spraw, co przesądza o uznaniu ich za informację publiczną w przedmiocie majątku jednostki samorządu terytorialnego.

23. 2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1719/12, LEX nr 1233166

Z treści art. 6 ust. 4 lit. a u.d.i.p. wynika, że udostępnieniu podlega informacja publiczna, w tym treść i postać dokumentów urzędowych. W przypadku dokumentu urzędowego, jakim jest zarządzenie wójta, dokument ten spełnia wszystkie wymogi określone w art. 6 ust. 2 u.d.i.p. Wnioskodawca ma prawo zapoznania się nie tylko z treścią, ale także postacią takiego dokumentu. Jednak u.d.i.p. nie nakłada na adresata wniosku obowiązku doręczania odpisu żądanego dokumentu. Zapoznanie się z jego kserokopią pozwala na zapoznanie się zarówno z treścią zawartą w dokumencie informacji publicznej, jak i postacią nośnika na którym jest ona sporządzona.

24. 2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1500/12, LEX nr 1233161

Żądanie informacji o zastosowanych przepisach prawa w indywidualnej sprawie nie mieści się w kategorii informacji publicznej.

25. 2012.10.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 1755/12, LEX nr 1233168

1. Dyrektor szkoły publicznej jest organem władzy publicznej.
2. Władztwo zakładowe, jakim dysponuje szkoła publiczna, uprawnia ją do kształtowania w sposób jednostronny i władczy sytuacji prawnej użytkowników, na których rzecz usługi oświatowe są świadczone. Jednak zakres świadczonych usług zakładu obejmuje nie tylko kwestie oświatowe, ale także realizację obywatelskiego prawa do informacji na temat jego funkcjonowania.
3. W sprawach o dostęp do informacji publicznej od decyzji podjętej w trybie u.d.i.p. przez dyrektora publicznego gimnazjum stronie przysługuje odwołanie do organu prowadzącego szkołę, jako organu wyższego stopnia.

26. 2012.10.09, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 77/12, LEX nr 1229772

1. W sytuacji gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi, lub takich informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ zawiadamia jedynie, iż żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym u.d.i.p., nie ma natomiast obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji.
2. Rektor kierujący uczelnią publiczną oraz wydający decyzje administracyjne i dysponujący majątkiem publicznym jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej w myśl art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.
3. Żądanie udostępnienia wniosku dyscyplinarnego dotyczącego ukarania i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest żądaniem udostępnienia informacji publicznej w zakresie wykonywania zadań publicznych przez Rektora Uniwersytetu.
4. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez osoby prowadzące postępowanie dyscyplinarne toczące się w stosunku do nauczyciela akademickiego, jak wniosek dyscyplinarny i orzeczenie dyscyplinarne, ale także opinia biegłej i odwołanie, które organ wykorzystał do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.

27. 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660

1. Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu.
2. Z bezczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia.
3. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.

28. 2012.08.09, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 28/12, LEX nr 1220589

Telefon służbowy (komórkowy) Prezydenta Miasta służy niewątpliwie wykonywaniu przez niego czynności służbowych, a więc jest narzędziem służącym do wykonywania powierzonych mu prawem zadań publicznych. Informacja o numerze tego telefonu spełnia kryteria uznania jej za informację publiczną.

29. 2012.08.09, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 28/12, G. Prawna 2012/177/12

Informacja o numerach komórkowych telefonów służbowych oraz adresach poczty elektronicznej urzędników samorządowych stanowi informację publiczną.

30. 2012.08.08, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 26/12, LEX nr 1224067

Okręgowa Izba Lekarska wykonuje zadania publiczne a więc jest podmiotem zobowiązanym do rozpoznania wniosku o udzielenie informacji publicznej dotyczącej jej działalności (art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d i e u.d.i.p.), w tym w zakresie udostępnienia protokołu z jej obrad – co wynika z art. 19 w zw. z art. 18 ust. 2 u.d.i.p.

31. 2012.08.02, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 22/12, LEX nr 1214983

Zamierzenia władzy wykonawczej – Ministra Finansów – co do zadań stawianych przed urzędami kontroli skarbowej, zaleceń w zakresie realizacji tych zadań, nakładanych planów i oczekiwań co do wyników ich realizacji, stanowią informację publiczną.

32. 2012.08.01, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 42/12, LEX nr 1224064

Wykorzystywanie przez uczelnię środków finansowych pochodzących z dotacji z budżetu państwa, jako majątku publicznego, powoduje, iż w tym zakresie uczelnia ta mieści się w katalogu podmiotów wykonujących zadania publiczne i dysponujących majątkiem publicznym, zaś dane pozostające w tym zakresie w jej dyspozycji stanowią informację publiczną, do której udostępnienia uczelnia jest zobowiązana na każdorazowy wniosek obywatela.

33. 2012.07.23, wyrok NSA W-wa, I OSK 896/12, LEX nr 1222996

Nie znajduje uzasadnienia stanowisko, że Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie jest podmiotem zobowiązanym do udzielania informacji publicznej, ponieważ pełni wyłącznie rolę pełnomocnika procesowego Skarbu Państwa. Ze względu jednak na szczególny cel, jaki stanowi działalność Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, a polegający na wykonywaniu zadań pełnomocnika procesowego Skarbu Państwa w sprawach, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową lub pozwaną albo też uczestnikiem postępowania przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym należy stwierdzić, że żądanie udostępnienia od tego podmiotu pism procesowych, wystosowanych w konkretnych sprawach, nie znajduje oparcia w przepisach u.d.i.p.

34. 2012.07.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 676/12, LEX nr 1264902

Wyrok sądu w sprawie karnej, wyłożony w sekretariacie sądu na okres 7 dni zgodnie z art. 418a kpk, jest informacją publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p., a przepis art. 418a kpk nie określa, w rozumieniu art. 1 ust. 2 u.d.i.p., odmiennych zasad i trybu dostępu do informacji publicznej, jaką jest wyrok sądu w sprawie karnej. Adresat wniosku o udostępnienie wyroku sądu winien rozważyć indywidualnie w każdej sprawie, czy charakter przypisanego skazanemu czynu, okoliczności i czas jego popełnienia, nawet po usunięciu imienia i nazwiska osoby skazanej, nie pozwalają na identyfikację. Podmiot obowiązany winien wówczas w oparciu o art. 16 ust. 1 u.d.i.p., wydać decyzję odmawiającą udostępnienia informacji publicznej, powołując się na ograniczenie zawarte w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.

35. 2012.07.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 115/12, LEX nr 1227380

Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez szeroko rozumiane organy, ale także te dokumenty, których organ używa do realizacji zadań wynikających z przepisów prawa.

36. 2012.07.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 66/12, LEX nr 1227379

1. Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o prawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Informacją publiczną będzie zatem każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do podmiotów zobowiązanych na gruncie u.d.i.p., będzie nią treść dokumentów wytworzonych przez podmioty zobowiązane do jej udostępnienia, bez względu na to, do kogo zostały skierowane i jakiej sprawy dotyczą. Stanowią ją zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań, nawet wówczas, gdy nie pochodzą wprost od niego. Informacja może przybierać różne formy, może występować w formie ustnej lub też przybierać postać utrwalonego opisu rzeczywistości, czyli dokumentu.
2. Przepis art. 6 u.d.i.p. konkretyzuje przedmiot informacji publicznej, przy czym zawarte w nim wyczerpujące wyliczenie nie tworzy zamkniętego katalogu źródeł i rodzajów informacji publicznej. Określa on przedmiotowo, jakie informacje podlegają udostępnieniu w trybie tej ustawy. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu powołanej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji.
3. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną, przy czym żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania tejże czynności szczególnej formy.
4. Bezczyńność organu na gruncie u.d.i.p. polega na tym, że organ zobowiązany do podjęcia czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej, takiej czynności nie podejmuje. Jeżeli natomiast organ odmawia udzielenia informacji, powinien to uczynić poprzez wydanie decyzji administracyjnej (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.), co uzasadnia stosowanie w tym zakresie przepisów kpa.

37. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 757/12, LEX nr 1264927

Akta sprawy są zbiorem różnego rodzaju dokumentów, tj. takich, które stanowią informację publiczną i które jej nie stanowią. Ponadto w aktach mogą znajdować się materiały, które nie zostały wytworzone przez organ władzy publicznej lub inne podmioty zobowiązane do udzielania informacji publicznej. Akta spraw sądowych zawierają często dokumenty prywatne i dotyczą spraw bardzo osobistych np. życia rodzinnego, stanu zamożności czy też stanu zdrowia. Wnioskodawca ma prawo uzyskania informacji publicznej, a nie prawo dostępu do zbioru, w którym niektóre dokumenty mają walor takiej informacji. Nie jest przy tym przekonywujący argument, że akta zostały wytworzone przez sąd lub organ administracji przez nadanie zbiorowi materiałów utrwalonych na piśmie określonej formy, np. przez ich zszycie lub połączenie w inny sposób, nadanie bowiem zbiorowi określonej formy nie jest jego wytworzeniem. Uznanie, że akta sądowe jako zbiór dokumentów i informacji nie stanowią w całości informacji publicznej nie ogranicza prawa do informacji. Wnioskodawca może wskazać we wniosku konkretną interesującą go informację zawartą w aktach, co pozwoli zobowiązanemu podmiotowi udzielić tej informacji lub wydać decyzję o odmowie na podstawie art. 16 u.d.i.p.

38. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 752/12, LEX nr 1216577

Poświadczenie zgodności z oryginałem kopii dokumentu służy nadaniu tej kopii mocy dokumentu urzędowego. Tymczasem z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p. wynika, że przedmiotem udostępnienia jest treść dokumentów urzędowych, nie zaś dokumenty urzędowe. Jeśli celem teże ustawy nie jest wydawanie dokumentów urzędowych, ale umożliwienie udostępnienia informacji, to należy uznać, że wydanie wnioskodawcy kserokopii dokumentów wyczerpuje obowiązek organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej.

39. 2012.06.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 609/12, LEX nr 1247188

Decyzja administracyjna jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p., zawiera bowiem treść oświadczenia woli, utrwaloną i podpisaną przez funkcjonariusza publicznego. Decyzja taka traci charakter indywidualny poprzez usunięcie z niej danych chronionych ustawą z 1997 r. o ochronie danych osobowych. Tak spreparowana kserokopia decyzji administracyjnej staje się ważną informacją o sposobie działania organu administracji oraz o treści i formie podejmowanych przez ten organ rozstrzygnięć.

40. 2004.04.14, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/1/04, OwSS 2004/3/58/58

Z zestawienia art. 293 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p. można wyprowadzić wniosek, że bez naruszenia tajemnicy skarbowej wolno udostępniać wynikające z decyzji podatkowych (aktów administracyjnych) dane o stosowanych ulgach podatkowych ze wskazaniem podatników i kwot.

Art. 7. 1. Udostępnianie informacji publicznych następuje w drodze:

- 1) **ogłaszania informacji publicznych, w tym dokumentów urzędowych, w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w art. 8,**
- 2) **udostępniania, o którym mowa w art. 10 i 11,**
- 3) **wstępu na posiedzenia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, i udostępniania materiałów, w tym audiowizualnych i teleinformatycznych, dokumentujących te posiedzenia,**
- 4) **umieszczania informacji publicznych w centralnym repozytorium informacji publicznych, o którym mowa w art. 9b, zwanym dalej „centralnym repozytorium”.**

2. Dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny, z zastrzeżeniem art. 15.

1. 2013.04.23, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 85/13, LEX nr 1313732

1. Skarga na bezczynność w zakresie udzielenia informacji publicznej jest dopuszczalna bez wzywania do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 52 § 3 p.p.s.a.
2. Decyzje administracyjne, stanowiące podstawę do lokalizacji przez przedsiębiorstwo sieci energetycznej na nieruchomościach innych podmiotów ze swej istoty stanowią przedmiot informacji publicznej.
3. Jeżeli konkretny dokument ma charakter informacji publicznej, to nie może być on tej cechy pozbawiony wówczas, gdy jego udostępnienie mogłoby mieć negatywne konsekwencje dla tego podmiotu w ewentualnym przyszłym procesie cywilnym.
4. Dokonując wykładni zawartego w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. terminu „tajemnica przedsiębiorcy” należy posiłkowo odwołać się do rozumienia „tajemnicy przedsiębiorstwa” na gruncie u.z.n.k.
5. Dla uznania określonej informacji za tajemnicę przedsiębiorcy, o jakiej mowa w art. 5 ust. 2

u.d.i.p., należy wykazać, że przedsiębiorca podjął niezbędne kroki mające na celu zachowanie jej w poufności.

2. 2012.12.12, wyrok WSA w Kielcach, II SA/Ke 755/12, LEX nr 1234291

1. Przepis art. 15 ust. 1 u.d.i.p. tylko w wyjątkowych sytuacjach upoważnia organ zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej do pobrania opłaty, jeżeli sposób udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku oznacza, że pobranie opłaty przez organ zobowiązany do udostępnienia informacji stanowi wyjątek od zasady bezpłatności dostępu do informacji publicznej (art. 7 ust. 2 tej ustawy), musi więc być tłumaczony według wykładni zwięzającej treść przepisu. Regulacja zawarta w przepisie art. 15 ust. 1 powyższej ustawy dotyczy rzeczywistych kosztów ponoszonych przez organ w związku z określonym sposobem udostępnienia informacji. Koszty te mogą być różne przy realizacji konkretnych wniosków o udostępnienie informacji publicznej.
2. Brak jest podstaw do naliczenia „opłaty za zużycie energii przez komputer wraz z urządzeniem skanującym”.

3. 2012.10.11, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 137/12, LEX nr 1234523

1. Charakter informacji publicznej należy przypisać jedynie tym informacjom, które odnoszą się do wskazanej w art. 61 Konstytucji RP publicznej sfery ich działalności, a więc wykonywania zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Istotne także jest, że informacja publiczna musi dotyczyć sfery faktów.
2. Z obowiązku udostępnienia informacji publicznej na wniosek zainteresowanego organ jest zwolniony w przypadku, gdy żądana informacja została udostępniona w BIP.

4. 2012.10.10, wyrok NSA W-wa, I OSK 1499/12, LEX nr 1233160

Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja fizycznie istnieje, nie została wcześniej udostępniona wnioskodawcy i – co najistotniejsze – nie funkcjonuje w obiegu publicznym, a zainteresowany nie ma innego trybu dostępu do niej.

5. 2012.10.05, wyrok WSA w Łodzi, II SA/Łd 824/12, LEX nr 1225227

1. Kwestia pobrania opłat za udostępnienie informacji publicznej na mocy art. 15 ust. 1 u.d.i.p. ma charakter uznaniowy, gdyż z jego treści wynika jedynie możliwość, a nie obowiązek, ich ustalenia i to przy spełnieniu dodatkowej przesłanki, jaką jest „poniesienie dodatkowych kosztów”. Zwrócić uwagę należy także na to, iż komentowany przepis dotyczy wyłącznie rzeczywistych kosztów poniesionych przez organ, co oznacza dalej, że koszty te będą różne przy realizacji konkretnych wniosków o udostępnienie informacji publicznej.
2. W przepisach art. 7 ust. 2 oraz art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie sposób dopatrzeć się podstawy prawnej do wydania rozstrzygnięcia statuującego ryczałtowe stawki za udostępnienie informacji publicznej.

6. 2012.09.12, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 475/12, LEX nr 1222451

1. Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np.

„zarządzenie”, „zawiadomienie”, „wezwanie”, „informacja”, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

2. Organ nie może uzależnić udzielenia informacji publicznej od uprzedniego zapłacenia kwoty wynikającej z powiadomienia ale powiadomienie może być przedmiotem roszczenia wobec wnioskodawcy ze strony organu.
3. Opłaty za udostępnienie informacji publicznej nie mogą być wprowadzone w formie stawek ryczałtowych. Powyższe stanowiłoby naruszenie art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 1 u.d.i.p. Wyznaczenie opłaty za udostępnienie informacji publicznej w każdym przypadku wymaga indywidualnego rozpatrzenia.

7. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 718/12, LEX nr 1264916

Organ administracji publicznej nie ma obowiązku udostępniać informacji publicznej w formie i w sposób wskazany we wniosku tylko i wyłącznie wówczas, gdy znajduje się ona w BIP, a porównanie zakresu żądania wyrażonego we wniosku o jej udostępnienie i zakresu informacji znajdujących się w BIP uprawnia do twierdzenia, że są one identyczne. Uprawnienie do uzyskania informacji publicznej na wniosek ograniczone zostało na podstawie art. 3 i art. 10 ust. 1 u.d.i.p. tylko do zakresu przekraczającego dane ogłaszane w BIP.

8. 2012.04.02, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 29/12, LEX nr 1139110

Przekazanie kopii decyzji administracyjnej należy zakwalifikować jako udostępnienie żądanej informacji publicznej, chociaż decyzja administracyjna jest wydawana w indywidualnej sprawie administracyjnej, rozstrzygając ją co do istoty w postępowaniu jurysdykcyjnym.

9. 2012.03.07, wyrok NSA W-wa, I OSK 2479/11, LEX nr 1264736

Organ administracji publicznej w przypadku informacji udostępnionej w BIP nie ma obowiązku dokonywania wydruków z Biuletynu i przesyłania ich żądającemu.

10. 2012.03.07, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 365/11, LEX nr 1145983

Udostępnienie informacji publicznej w BIP wyłącza obowiązek ponownego jej udostępnienia na wniosek zainteresowanego, nawet wówczas, gdy udostępnienie informacji w Biuletynie nastąpiło już po złożeniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

11. 2012.03.06, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 58/11, LEX nr 1139094

Jeżeli strona nie wystąpiła ze szczególnym wnioskiem o udostępnienie informacji, wówczas udzielenie tej informacji, nawet w formie ustnej, jest dopuszczalne.

12. 2012.02.21, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/Gl 72/11, LEX nr 1139702

1. Udostępnienie informacji publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej ma charakter generalny i nie wymaga wniosku żadnego podmiotu. Następuje ono ex lege, w wyniku realizacji obowiązku określonego w art. 8 ust. 3 u.d.i.p. i obejmuje całodobowy i nieprzerwany dostęp do informacji publicznych, spełniających warunki określone w art. 8 ustawy oraz do dodatkowych informacji odpowiadających wymogom sformułowanym w art. 8 ust. 6 u.d.i.p.
2. Udostępnienie informacji na wniosek każdego zainteresowanego podmiotu jest sposobem uzupełniającym, ale nie fakultatywnym w stosunku do sposobu określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

Bez znaczenia bowiem jest, czy informacja udostępniona za pomocą Biuletynu należy do kategorii obowiązkowo udostępnianych za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, czy też została tak udostępniona z woli podmiotu zobowiązanego.

3. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie jako organ władzy publicznej wykonujący zadania określone w ustawie z 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest zobowiązany do udostępniania posiadanych informacji, mających charakter informacji publicznych. Za organ nie można jednak uznać Przewodniczącego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, który wyłącznie reprezentuje zespół na zewnątrz i organizuje jego obsługę administracyjno-biurową.

13. 2012.02.16, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 1211/11, LEX nr 1219701

1. Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np. zarządzenie, zawiadomienie, wezwanie, informacja, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.
2. W sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p., powiadomienie o wysokości opłaty jest obligatoryjnym i wstępnym etapem postępowania, poprzedzającym samą czynność materialno-techniczną udostępnienia informacji publicznej, chociaż jej nie warunkującym. Przepisy powyższej ustawy nie przewidują uzależnienia wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji publicznej od uprzedniego wniesienia opłaty. Wskazane rozwiązanie z jednej strony gwarantuje pewność działania podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, nie pozostawia go w niepewności, co do konieczności i zakresu realizacji obowiązku udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku, a także nie wyłącza możliwości zmiany lub wycofania wniosku przez zainteresowany podmiot. Z drugiej strony, mając na uwadze okoliczność, iż u.d.i.p. jako zasadę przyjmuje nieodpłatny dostęp do informacji, uznać należy, że powiadomienie o wysokości opłat związanych z udostępnieniem takiej informacji przed jej udostępnieniem ma zasadnicze znaczenie w realizacji tego prawa. Powiadomienie o wysokości kosztów ma na celu umożliwienie wnioskodawcy podjęcie decyzji o pokryciu kosztów udostępnianych informacji, gdyż ze względu na wysokość opłaty może on odstąpić od wskazanego we wniosku sposobu lub formy udostępnienia informacji, poprzestając na sposobie, z którym nie wiąże się żadne opłaty.
3. Koszty wymienione w przepisie art. 15 ust. 1 u.d.i.p. to po pierwsze: koszty przekształcenia informacji, po drugie zaś: koszty udostępnienia informacji w sposób zgodny z wnioskiem. Ponadto kosztami udostępnienia informacji publicznej mogą być koszty osobowe lub koszty rzeczowe. Zawsze jednak musi być to koszt wykraczający poza normalne koszty funkcjonowania podmiotu zobowiązanego.

14. 2012.01.05, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 322/11, LEX nr 1104374

Skoro organ podaje sposób uzyskania żądanej informacji, poprzez wskazanie w BIP odpowiedniej zakładki i pełnej lokalizacji na tej stronie, łącznie z żądanym załącznikiem to z pewnością organ nie pozostaje w bezczynności.

15. 2012.01.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 184/11, LEX nr 1104373

Wskazanie podmiotowi żądającemu udzielenia informacji publicznej strony BIP jako jej źródła, stanowi prawidłowe załatwienie wniosku tylko i wyłącznie w przypadku, gdy informacje tam zawarte odnoszą się bezpośrednio (wprost) i konkretnie do meritum żądania, bezpośrednio zawierają dane istotne z punktu widzenia pytającego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (informacja prosta). Nieprawidłowe jest więc załatwienie wniosku poprzez odesłanie do stron BIP, gdy do uzyskania żądanej informacji konieczne jest zapoznanie się przez stronę z licznymi udostępnionymi na stronie BIP dokumentami źródłowymi, a następnie dokonanie selekcji zawartych w nich danych lub też, gdy uzyskanie informacji polegać ma na interpretacji obszernych danych dostępnych w BIP, a następnie samodzielny jej „wytworzeniu” na ich podstawie.

16. 2011.12.14, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 141/11, LEX nr 1153843

1. Udzielanie informacji publicznej nie wymaga wydania decyzji, a jest czynnością materialno-techniczną.
2. Z faktu, że Komornik Sądowy działa przy Sądzie Rejonowym i spełnia w imieniu Państwa ważną funkcję jaką jest wykonywanie orzeczeń sądowych wynika z jednej strony szczególna ochrona komornika jako funkcjonariusza publicznego, a z drugiej strony jego usytuowanie w gronie podmiotów wykonujących zadania publiczne w rozumieniu art. 4 ust. 1 u.d.i.p., co statuuje komornika sądowego w kręgu podmiotów zobowiązanych u.d.i.p.

17. 2011.10.06, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 6/11, LEX nr 965544

Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w obiegu publicznym, co nie pozwala zainteresowanemu zapoznać się z jej treścią inaczej niż wskutek złożenia wniosku do odpowiedniego organu.

18. 2011.07.12, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 31/11, LEX nr 1155220

1. Udostępnienie informacji na wniosek każdego zainteresowanego podmiotu jest sposobem uzupełniającym, ale nie fakultatywnym w stosunku do sposobu określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Należy bowiem przyjąć, iż zgodnie z brzmieniem przepisu art. 10 tej ustawy bez znaczenia jest, czy informacja udostępniona za pomocą Biuletynu należy do kategorii obowiązkowo udostępnianych za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, czy też została tak udostępniona z woli podmiotu zobowiązanego.
2. Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w obiegu publicznym, co nie pozwala zainteresowanemu zapoznać się z jej treścią inaczej niż wskutek złożenia wniosku do odpowiedniego organu o udzielenie informacji.

19. 2011.05.11, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 39/10, LEX nr 795729

1. Na mocy art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p. na dyrektorze przedszkola spoczywa obowiązek udzielenia informacji, gdyż jest on podmiotem reprezentującym jednostkę organizacyjną, która wykonuje zadania publicznie w zakresie edukacji.
2. Skoro dane o składnikach majątku placówki (przedszkola) są dostępne na stronie internetowej BIP, to w tym zakresie dyrektor przedszkola nie jest zobowiązany do udzielenia informacji.

20. 2011.04.18, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 6/11, LEX nr 994277

Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania tejże czynności szczególnej formy. Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że zainteresowany uzyskaniem dostępu do wskazanej informacji swoje prawo do informacji publicznej może zrealizować, udając się do organu w celu zapoznania się z treścią tych dokumentów, lub też może to nastąpić w inny wskazany przez ubiegającego się o udzielenie informacji sposób, choćby poprzez wydanie kserokopii dokumentów.

21. 2011.04.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/10, LEX nr 1094862

Listy biegłych są dostępne w sekretariatach sądów, a ponieważ w BIP określonego sądu okręgowego wskazany został sposób dostępu do tej informacji, spełnione zostały warunki określone w u.d.i.p. W świetle powyższego, zgłoszone żądanie dotyczące przesłania pocztą elektroniczną plików komputerowych zawierających listę biegłych sądowych oraz kart biegłych, są nieuzasadnione zarówno co do zakresu zgłoszonego żądania, jak i co do sposobu ich udostępnienia.

22. 2010.06.10, wyrok WSA w Opolu, II SA/Op 257/10, LEX nr 643784

1. Artykuł 19 u.d.i.p. powinno się wyklądać z uwzględnieniem art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, który przyznaje uprawnienie do dostępu do dokumentów oraz wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, i który wskazuje na możliwość rejestracji dźwięku lub obrazu. Gwarancje konstytucyjne dotyczące dostępu do informacji publicznej w omawianym zakresie konkretyzuje art. 7 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p., który wprost stanowi o prawie zapoznania się z materiałami dokumentującymi posiedzenia organów kolegialnych, w tym audio-wizualnymi i teleinformatycznymi, i nie wynika z niego, by dostęp do tych materiałów podlegał ograniczeniom innym niż wynikające z wyraźnych uregulowań ustawowych, a w szczególności, by zależał od faktu dysponowania protokołem obrad.
2. Nieuprawniony jest pogląd, że realizacja celu, jakim jest dostęp do informacji publicznej następuje tylko przez dostęp do protokołów, i że sam fakt posiadania takiego protokołu wyklucza uprawnienie do zapoznania się z innymi materiałami rejestrującymi przebieg posiedzenia.

23. 2010.05.18, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 14/10, LEX nr 674718

1. Udostępnienie informacji publicznej następuje w formie czynności materialno-technicznej.
2. Informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują, bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie swych kompetencji. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób go dotyczących. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa się przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

24. 2010.05.06, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 18/10, LEX nr 668288

1. Jeżeli żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ powinien powiadomić podmiot żądający udostępnienia informacji pismem, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa.
2. Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w obiegu publicznym, co nie pozwala zainteresowanemu zapoznać się z jej treścią inaczej niż wskutek złożenia wniosku do odpowiedniego organu o udzielenie informacji.

25. 2009.06.05, postanow. NSA W-wa, I OSK 531/09, LEX nr 563289

U.d.i.p. nie przewiduje ściśle określonej formy, w jakiej następuje udostępnienie informacji na wniosek. Każda odpowiedź pisemna czy wystosowana bezpośrednio do strony czy nawet doręczona jej za pośrednictwem sądu, musi być zatem uznana za dopuszczalną i wystarczającą z punktu widzenia oceny, czy organ pozostaje w bezczynności.

26. 2008.11.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 611/08, LEX nr 532346

Działania Instytutu Pamięci Narodowej polegające na utworzeniu i prowadzeniu BIP nie stanowią czynności, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., a zatem skarga do sądu administracyjnego jest w przedmiotowej sprawie niedopuszczalna.

27. 2008.04.15, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 14/08, LEX nr 506444

Umieszczenie projektów umów z wykonawcą, czy nawet ogłoszenia o wyborze najkorzystniejszej oferty z podaniem nazwy zadania, firmy i kwoty za jaką wykonawca wykona zadanie w BIP, nie zwalnia organu administracji publicznej od obowiązku udostępnienia żądanych umów na wniosek.

28. 2008.04.03, postanow. NSA W-wa, I OSK 950/07, LEX nr 505286

1. Udostępnienie informacji z urzędu (BIP) jest aktem lub czynnością, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Powiadomienie, o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p., takim aktem ani czynnością nie jest.
2. Powiadomienie o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p. nie ma zatem żadnego waloru, który na drodze administracyjnej rodziłby skutki wiążące się z egzekucją opłaty.
3. Dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny, jak stanowi art. 7 ust. 2 u.d.i.p. z wyjątkiem przewidzianym w art. 15. Jednak przepis ten nie nakłada obowiązku uiszczenia opłaty przez wnioskującego o dostęp do informacji, jeśli wiąże się to z dodatkowymi kosztami, a jedynie stanowi, że podmiot zobowiązany może powiadomić o tych kosztach. Możliwość powiadomienia nie da się zaś pomieścić w kategorii spraw wymienionych w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

29. 2008.03.04, wyrok WSA w Rzeszowie, II SA/Rz 967/07, LEX nr 469738

Jeżeli wnioskodawca domaga się udzielenia informacji publicznej na zasadach i w trybie przewidzianych przez u.d.i.p. to organ nie może dokonać zmiany żądania w kierunku postępowania prowadzonego na podstawie art. 73 kpa w przedmiocie udostępniania stronie postępowania akt administracyjnych sprawy.

30. 2008.02.28, wyrok WSA w Szczecinie, II SA/Sz 1094/07, LEX nr 964508

Wysokość opłaty, pobieranej za dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnie-

nia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, ma każdorazowo odpowiadać rzeczywistym poniesionym przez organ kosztom udostępnienia informacji. Wszelkie opłaty wprowadzone w formie stawek ryczałtowych stanowiłyby naruszenie art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 1 u.d.i.p.

31. 2008.02.28, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1292/07, LEX nr 505369

1. Słowo „informacja” należy interpretować jako przekazanie wiedzy, pewnych stwierdzeń odnośnie faktów – niezależnie od tego, czy takie twierdzenia organu administracji publicznej są zgodne z rzeczywistością, czy też nie. Formami tak rozumianej informacji mogą być stwierdzenia na piśmie czy też ustne. Zasadniczo jednak informacja, z jaką każdy obywatel ma prawo się zapoznać, nie opiera się na bezpośrednim zetknięciu z interesującą go rzeczywistością, lecz na opisie tej rzeczywistości, wytworzonym przez udzielający odpowiedzi organ.
2. O ile w przypadku pozyskiwania informacji we własnym zakresie przez uprawniony podmiot organy władzy muszą jedynie biernie znosić tego typu działania, nie mając nawet obowiązku usuwania ewentualnych przeszkód, o tyle w wypadku żądania przez uprawnionego dostępu do informacji publicznej – muszą mu ją przedstawić, bądź – umożliwić dostęp do dokumentów i posiedzeń.
3. Jest rzeczą oczywistą, że maksymalnie szeroka interpretacja pojęcia dostępu do informacji mogłaby doprowadzić do całkowitego paraliżu funkcjonowania organów administracji publicznej, byłaby bowiem jednoznaczna z nałożeniem na nie obowiązku umożliwienia przeprowadzania osobistych, „prywatnych” działań kontrolnych przez właściwie nieograniczoną liczbę podmiotów. Prawo do uzyskania informacji nie może przeradzać się w kompetencję do przeprowadzenia przez dowolną osobę czynności o charakterze nieomal procesowym, tak jak oględziny przedmiotu.

32. 2008.01.15, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 40/07, LEX nr 505421

1. Brak cech informacji publicznej powoduje, że brak jest podstaw do wydania decyzji w trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Nie ma wówczas także obowiązku udostępnienia informacji. Organ, do którego wniesiono żądanie powinien natomiast wystosować do wnioskodawcy pismo informacyjne o nienależeniu żądanej informacji do zakresu przedmiotowego ustawy. Pismo takie, jako inny akt z zakresu administracji publicznej, może być po wyczerpaniu środków zaskarżenia zaskarżone do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.
2. K.p.a. nie ma zastosowania do udostępnienia informacji publicznej, gdyż ustawa o dostępie do informacji publicznej zawiera odesłanie do stosowania kodeksu jedynie w odniesieniu do decyzji o odmowie udzielenia informacji nie zaś do czynności materialnotechnicznej polegającej na jej udzieleniu.

33. 2008.01.10, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 29/07, LEX nr 505423

1. Charakter prawny czynności materialnotechnicznej należy przypisać udostępnieniu informacji zarówno na wniosek jak i informacji, którą podmiot obowiązany jest udostępnić z mocy u.d.i.p.
2. Prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej, jako podmiot wykonujący zadania publiczne (art. 4 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 3 u.d.i.p.) obowiązany jest do udostępniania w BIP m.in. dokumentacji przebiegu i efektów kontroli przeprowadzanych przez podległe mu podmioty (art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a) tiret drugie ustawy).

3. Skoro podmiot zobowiązany nie udostępni informacji, do której każdemu służy prawo z mocy u.d.i.p., nie wydaje decyzji odmownej (bo twierdzi, że w świetle ustawy nie ma do tego uprawnień), to pozostaje w bezczynności. Stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. osobie, która nie uzyskała informacji służy więc skarga na bezczynność. Zapewnia ona ochronę w sytuacji, gdy zainteresowany nie uzyskuje ani dostępu do informacji, który winien mieć zapewniony ex lege, ani decyzji odmownej. (...)
  4. Udostępnienie informacji publicznej – dokumentów przebiegu kontroli przeprowadzanej przez RIO – jest czynnością materialnoteczną, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Skarżącemu przysługuje w trybie art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. skarga na bezczynność Prezesa RIO, który nie wykonał powyższego obowiązku. Wniesienie skargi nie musi być poprzedzone wyczerpaniem trybu zażaleniewego, o którym stanowi art. 37 k.p.a. Ponadto zobowiązany nie może się zwolnić z tego obowiązku, oferując udostępnienie informacji na wniosek.
- 34. 2007.09.26, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 2199/06, LEX nr 383749**
1. Informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa.
  2. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób dotyczących go. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.
  3. Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja nie została wcześniej udostępniona wnioskodawcy (nie ma także innego trybu dostępu do niej – art. 1 ust. 2 u.d.i.p. i nie funkcjonuje w obiegu publicznym).
  4. Udostępnienie informacji, jako czynność materialno-techniczna, nie stwarza konieczności wydania jakiegokolwiek decyzji, w tym także decyzji o umorzeniu postępowania. Jeśli natomiast organ odmawia udzielenia informacji, winien zrobić to poprzez wydanie decyzji ze wskazaniem powodów odmowy.

35. 2005.12.21, postanow. NSA W-wa, I OSK 1210/05, Wspólnota 2007/36/31

Skarga na prawidłowość prowadzenia BIP jest poza kognicją sądów administracyjnych, nie dotyczy bowiem aktów czy czynności związanych z prawami i obowiązkami indywidualnych podmiotów. Rozstrzygnięcie to nie pozbawia skarżącego ochrony sądowej. Jeżeli nie znalazł on w Biuletynie poszukiwanych informacji, mógł złożyć wniosek o ich udzielenie w trybie art. 7 ust. 1 pkt 2 u.d.i.p. oraz ewentualną skargę na bezczynność organu w zakresie informacji udzielanej na wniosek.

36. 2005.06.15, postanow. WSA w Warszawie, II SA/Wa 408/05, LEX nr 235137

Działania polegające na utworzeniu i prowadzeniu BIP nie stanowią czynności, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

37. 2005.01.10, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1356/04, LEX nr 603365

Ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolejalnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, gdyż nie obwarowuje tego dostępu rozmaitymi formalnościami, jak to ma miejsce w przypadku informacji publicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 10 i 11 u.d.i.p. Jest to oczywiste, gdyż skoro istnieje bezpośredni dostęp do tych posiedzeń w postaci wstępu na nie, to brak podstaw, aby nie udostępnić niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia. Art. 10 i 11 u.d.i.p. dotyczą zupełnie innych kategorii informacji publicznej – informacji które nie zostały udostępnione w BIP, ani też wyłożone, wywieszone lub zainstalowane w miejscach ogólnie dostępnych. Niewątpliwie chodzi tu o informacje pochodzące od organów władzy publicznej i innych podmiotów, lecz innego rodzaju niż materiały dokumentujące posiedzenia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p. Do nich bowiem mają zastosowanie art. 13-15 u.d.i.p.

38. 2002.10.11, uchwała RIO w Łodzi OwSS, 25/51/2002, 2003/1/32/32

Rada Gminy, podejmując uchwałę o opłatach administracyjnych, winna mieć na względzie, że za czynność urzędową może być jedynie uznane dopełnienie czynności przewidzianej w przepisach prawa materialnego przez powołany do tego organ. Nie można uznać za taką czynność sporządzenie kserokopii dokumentów udostępnianych przez urząd miasta w trybie ustawowego dostępu do informacji publicznej. Z treści art. 7 u.d.i.p. wynika fakt, że dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny, z zastrzeżeniem zapisów art. 15 teże ustawy. Ponadto udostępniający informację ma obowiązek zapewnić możliwość jej utrwalenia (art. 12 ust. 2 ustawy), a więc kopiowania, wydruku, przesłania albo przeniesienia na powszechnie stosowany nośnik.

Art. 8. 1. Tworzy się urzędowy publikator teleinformatyczny – Biuletyn Informacji Publicznej – w celu powszechnego udostępniania informacji publicznej, w postaci ujednoliconego systemu stron w sieci teleinformatycznej, zwany dalej „Biuletynem Informacji Publicznej”.

2. Informacje publiczne są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2.

3. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

4. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, są obowiązane do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji dotyczących sposobu dostępu do informacji publicznych będących w ich posiadaniu i nieudostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. W przypadku wyłączenia jawności informacji publicznej, w Biuletynie Informacji Publicznej podaje się zakres wyłączenia, podstawę prawną wyłączenia jawności oraz wskazuje się organ lub osobę, które dokonały wyłączenia, a w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 2, podmiot, w interesie którego dokonano

wylączenia jawności.

6. Podmioty udostępniające informacje publiczne w Biuletynie Informacji Publicznej są obowiązane do:

- 1) oznaczenia informacji danymi określającymi podmiot udostępniający informację,**
- 2) podania w informacji danych określających tożsamość osoby, która wytworzyła informację lub odpowiada za treść informacji,**
- 3) dołączenia do informacji danych określających tożsamość osoby, która wprowadziła informację do Biuletynu Informacji Publicznej,**
- 4) oznaczenia czasu wytworzenia informacji i czasu jej udostępnienia,**
- 5) zabezpieczenia możliwości identyfikacji czasu rzeczywistego udostępnienia informacji.**

1. 2012.06.20, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 15/12, LEX nr 1215854

Fakt udostępnienia w BIP informacji o dochodach osiągniętych przez wójta, sekretarza, skarbnika, kierowników jednostek organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego poprzez publikację oświadczenia majątkowego nie oznacza, że w ten sposób są dostępne publicznie w BIP informacje zawarte w kartach wynagrodzeń. Informacje zawarte w kartach wynagrodzeń są informacjami bardziej szczegółowymi, określającymi poszczególne składniki wynagrodzeń faktycznie wypłacane.

2. 2012.05.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 450/12, LEX nr 1264812

Żaden przepis prawa nie zabrania umieszczania w BIP informacji innych niż informacje publiczne ani też nie stanowi, że sam fakt umieszczenia takiej informacji w BIP czyni ją informacją publiczną.

3. 2012.02.21, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 72/11, LEX nr 1139702

1. Udostępnienie informacji publicznej w BIP ma charakter generalny i nie wymaga wniosku żadnego podmiotu. Następuje ono ex lege, w wyniku realizacji obowiązku określonego w art. 8 ust. 3 u.d.i.p. i obejmuje całodobowy i nieprzerwany dostęp do informacji publicznych, spełniających warunki określone w art. 8 ustawy oraz do dodatkowych informacji odpowiadających wymogom sformułowanym w art. 8 ust. 6 u.d.i.p.
2. Udostępnienie informacji na wniosek każdego zainteresowanego podmiotu jest sposobem uzupełniającym, ale nie fakultatywnym w stosunku do sposobu określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Bez znaczenia bowiem jest, czy informacja udostępniona za pomocą Biuletynu należy do kategorii obowiązkowo udostępnianych za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, czy też została tak udostępniona z woli podmiotu zobowiązanego.
3. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie jako organ władzy publicznej wykonujący zadania określone w ustawie z 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest zobowiązany do udostępniania posiadanych informacji, mających charakter informacji publicznych. Za organ nie można jednak uznać Przewodniczącego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, który wyłącznie reprezentuje zespół na zewnątrz i organizuje jego obsługę administracyjno-biurową.

4. 2010.05.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 297/10, LEX nr 672900

1. Działanie prezesa sądu wydającego decyzję administracyjną w postępowaniu dotyczącym dostępu do

informacji publicznej nie jest „działalnością administracyjną sądów”.

2. Działanie prezesa sądu wydającego decyzję administracyjną w oparciu o art. 16 u.d.i.p. nie mieści się w pojęciu „działalność administracyjna sądów”, o której mowa w art. 8 prawo o ustroju sądów powszechnych.

5. 2009.10.07, wyrok NSA, I OSK 169/09

BIP stanowi w swoim założeniu, platformę zapoznawania się z informacją dotyczącą spraw publicznych przez nieograniczony krąg adresatów i stąd też obowiązek umieszczenia informacji w Biuletynie nie rodzi po stronie jego potencjalnych odbiorców uprawnienia do żądania dokonania publikacji, lub jej usunięcia. Wszak sama czynność utworzenia biuletynu, czy też czynność zamieszczenia w nim określonej informacji publicznej, nie dotyczy ani uprawnień strony, ani też jej obowiązków. W konsekwencji wszelkie akty i czynności podejmowane przez organy administracji w związku z prowadzeniem BIP, jak i bezczynność w tym zakresie, nie mogą podlegać kontroli sądu administracyjnego. Tym bardziej, że w uodip nie istnieje żaden przepis prawa, który wskazywałby na uprawnienia strony do żądania zamieszczenia, bądź też usunięcia określonych informacji publicznej w BIP.

6. 2008.10.16, postanow. WSA w Łodzi, II SAB/Łd 40/08, LEX nr 504540

1. Za czynność z zakresu administracji publicznej, która dotyczyłaby uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, w rozumieniu normy art. 3 § 2 pkt 4 ustawy – p.p.s.a. nie można uznać samego sposobu utworzenia i prawidłowości prowadzenia BIP. Nie istnieje bowiem norma prawa powszechnie obowiązującego, która przyznawałaby stronie niniejszego postępowania uprawnienie do tego aby domagać się od organu, tak samego utworzenia, jak i określonego sposobu prowadzenia BIP.
2. Nie jest dopuszczalne wniesienie skargi na bezczynność organu polegającą na takim sposobie prowadzenia BIP, który jest przez stronę postępowania uznawany za nieprawidłowy. Skoro skarżący nie znalazł w Biuletynie poszukiwanych informacji, to winien skorzystać z przysługującego mu uprawnienia przewidzianego w przepisie art. 10 ust. 1 u.d.i.p. i złożyć wniosek o jej udostępnienie w tym właśnie trybie. Powyższy przepis stanowi bowiem, iż informacja publiczna, która nie została udostępniona w BIP jest udostępniana na wniosek. Ewentualna bezczynność organu w udzieleniu informacji w tym właśnie trybie mogłaby być przedmiotem zaskarżenia do sądu administracyjnego, bowiem w tym zakresie istnieje wyraźna norma prawa statuująca uprawnienie do domagania się dostępu do informacji publicznej, a jej korelatem jest obowiązek organu do udostępnienia wnioskowanej informacji bądź do wydania decyzji o odmowie jej udostępnienia.

7. 2008.09.25, wyrok NSA, I OSK 416/08

Tylko informacja publiczna nieudostępniona w BIP udostępniana jest na wniosek. Organ administracji w przypadku informacji udostępnionej w BIP nie ma obowiązku dokonywania wydruków z Biuletynu i przesyłania ich żądającemu.

8. 2008.01.10, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 29/07

Niewątpliwie obowiązkowe zamieszczanie informacji w elektronicznym biuletynie jest najszerszą z form udostępniania informacji, stanowiąc jednocześnie najprostszym, nieuciążliwym sposobem jej uzyskania. Każdy, dysponując

dostępem do Internetu może pozyskać w dowolnym czasie zamieszczane tam informacje bezpłatnie, w najszerszym zakresie. W przypadku trybu wnioskowego należy zaś wskazać dokładnie, udostępnienia jakiej informacji żądamy, jest to związane z oczekiwaniem na jej udzielenie i z reguły z pewną odpłatnością. Nie można mówić o tożsamości obydwu trybów.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji tworzy stronę główną Biuletynu Informacji Publicznej zawierającą wykaz podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, wraz z odnośnikami umożliwiającymi połączenie z ich stronami.

2. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, tworzą własne strony Biuletynu Informacji Publicznej, na których udostępniają informacje podlegające udostępnieniu w tej drodze.

3. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, są obowiązane przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informacje niezbędne do zamieszczenia na stronie, o której mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji:

1) gromadzi i udostępnia adresy wskazujące strony Biuletynu Informacji Publicznej tworzone przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2,

2) gromadzi i udostępnia dane o liczbie pobrań stron, o których mowa w pkt 1,

3) udostępnia nieodpłatnie przykładowe oprogramowanie służące do tworzenia stron w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 lub kody źródłowe tego oprogramowania.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dotyczące układu ujednoczonego systemu stron Biuletynu Informacji Publicznej, w szczególności:

a) strukturę strony głównej, o której mowa w ust. 1,

b) standardy struktury stron, o których mowa w ust. 2,

2) zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 3,

3) wymagania dotyczące zabezpieczania treści informacji publicznych udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej

- mając na względzie sprawność i jednolitość działania systemu stron Biuletynu Informacji Publicznej, a także uwzględniając konieczność równego traktowania rozwiązań informatycznych oraz potrzebę umożliwienia realizacji prawa do stosowania przez podmioty obowiązane do przekazywania informacji oprogramowania bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów z tytułu opłat licencyjnych.

Art. 9a. 1. Informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie, w sposób użyteczny i efektywny, stanowią zbiór zwany dalej „zasobem informacyjnym” i są udostępniane w centralnym repozytorium.

2. Do przekazania posiadanego zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium, a także do systematycznego jego weryfikowania i aktualizowania obowiązane są:

1) organy administracji rządowej,

- 2) fundusze celowe,
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
- 4) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 5) Narodowy Fundusz Zdrowia,
- 6) państwowe instytuty badawcze,
- 7) państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyjątkiem uczelni, Polskiej Akademii Nauk oraz jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. nr 84, poz. 455 i nr 185, poz. 1092).

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasób informacyjny przeznaczony do umieszczenia w centralnym repozytorium, wraz ze wskazaniem podmiotu obowiązującego do jego przekazania, mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji publicznych dla rozwoju innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego,
- 2) wymagania techniczne opracowania zasobu informacyjnego, mając na względzie sposób koordynacji informacji stanowiących zasób informacyjny oraz związane z nim metadane opisujące ten dokument, ułatwiające jego wyszukiwanie, kontrolę, długotrwałe przechowywanie i zarządzanie, oraz możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji publicznych i ich maszynowego odczytu,
- 3) harmonogram przekazywania zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium, mając na względzie konieczność zagwarantowania aktualności informacji.

Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi centralne repozytorium, powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom niektóre czynności związane z prowadzeniem centralnego repozytorium.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji weryfikuje przekazywany zasób informacyjny do centralnego repozytorium pod względem spełnienia wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 3.

3. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw informatyzacji wzywa do niezwłocznego dostosowania zasobu informacyjnego do tych wymogów.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i kryteria weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium, uwzględniając zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji jak najszerszej grupie użytkowników, możliwości zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.

1. 2008.10.16, postanow. WSA w Łodzi, II SAB/Łd 40/08, LEX nr 504540

1. Za czynność z zakresu administracji publicznej, która dotyczyłaby uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, w rozumieniu normy art. 3 § 2 pkt 4 ustawy – p.p.s.a. nie można uznać samego sposobu utworzenia i prawidłowości prowadzenia BIP. Nie istnieje bowiem norma prawa powszechnie obowiązującego, która przyznawałaby stronie niniejszego postępowania upraw-

nienie do tego aby domagać się od organu, tak samego utworzenia, jak i określonego sposobu prowadzenia BIP.

2. Nie jest dopuszczalne wniesienie skargi na bezczynność organu polegającą na takim sposobie prowadzenia BIP, który jest przez stronę postępowania uznawany za nieprawidłowy. Skoro skarżący nie znalazł w Biuletynie poszukiwanych informacji, to winien skorzystać z przysługującego mu uprawnienia przewidzianego w przepisie art. 10 ust. 1 u.d.i.p. i złożyć wniosek o jej udostępnienie w tym właśnie trybie. Powyższy przepis stanowi bowiem, iż informacja publiczna, która nie została udostępniona w BIP jest udostępniana na wniosek. Ewentualna bezczynność organu w udzieleniu informacji w tym właśnie trybie mogłaby być przedmiotem zaskarżenia do sądu administracyjnego, bowiem w tym zakresie istnieje wyraźna norma prawa statuująca uprawnienie do domagania się dostępu do informacji publicznej, a jej korelatem jest obowiązek organu do udostępnienia wnioskowanej informacji bądź do wydania decyzji o odmowie jej udostępnienia.

Art. 10. 1. Informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub centralnym repozytorium, jest udostępniana na wniosek.

2. Informacja publiczna, która może być niezwłocznie udostępniona, jest udostępniana w formie ustnej lub pisemnej bez pisemnego wniosku.

1. 2013.01.09, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1929/12, LEX nr 1292141

1. Informacja w zakresie przekazania danych obejmujących imiona i nazwiska sędziów, których dotyczyło postępowanie przed sądem dyscyplinarnym powinna zostać udostępniona na wniosek, bez względu na treść wydanego orzeczenia. Udostępnione dane nie wykraczają poza wiadomości mające związek z pełnieniem przez sędziego funkcji publicznych. Nie można zgodzić się, że ujawnienie danych sędziego w sprawach, w których zarzuty nie znalazły potwierdzenia w orzeczeniu sądu dyscyplinarnego, byłoby niezgodne z interesem publicznym i stanowiłoby dodatkową karę dla sędziego. Udostępnienie orzeczenia z danymi sędziego nie oznacza jego upublicznienia, prowadzącego do podania wyroku do publicznej wiadomości. Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla odmowy udostępnienia orzeczeń, w których zarzuty nie potwierdziły się.
2. Orzeczenie dyscyplinarne dotyczące sędziego w stanie spoczynku jest informacją o osobie publicznej w stanie spoczynku i nie podlega ograniczeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3 u.d.i.p.

2. 2012.12.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 2149/12, LEX nr 1285158

1. Udzielenie informacji publicznej ma charakter czynności materialno-technicznej, wynikającej z przepisów prawa – u.d.i.p. Identyfikacja określonego we wniosku dokumentu jako informacji publicznej determinuje konieczność jego udostępnienia, natomiast jeżeli w ocenie organu, istnieją ustawowe przeszkody do udostępnienia informacji w określony sposób lub w określonej formie, bądź istnieją ustawowe podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, to zobligowany jest on do załatwienia wniosku w formie procesowej. Brak udostępnienia informacji publicznej i brak rozstrzygnięć procesowych w tym zakresie powoduje, że organ pozostaje w bezczynności. Środkiem przysługującym w tej sytuacji osobie domagającej się udostępnienia informacji publicznej

- jest skarga do sądu administracyjnego, wnoszona na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z pkt 4 p.p.s.a.
2. Mapy cyfrowe w wersji wektorowej lub rastrowej „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego” oraz „Kierunki rozwoju przestrzennego” stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. i organ administracji nie może powoływać się na przepisy u.p.a.p.p., powstrzymując się od załatwienia w formie procesowej wniosku o ich udostępnienie. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio redagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale charakter taki mają również dokumenty, które organ wykorzystuje do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet wtedy, gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu.
  3. Przy udostępnieniu map sporządzonych dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i prowadzonych przy nim prac nie chodzi o rozporządzenie prawami autorskimi, lecz o dostęp do treści dokumentu stworzonego na zlecenie organu administracji publicznej w celu realizacji zadań publicznych. Informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów, w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem, przy czym nie chodzi tylko o dokumenty wytworzone przez organ, ale i takie, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części dotyczą organu), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

3. 2012.11.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 1811/12, LEX nr 1291356

Brak jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony wnioskodawcy na powiadomienie, ewentualnie podtrzymanie przez niego pierwotnych żądań co do sposobu i formy realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wobec braku możliwości technicznych, które pozwalałyby na uczynienie wnioskowi zadość – uprawnia podmiot zobowiązany do podjęcia czynności zmierzających do wydania decyzji o umorzeniu postępowania o udzielenie informacji publicznej, co uzasadnia konieczność stosowania w tym zakresie przepisów kpa.

4. 2012.11.22, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 122/12, LEX nr 1229952

1. Badanie przez sąd administracyjny bezczynności organów na gruncie u.d.i.p. poprzedzone być musi oceną, czy żądanie domagającego się udzielenia informacji podmiotu mieści się w jej obszarze. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, a więc że skarga jest dopuszczalna, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu kontroli – to jest do rozstrzygnięcia czy w sprawie występuje bezczynność. W tym zakresie sąd administracyjny ocenia czy organ podjął jakiegokolwiek działanie, czy dokonał tego w prawem wymaganej formie, a jeśli udzielił żądanej informacji, czy została ona udzielona w pełni, a więc, czy wykonany został obowiązek działań wymaganych w u.d.i.p.
2. Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie przepisów ustawy z 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji jest państwową osobą prawną. Po myśli art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p., jest zobowiązana do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej uwzględnieniem zapisów tej ustawy.
3. Zapytanie, na jakich zasadach zatrudniani są w autobusach komunikacji wykonywanej przez państwową osobę prawną kontrolerzy biletów, jaka jest nazwa i adres dokonującej tego firmy zewnętrz-

nej, do kiedy obowiązuje umowa z tą firmą i jakie są kwoty i zasady wynagradzania za usługi kontroli biletów oraz jaka obecnie ilość osób kontroluje bilety w komunikacji zbiorowej obejmuje zagadnienia z zakresu organizacji podmiotu i wydatkowania przez niego majątku. Jeśli jest to podmiot dysponujący majątkiem państwowym, jest on zobowiązany do przekazania takich informacji.

4. Informacją publiczną może stanowić także treść umów cywilnoprawnych dotyczących wykonywania władztwa nad majątkiem państwowej osoby prawnej.
5. Informacją publiczną jest informacja o faktach, których dotyczy złożony po myśli art. 10 ust. 1 in fine u.d.i.p. wniosek. Adresat tego wniosku nie jest uprawniony do dowolnego doboru informacji przekazywanych wnioskodawcy lecz zobligowany jest do ustosunkowania się do konkretnych żądań wnioskodawcy. Skoro sprawa w tym zakresie nie zostanie załatwiona, zachodzi bezczynność po stronie adresata wniosku.

5. 2012.10.11, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 137/12, LEX nr 1234523

1. Charakter informacji publicznej należy przypisać jedynie tym informacjom, które odnoszą się do wskazanej w art. 61 Konstytucji RP publicznej sfery ich działalności, a więc wykonywania zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Istotne także jest, że informacja publiczna musi dotyczyć sfery faktów.
2. Z obowiązku udostępnienia informacji publicznej na wniosek zainteresowanego organ jest zwolniony w przypadku, gdy żądana informacja została udostępniona w BIP.

6. 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660

1. Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu.
2. Z bezczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia.
3. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.

7. 2012.09.05, wyrok WSA w Poznaniu, IV SAB/Po 52/12, LEX nr 1222458

NZOZ nie jest podmiotem prowadzącym BIP i nie może skutecznie odmówić udostępnienia posiadanej przez siebie informacji publicznej na wniosek, powołując się na udostępnienie tylko części tej informacji, udostępnionej przez inny podmiot (NFZ), w prowadzonym przez inny podmiot BIP.

8. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 718/12, LEX nr 1264916

Organ administracji publicznej nie ma obowiązku udostępniać informacji publicznej w formie i w sposób wskazany we wniosku tylko i wyłącznie wówczas, gdy znajduje się ona w BIP, a porównanie zakresu żądania wyrażonego we wniosku o jej udostępnienie i zakresu informacji znajdujących się w BIP uprawnia do twierdzenia, że są one identyczne. Uprawnienie do uzyskania informacji publicznej na wniosek ograniczone zostało na podstawie art. 3 i art. 10 ust. 1 u.d.i.p. tylko do zakresu przekraczającego dane ogłaszane w BIP.

9. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 736/12, LEX nr 1216575

1. Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów, a prawo dostępu do informacji publicznej oznacza dostęp do informacji już będącej w posiadaniu podmiotu zobowiązanego i nie może być utożsamiane z prawem do inicjowania działań mających na celu wytworzenie informacji jakościowo nowej. Powyższe uprawnia do przyjęcia, że wnioszek zainteresowanego rodzi po stronie organu administracji obowiązek udostępnienia informacji publicznej w sytuacji, gdy ta informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu.
2. W postępowaniu o udzielenie informacji publicznej, nie jest dopuszczalne odsyłanie wnioskodawcy do danych zamieszczonych na stronie internetowej podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, która nie jest stroną BIP.

10. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 730/12, LEX nr 1216574

1. Informacja, która została udostępniona w BIP przez organ administracji publicznej nie podlega udostępnieniu w trybie wnioskowym. Skoro zaś udostępnienie informacji publicznej w BIP wyłącza obowiązek ponownego jej udostępnienia na wniosek zainteresowanego, to jednocześnie nie można twierdzić, aby organ miał obowiązek dokonywania wydruków z Biuletynu i przesyłania ich żądającemu. Bezczyność organu w zakresie udostępnienia informacji publicznej ma miejsce wówczas, gdy podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej nie podejmuje stosownych czynności, tj. nie udostępnia informacji w sposób przewidziany w ustawie m.in. w sposób wskazany w art. 10 ust. 1 u.d.i.p., a nie w sytuacji, gdy odmawia przekazania informacji, która została już udostępniona w drodze umieszczenia w BIP.
2. Osoba skazana na pobyt w zakładzie karnym może dochodzić swoich praw w zakresie dostępu do informacji publicznej na zasadach ogólnych, wykorzystując instrumenty przewidziane w kodeksie karnym wykonawczym.
3. Osoba pozbawiona wolności i przybywająca w zakładzie karnym nie może być uznana za osobę pozbawioną systemowo dostępu do informacji publicznej poprzez pozbawienie dostępu do internetu, a przez to BIP.

11. 2012.06.13, wyrok WSA w Lublinie II SAB/Lu 51/12, LEX nr 1212292

1. Szpital jako Publiczny Samodzielny Zakład Opieki Zdrowotnej w zakresie, w jakim korzysta ze środków publicznych, jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji stanowiących informację publiczną.
2. Strona ma prawo kwestionowania bezczynności organu w przypadku, gdy uznaje, iż żądane informacje są informacjami publicznymi i powinny być udzielone w trybie wnioskowym na podstawie u.d.i.p.

12. 2012.05.10, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 46/12, LEX nr 1166260

1. Za wniosek o udzielenie informacji publicznej uznać można przesłanie zapytania drogą elektroniczną, i to nawet, gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Postępowanie w sprawie udzielenia informacji publicznej ma uproszczony i odformalizowany charakter, a osoba

zadająca pytanie nie musi być nawet w pełni zidentyfikowana, nie musi bowiem wykazywać interesu prawnego, ani interesu faktycznego.

2. Przepisy k.p.a. mogą być stosowane tylko w przypadkach określonych w u.d.i.p. Ta natomiast nie daje możliwości zastosowania art. 64 § 2 kpa, tj. pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

13. 2012.04.02, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 29/12, LEX nr 1139110

Przekazanie kopii decyzji administracyjnej należy zakwalifikować jako udostępnienie żądanej informacji publicznej, chociaż decyzja administracyjna jest wydawana w indywidualnej sprawie administracyjnej, rozstrzygając ją co do istoty w postępowaniu jurysdykcyjnym.

14. 2012.03.20, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 10/12, LEX nr 1164471

Za brak formalny wniosku o udzielenie informacji publicznej nie można uznać braku pełnomocnictwa lub dokumentu potwierdzającego umocowanie określonych osób do reprezentowania osoby prawnej.

15. 2012.03.14, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 34/12, LEX nr 1139149

1. Udzielanie informacji publicznej nie wymaga wydania decyzji, a jest czynnością materialno-techniczną.
2. Jednym z warunków wykonywania funkcji przez komornika sądowego jest posiadanie przezeń odpowiedniej umowy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej, co nierozdzielnie wiąże się z funkcjonowaniem komornika sądowego jako podmiotu realizującego działania publiczne. Taka umowa jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p.

16. 2012.03.08, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 364/11, LEX nr 1139136

Brak możliwości dostępu do informacji nie oznacza, że informacja ta nie została zamieszczona przed wniesieniem skargi. Ewentualny błąd techniczny nie oznacza, że zaistniała bezczynność organu.

17. 2012.03.07, wyrok NSA W-wa, I OSK 2479/11, LEX nr 1264736

Organ administracji publicznej w przypadku informacji udostępnionej w BIP nie ma obowiązku dokonywania wydruków z Biuletynu i przysyłania ich żądającemu.

18. 2012.03.06, wyrok WSA Krakowie, II SAB/Kr 183/11, LEX nr 1139107

Za wniosek pisemny o udzielenie informacji publicznej uznać należy przesłanie zapytania pocztą elektroniczną i to nawet, gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Osoba je zadająca nie musi być nawet w pełni zidentyfikowana, skoro nie musi wykazywać interesu prawnego, ani interesu faktycznego.

19. 2012.02.24, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/Gl 75/11, LEX nr 1121761

Wniosek o udostępnienie informacji publicznej nie jest składany według reguł przewidzianych postanowieniami art. 63 kpa, ponieważ unormowania tego aktu normatywnego w sprawach dotyczących udostępniania informacji publicznej mają ograniczone zastosowanie. Dopuszczalną formą złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest wykorzystanie zwykłej drogi elektronicznej a nie opieranie się na rozwiązaniach przewidzianych w ramach postępowania administracyjnego. Złożenie powyższego wniosku poprzez wykorzystanie platformy ePUAP względnie podpisu elektronicznego zobowiązywało będzie organ administracji do rozpatrzenia złożonego wniosku, jednakże organ ten będzie zobowiązany to samo uczynić, gdy wnioskodawca nie skorzysta z tych form złożenia wniosku, lecz z innych, mniej sformalizowanych.

20. 2012.02.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 443/11, LEX nr 1121642

Nie można przyjąć, że żądanej informacji publicznej nie ma, skoro, pomimo nieutrwalenia jej na dostępnym nośniku informacji, informacja ta jest wiadomym i znanym organowi faktem. Realizacja wniosku powinna nastąpić poprzez udostępnienie wnioskodawcy w sposób werbalny w formie ustnego przekazu wyjaśnień w interesującym go zakresie, względnie nagrania audiowizualnego bądź zapisu w formie papierowej.

21. 2012.01.17, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 396/11, LEX nr 1114130

1. Wniosek o udostępnienie informacji publicznej wszczyna postępowanie w sprawie jej udostępnienia, ale określa również krąg podmiotów tego postępowania. Złożenie wniosku do organu administracji przesądza o tym, iż w odniesieniu do tego właśnie konkretnego organu należy ustalić, czy jest on zobowiązany, w świetle przepisów u.d.i.p., do udzielenia informacji publicznej oraz czy podejmuje stosowne czynności, których brak jest jednoznaczny z bezznacznością.
2. Przyjąć należy jako zasadę jawność informacji o charakterze publicznym, zaś wyjątków od tej zasady należy upatrywać w jasno określonych przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Takie ograniczenie zawiera ustawa o z 1985 r. Państwowej Inspekcji Sanitarnej w art. 29a stanowiąc, iż uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane zawierające tajemnicę prawnie chronioną kontrolowanego nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem. Jednakże ww. przepis nie wyłącza dokumentacji pokontrolnej z pojęcia informacji publicznej. Przeciwnie, protokoły z kontroli zakładu pracy powiatowego inspektora sanitarnego mają walor informacji publicznej, lecz informacja w tych protokołach zawarta i tylko w zakresie objętym tajemnicą prawnie chronioną np. tajemnicą przedsiębiorcy, podlega ograniczeniu. Zatem odmowa udzielenia informacji, z powołaniem się na ustawowe ograniczenia, powinna nastąpić poprzez wydanie decyzji administracyjnej.

22. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 252/11, LEX nr 1107701

1. Przepis art. 10 ust. 1 u.d.i.p. ma charakter wiążący i nie zezwala na odmienne traktowanie osób odbywających karę pozbawienia wolności.
2. Skoro ze względu na użyte w przepisie art. 102 kkw sformułowanie „w szczególności”, nie wskazuje się na zamknięty katalog praw skazanego, to może on również korzystać, na zasadach obowiązujących w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, z dostępu do Internetu.

23. 2012.01.05, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 322/11, LEX nr 1104374

Skoro organ podaje sposób uzyskania żądanej informacji, poprzez wskazanie w BIP odpowiedniej zakładki i pełnej lokalizacji na tej stronie, łącznie z żądanym załącznikiem to z pewnością organ nie pozostaje w bezznaczności.

24. 2012.01.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 184/11, LEX nr 1104373

Wskazanie podmiotowi żądającemu udzielenia informacji publicznej strony BIP jako jej źródła, stanowi prawidłowe załatwienie wniosku tylko i wyłącznie w przypadku, gdy informacje tam zawarte odnoszą się bezpośrednio (wprost) i konkretnie do meritum żądania, bezpośrednio zawierają dane istotne z punktu widzenia pytają-

cego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (informacja prosta). Nieprawidłowe jest więc załatwienie wniosku poprzez odesłanie do stron BIP, gdy do uzyskania żądanej informacji konieczne jest zapoznanie się przez stronę z licznymi udostępnionymi na stronie BIP dokumentami źródłowymi, a następnie dokonanie selekcji zawartych w nich danych lub też, gdy uzyskanie informacji polegać ma na interpretacji obszernych danych dostępnych w BIP, a następnie samodzielnym jej „wytworzeniu” na ich podstawie.

25. 2011.11.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 1405/11, LEX nr 1149169

Jeżeli organ odpowiada na wniosek o udzielenie informacji publicznej, nie może jednak jej udzielić, bo nie jest w jej posiadaniu, nie można zarzucić mu pozostawania w bezczynności.

26. 2011.10.06, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 6/11, LEX nr 965544

Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w obiegu publicznym, co nie pozwala zainteresowanemu zapoznać się z jej treścią inaczej niż wskutek złożenia wniosku do odpowiedniego organu.

27. 2011.08.04, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 46/11, LEX nr 864350

Cel u.d.i.p. oraz regulacja art. 10 ust. 2 tej ustawy prowadzą do wniosku, że postępowanie w sprawie udzielenia informacji publicznej jest odformalizowane i uproszczone. Przepisy kpa mają zastosowanie tylko w przypadkach, gdy ustawa wyraźnie tak stanowi, a więc nie dotyczy to wszczęcia postępowania w przedmiocie udzielenia informacji publicznej. Żaden z przepisów ustawy nie zobowiązuje do złożenia wniosku w formie pisemnej. Tylko w przypadku, gdy informacja publiczna nie może być udostępniona niezwłocznie, podmiot zobowiązany do udzielenia informacji może żądać wniosku pisemnego, jednak tylko w celu umożliwienia mu prawidłowej realizacji obowiązku udostępnienia informacji.

28. 2011.07.12, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 31/11, LEX nr 1155220

1. Udostępnienie informacji na wniosek każdego zainteresowanego podmiotu jest sposobem uzupełniającym, ale nie fakultatywnym w stosunku do sposobu określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Należy bowiem przyjąć, iż zgodnie z brzmieniem przepisu art. 10 tej ustawy bez znaczenia jest, czy informacja udostępniona za pomocą Biuletynu należy do kategorii obowiązkowo udostępnianych za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, czy też została tak udostępniona z woli podmiotu zobowiązanego.
2. Dysponent informacji publicznej jest zobowiązany do jej udostępnienia tylko wtedy, gdy informacja ta nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w obiegu publicznym, co nie pozwala zainteresowanemu zapoznać się z jej treścią inaczej niż wskutek złożenia wniosku do odpowiedniego organu o udzielenie informacji.

29. 2011.06.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 462/11, LEX nr 990254

Udostępnienie informacji publicznej w BIP wyłącza obowiązek ponownego jej udostępnienia na wniosek zainteresowanego, nawet wówczas gdy udostępnienie informacji w Biuletynie nastąpiło już po złożeniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

30. 2011.04.19, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 11/11, LEX nr 1097556

1. Organ administracji publicznej nie ma obowiązku udostępniać informacji publicznej w formie i w sposób wskazany we wniosku tylko i wyłącznie wówczas, gdy znajduje się ona w BIP.

2. Wskazanie podmiotowi żądającemu udzielenia informacji publicznej strony BIP, jako jej źródła, stanowi prawidłowe załatwienie wniosku tylko i wyłącznie w przypadku, gdy informacje tam zawarte odnoszą się bezpośrednio (wprost) i konkretnie do meritum żądania, tj. bezpośrednio zawierają dane istotne z punktu widzenia pytającego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (informacja prosta).

31. 2011.04.18, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 6/11, LEX nr 994277

Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania teźże czynności szczególnej formy. Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że zainteresowany uzyskaniem dostępu do wskazanej informacji swoje prawo do informacji publicznej może zrealizować, udając się do organu w celu zapoznania się z treścią tych dokumentów, lub też może to nastąpić w inny wskazany przez ubiegającego się o udzielenie informacji sposób, choćby poprzez wydanie kserokopii dokumentów.

32. 2011.04.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/10, LEX nr 1094862

Listy biegłych są dostępne w sekretariatach sądów, a ponieważ w BIP określonego sądu okręgowego wskazany został sposób dostępu do tej informacji, spełnione zostały warunki określone w u.d.i.p. W świetle powyższego, zgłoszone żądanie dotyczące przesłania pocztą elektroniczną plików komputerowych zawierających listę biegłych sądowych oraz kart biegłych, są nieuzasadnione zarówno co do zakresu zgłoszonego żądania, jak i co do sposobu ich udostępnienia

33. 2011.03.24, postanow. WSA w Warszawie, VI SA/Wa 339/11, LEX nr 1217881

Czynność polegająca na wpisaniu określonego podmiotu na listę ostrzeżeń publicznych nie stanowi czynności z zakresu administracji publicznej dotyczącej uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, i tym samym nie podlega kognicji sądu administracyjnego.

34. 2011.02.22, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 2/11, LEX nr 1086329

1. Podmiot, do którego złożono wniosek powinien albo udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej albo stosując odpowiednio przepisy art. 16 u.d.i.p. rozstrzygnąć o odmowie udostępnienia informacji wskazując przyczynę nieudzielenia takiej informacji.
2. W sytuacji kiedy żądana informacja nie została udostępniona wnioskodawcy, jak również nie zostało wydane rozstrzygnięcie o odmowie jej udostępnienia w trybie art. 17 u.d.i.p., zarzut beczynności należy uznać za uzasadniony.

35. 2010.12.21, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 229/10, LEX nr 756209

Żądanie od podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej aby złożył oświadczenie w związku ze sporem, jaki toczy się między wnioskodawcą a bankiem, a dotyczącym kredytu udzielonego przez tę instytucję finansową, nie może być traktowane jako wniosek o udostępnienie informacji publicznej.

36. 2010.12.21, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 219/10, LEX nr 756202

Nie jest informacją publiczną wniosek, który obejmuje pytanie o zdarzenia przyszłe lub takie, które jeszcze nie nastąpiły.

37. 2010.12.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 1797/10, LEX nr 1113061

1. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Bez znaczenia jest to, w jaki sposób dokumenty będące taką informacją znalazły się w posiadaniu organu i jakiej sprawy dotyczą. Ważne natomiast jest, by służyły realizowaniu zadań publicznych przez organ i odnosiły się do niego bezpośrednio. Oznacza to, że dokumenty takie muszą wiązać się ze sferą faktów zaistniałych po stronie organu. Natomiast o tym, czy dany dokument zawiera informację publiczną, nie decyduje jego umieszczenie w aktach administracyjnych sprawy, ale jego treść.
2. Wyraz „informacja” obejmuje swoim znaczeniem znacznie szerszy zakres pojęciowy niż wyraz „dokumenty” i nie można zawęzić i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów.
3. Nie mają charakteru informacji publicznej wnioski w sprawie indywidualnej, czy polemiki z dokonanymi ustaleniami.
4. Wnioskiem mogą być objęte jedynie pytania o określone fakty lub o stan określonych zjawisk, a nie wyjaśnienie co osoba miała na myśli formułując swoją wypowiedź. Takie wątpliwości należy wyjaśnić poprzez zadanie pytań danej osobie.

38. 2010.12.09, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 298/10, LEX nr 756235

Z bezczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ milczy wobec wniosku strony o udzielenie takiej informacji.

39. 2009.09.23, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 57/09

Nie sposób zgodzić się jednocześnie z organem w kwestii żądania od skarżącego podania we wniosku danych osobowych w postaci imienia i nazwiska, adresu z kodem pocztowym, miejscowości i nr domu, a nadto podpisania wniosków, stosownie do art. 63 § 2 i § 3 kpa. Należy bowiem zauważyć, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie nakazują zachowania szczególnej formy wniosku. Brak jest w niej również nakazu, aby wnioskodawca musiał podawać swoje dane osobowe, albowiem może informację uzyskać ustnie lub też wnioskować o przesłanie jej na poste restante czy na adres skrytki pocztowej. Może też uczynić to drogą elektroniczną, podając adres swojej poczty e-mailowej. Oznacza to, że podmiotom obowiązanych do udostępnienia informacji publicznej powołana ustawa nie nadała uprawnień do żądania tych danych. Natomiast odesłanie do przepisów kpa ma miejsce tylko w odniesieniu do decyzji (art. 16 ust. 2 u.d.i.p.).

40. 2009.09.22, postanow. WSA w Łodzi, II SAB/Łd 59/09

W ocenie Sądu, za czynność z zakresu administracji publicznej, która dotyczyłaby uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, w rozumieniu normy art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. nie można uznać samego sposobu utworzenia i prawidłowości prowadzenia BIP. Nie istnieje bowiem norma prawa powszechnie obowiązującego, która przyznawałaby stronie niniejszego postępowania uprawnienie do tego aby domagać się od organu, tak samego utworzenia, jak i określonego sposobu prowadzenia BIP.

41. 2009.03.16, wyrok NSA, I OSK 1277/08

W ocenie NSA za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną nawet gdy nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Pogląd ten wydaje się uzasadniony brakiem konieczności pełnego

zidentyfikowania wnioskodawcy, a to z uwagi na to, że żądając informacji nie musi się on wykazać jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać informację. Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego co jest przedmiotem wniosku. Wniosek taki wszczyna postępowanie w sprawie, ale na tym etapie nie mają jeszcze zastosowania przepisy kpa.

42. 2007.12.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 86/07

Nie zasługuje na uznanie stanowisko organu, że wniosek skarżącego z uwagi na formę listu elektronicznego, nieopatrzonego podpisem odręcznym bądź kwalifikowanym podpisem elektronicznym, nie stanowi wystarczającego prawnie żądania udzielenia informacji publicznej. Wniosek o udzielenie informacji publicznej nie wszczyna postępowania administracyjnego, nie zmierza do zakończenia procedury uzyskania takiej informacji decyzją odmowną (wnioskodawcy chodzi przecież o uzyskanie informacji, a nie o otrzymanie decyzji odmownej). Wniosek o udzielenie informacji może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób dostatecznie jasny, co jest przedmiotem wniosku. Przepisy kpa nie mają więc zastosowania na etapie złożenia wniosku. Dopiero do samej decyzji odmownej, z pewnymi odrębnościami wynikającymi z art. 16 ust. 2, stosuje się przepisy kpa.

43. 2006.03.14, postanow. NSA, I OSK 243/06

W art. 16 ust. 2 u.d.i.p. ustawodawca dokonał wyraźnego odesłania do przepisów kpa jedynie w odniesieniu do decyzji wydawanych, zgodnie z ust. 1, w razie odmowy udzielenia informacji i umorzenia postępowania. Nie dokonał takiego odesłania w stosunku do całego postępowania zmierzającego do udzielenia informacji, czyli dokonania czynności materialno-technicznej.

Art. 11. Informacja publiczna może być udostępniana:

- 1) w drodze wyłożenia lub wywieszenia w miejscach ogólnie dostępnych,**
- 2) przez zainstalowane w miejscach, o których mowa w pkt 1, urządzenia umożliwiające zapoznanie się z tą informacją.**

1. 2011.04.18, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 6/11, LEX nr 994277

Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania teje czynności szczególnej formy. Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że zainteresowany uzyskaniem dostępu do wskazanej informacji swoje prawo do informacji publicznej może zrealizować, udając się do organu w celu zapoznania się z treścią tych dokumentów, lub też może to nastąpić w inny wskazany przez ubiegającego się o udzielenie informacji sposób, choćby poprzez wydanie kserokopii dokumentów.

2. 2010.07.16, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 58/10, LEX nr 674723

1. Udostępnienie informacji publicznej w BIP wyłącza obowiązek ponownego jej udostępnienia na wniosek zainteresowanego.
2. Z faktu, że lista mieszkańców, którym wykonano oczyszczalnie przydomowe w ramach zamówień publicznych realizowanych w danym roku, jak również lista mieszkańców, których wytypowano do wykonania oczyszczalni była okresowo udostępniona przez organ poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń nie można wywodzić, iż nie można ubiegać się o udostępnienie takiej informacji na wniosek w trybie

przepisów u.d.i.p.

3. W sytuacji zwrócenia się o udostępnienie informacji publicznej w formie kopii dokumentów i przesłanie ich na wskazany adres, lakoniczne poinformowanie wnioskodawców przez organ, że żądana informacja znajduje się do wglądu w urzędzie gminy, nie może być ocenione jako wypełnienie przez organ dyspozycji art. 14 u.d.i.p.
4. **2010.05.18, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 14/10, LEX nr 674718**

1. Udostępnienie informacji publicznej następuje w formie czynności materialno-technicznej.
2. Informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują, bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie swych kompetencji. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób go dotyczących. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa się przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

5. **2008.09.03, wyrok WSA w Szczecinie, II SA/Sz 505/08, LEX nr 516011**

1. Przyjęcie w ustawie o dostępie do informacji publicznej BIP-u jako podstawowego źródła zapoznania się z informacją publiczną zostało uznane jako rozwiązanie racjonalne, gdyż zapoznanie się z informacjami publicznymi w postaci stron www realizuje podstawowe założenia prawa dostępu do informacji. Zasadności przyjętego rozwiązania nie wyłącza nawet okoliczność nieposiadania przez podmiot zainteresowany komputera, a w konsekwencji bezpośredniego dostępu do Internetu, albowiem w dobie powszechnie rozwijającej się komputeryzacji podmiot taki może skorzystać nie tylko z odpłatnego dostępu do Internetu (np. w kafejkach Internetowych), lecz także nieodpłatnie w siedzibie jednostek użyteczności publicznej (np. bibliotekach), gdzie – w razie potrzeby – będzie mógł uzyskać pomoc od osób dysponujących odpowiednimi kwalifikacjami w obsłudze sprzętu komputerowego.
2. Udostępnienie oświadczeń majątkowych radnych w BIP zwalnia organ pierwszej instancji od obowiązku wydania – na wniosek skarżących – kserokopii tych dokumentów.

6. **2005.01.10, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1356/04, LEX nr 603365**

Ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, gdyż nie obwarowuje tego dostępu rozmaitymi formalnościami, jak to ma miejsce w przypadku informacji publicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 10 i 11 u.d.i.p. Jest to oczywiste, gdyż skoro istnieje bezpośredni dostęp do tych posiedzeń w postaci wstępu na nie, to brak podstaw, aby nie udostępniać niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia. Art. 10 i 11 u.d.i.p. dotyczą zupełnie innych kategorii informacji publicznej – informacji które nie zostały udostępnione w BIP, ani też wyłożone, wywieszane lub zainstalowane w miejscach ogólnie dostępnych. Niewątpliwie chodzi tu o informacje pochodzące od organów władzy publicznej i innych podmiotów, lecz innego rodzaju niż materiały

dokumentujące posiedzenia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p. Do nich bowiem mają zastosowanie art. 13-15 u.d.i.p.

Art. 12. 1. Informacje publiczne udostępniane w sposób, o którym mowa w art. 10 i 11, są oznaczane danymi określającymi podmiot udostępniający informację, danymi określającymi tożsamość osoby, która wytworzyła informację lub odpowiada za treść informacji, danymi określającymi tożsamość osoby, która udostępniła informację, oraz datą udostępnienia.

2. Podmiot udostępniający informację publiczną jest obowiązany zapewnić możliwość:

1) kopiowania informacji publicznej albo jej wydruk lub

2) przesłania informacji publicznej albo przeniesienia jej na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji.

1. 2012.01.24, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 68/11, LEX nr 1107955

1. Przez pojęcie sposób udostępnienia informacji wskazany we wniosku należy rozumieć formę, w jakiej wnioskodawca domaga się utrwalenia informacji. Formy te zostały alternatywnie przewidziane w art. 12 ust. 2 u.d.i.p. Udostępniając informacje podmiot jest zobligowany do posłużenia się jedną z tych właśnie form.
2. W razie niemożliwości udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem, na zasadzie art. 14 ust. 2 u.d.i.p. podmiot powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. Jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się, co następuje w formie decyzji, do której stosuje się przepisy kpa. W tej samej formie podmiot dysponujący informacją publiczną może również odmówić udostępnienia informacji z uwagi na przesłanki ograniczające jej dostępność, albo odmówić udostępnienia informacji przetworzonej, ze względu na niewykazanie, że jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, po uprzednim wezwaniu do przedstawienia, że uzyskanie informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. W sytuacji natomiast, gdy wniosek nie znajduje podstawy w przepisach prawa, żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ nie jest w jej posiadaniu lub obowiązuje inny tryb jej udostępnienia, nie ma podstaw do stosowania trybu określonego w art. 14 ust. 2 u.d.i.p., stąd odmowa następuje w formie czynności materialno-technicznej, tj. pisma, zawierającego informację o braku możliwości zastosowania do wniosku przepisów ustawy.

2. 2008.09.03, wyrok WSA w Szczecinie, II SA/Sz 505/08, LEX nr 516011

1. Przyjęcie w ustawie o dostępie do informacji publicznej BIP-u jako podstawowego źródła zapoznania się z informacją publiczną zostało uznane jako rozwiązanie racjonalne, gdyż zapoznanie się z informacjami publicznymi w postaci stron www realizuje podstawowe założenia prawa dostępu do informacji. Zasadności przyjętego rozwiązania nie wyłącza nawet okoliczność nieposiadania przez podmiot zainteresowany komputera, a w konsekwencji bezpośredniego dostępu do Internetu, al-

bowiem w dobie powszechnie rozwijającej się komputeryzacji podmiot taki może skorzystać nie tylko z odpłatnego dostępu do Internetu (np. w kafejkach Internetowych), lecz także nieodpłatnie w siedzibie jednostek użyteczności publicznej (np. bibliotekach), gdzie – w razie potrzeby – będzie mógł uzyskać pomoc od osób dysponujących odpowiednimi kwalifikacjami w obsłudze sprzętu komputerowego.

2. Udostępnienie oświadczeń majątkowych radnych w BIP zwalnia organ pierwszej instancji od obowiązku wydania – na wniosek skarżących – kserokopii tych dokumentów.
3. **2008.05.28, rozstrzygnięcie wojew. Podlaskiego, NK.II.KK.0911-118/08, Wspólnota 2008/24/31**

Podmiot udostępniający informację publiczną jest zobowiązany zapewnić możliwość kopiowania informacji publicznej lub jej wydruk oraz przesłanie informacji albo jej przeniesienie na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji. Tak sformułowany przepis wyklucza możliwość pobierania opłaty za przesyłanie kopii dokumentów lub innych danych drogą pocztową.

Art. 13. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

1. 2012.12.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 2149/12, LEX nr 1285158

1. Udzielenie informacji publicznej ma charakter czynności materialno-technicznej, wynikającej z przepisów prawa – u.d.i.p. Identyfikacja określonego we wniosku dokumentu jako informacji publicznej determinuje konieczność jego udostępnienia, natomiast jeżeli w ocenie organu, istnieją ustawowe przeszkody do udostępnienia informacji w określony sposób lub w określonej formie, bądź istnieją ustawowe podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, to zobligowany jest on do załatwienia wniosku w formie procesowej. Brak udostępnienia informacji publicznej i brak rozstrzygnięć procesowych w tym zakresie powoduje, że organ pozostaje w bezczynności. Środkiem przysługującym w tej sytuacji osobie domagającej się udostępnienia informacji publicznej jest skarga do sądu administracyjnego, wnoszona na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z pkt 4 p.p.s.a.
2. Mapy cyfrowe w wersji wektorowej lub rastrowej „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego” oraz „Kierunki rozwoju przestrzennego” stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. i organ administracji nie może powoływać się na przepisy u.p.a.p.p., powstrzymując się od załatwienia w formie procesowej wniosku o ich udostępnienie. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio redagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale charakter taki mają również dokumenty, które organ wykorzystuje do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet wtedy, gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu.
3. Przy udostępnieniu map sporządzonych dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i prowadzonych przy nim prac nie chodzi o rozporządzenie prawami

autorskimi, lecz o dostęp do treści dokumentu stworzonego na zlecenie organu administracji publicznej w celu realizacji zadań publicznych. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów, w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem, przy czym nie chodzi tylko o dokumenty wytworzone przez organ, ale i takie, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części dotyczą organu), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

2. 2012.11.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 1991/12, LEX nr 1291370

Jeżeli skarga na bezczynność w sprawie dostępu do informacji publicznej zmierza do jak najszybszego rozpatrzenia wniosku, a u.d.i.p. nie stawia dodatkowych warunków do jej wniesienia, to może być ona wniesiona do sądu administracyjnego bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

3. 2012.11.22, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 122/12, LEX nr 1229952

1. Badanie przez sąd administracyjny bezczynności organów na gruncie u.d.i.p. poprzedzone być musi oceną, czy żądanie domagającego się udzielenia informacji podmiotu mieści się w jej obszarze. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, a więc że skarga jest dopuszczalna, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu kontroli – to jest do rozstrzygnięcia czy w sprawie występuje bezczynność. W tym zakresie sąd administracyjny ocenia czy organ podjął jakiegokolwiek działanie, czy dokonał tego w prawem wymaganej formie, a jeśli udzielił żądanej informacji, czy została ona udzielona w pełni, a więc, czy wykonany został obowiązek działań wymaganych w u.d.i.p.(...).

4. 2012.10.24, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 37/12, LEX nr 1235587

Każdy wniosek o udostępnienie informacji publicznej powinien być załatwiony bądź przez udostępnienie informacji (czynność materialnotechniczna), a w przypadku gdy istnieją ku temu podstawy prawne przez odmowę udostępnienia, która przybiera formę decyzji administracyjnej. Brak któregokolwiek ze wskazanych działań musi prowadzić do przyjęcia, że podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej dopuszcza się bezczynności w sprawach z zakresu dostępu do informacji publicznej.

5. 2012.09.27, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 500/12, LEX nr 1221386

Udostępnienie informacji obejmujące także informację o nieposiadaniu żądanych dokumentów nie może ograniczać się wyłącznie do stwierdzenia jej nieposiadania. Konieczne jest wyjaśnienie przyczyn takiego stanu rzeczy. Dlatego informacja odmowna powinna wyjaśniać nie tylko to, że organ nie posiada żądanych danych, ale również tego przyczyny, ewentualnie inne informacje, które mogą mieć wpływ na sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy. Jeżeli powodem braku żądanych dokumentów jest ich archiwizacja to należy wskazać dokładnie podstawę prawną takiego działania, dokumenty zarchiwizowane i dokumenty wskazujące na dokonanie archiwizacji oraz ewentualnie przepis, który nie pozwala z tych dokumentów korzystać, w sytuacji gdy jest taka potrzeba.

6. 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660

1. Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu.

2. Z beczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia.
  3. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.
- 7. 2012.09.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 1135/12, LEX nr 1260046**
1. Podmiot udostępniający informację publiczną nie może w sposób dowolny uzasadniać niedotrzymania terminu określonego w art. 13 ust. 1 u.d.i.p. W grę mogą wchodzić jedynie takie powody, które są bezpośrednio związane z opóźnieniem w udostępnieniu konkretnej informacji publicznej. Konstrukcja tej regulacji jest analogiczna do postanowień art. 36 kpa, przy czym w art. 13 ust. 2 u.d.i.p. wskazany jest nieprzekraczalny termin 2 miesięcy na udzielenie informacji publicznej. Termin ten ma charakter instrukcyjny.
  2. Od „milczenia” organu trzeba odróżnić sytuację, w której odpowiada on na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, wskazując formę, sposób i termin udostępnienia żądanych informacji. Zatem jakiegokolwiek przejaw działania ze strony podmiotu zobowiązanego w sprawie o udostępnienie informacji publicznej wyklucza zarzut beczynności.

8. 2012.09.07, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 149/12, LEX nr 1222423

Przedstawienie informacji zupełnie innej niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku, świadczy o beczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, do którego skierowano wniosek o jej udostępnienie, co uchybia regulacji zawartej w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.

9. 2012.09.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1367/12, LEX nr 1254804

Zawarte w art. 13 i 14 u.d.i.p. uregulowania mają charakter materialny, co oznacza, że nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej, o jakiej mowa w art. 174 pkt 2 p.p.s.a.

10. 2012.07.04, postanow. NSA W-wa, I OSK 1475/12, LEX nr 1225534

Jeżeli skarżący pozostaje w przekonaniu, iż żądane przez niego informacje mają charakter informacji publicznej w rozumieniu u.d.i.p., to może on wnieść do sądu administracyjnego skargę na beczynność organu, w efekcie rozpoznania której sąd ma obowiązek przesądzić o charakterze informacji poprzez dokonanie kwalifikacji, czy żądane informacje są, czy też nie informacjami publicznymi w rozumieniu u.d.i.p. Dopiero merytoryczna ocena żądania strony przez pryzmat u.d.i.p. pozwala de facto stwierdzić, czy w sprawie o beczynność ma zastosowanie wskazana ustawa. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu badania skargi – to jest do stwierdzenia, czy w sprawie występuje beczynność.

11. 2012.07.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 66/12, LEX nr 1227379

1. Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o prawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Informacją publiczną będzie zatem każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do podmiotów zobowiązanych na gruncie u.d.i.p., będzie nią treść dokumentów

wytworzonych przez podmioty zobowiązane do jej udostępnienia, bez względu na to, do kogo zostały skierowane i jakiej sprawy dotyczą. Stanowią ją zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań, nawet wówczas, gdy nie pochodzą wprost od niego. Informacja może przybierać różne formy, może występować w formie ustnej lub też przybierać postać utrwalonego opisu rzeczywistości, czyli dokumentu.

2. Przepis art. 6 u.d.i.p. konkretyzuje przedmiot informacji publicznej, przy czym zawarte w nim wyczerpujące wyliczenie nie tworzy zamkniętego katalogu źródeł i rodzajów informacji publicznej. Określa on przedmiotowo, jakie informacje podlegają udostępnieniu w trybie tej ustawy. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu powołanej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji.
3. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną, przy czym żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania tejże czynności szczególnej formy.
4. Bezczynność organu na gruncie u.d.i.p. polega na tym, że organ zobowiązany do podjęcia czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej, takiej czynności nie podejmuje. Jeżeli natomiast organ odmawia udzielenia informacji, powinien to uczynić poprzez wydanie decyzji administracyjnej (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.), co uzasadnia stosowanie w tym zakresie przepisów kpa.

12. 2012.06.27, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 154/12, LEX nr 1265484

1. Każdy przypadek udostępniania danych zawartych we wszelkich dokumentach podatkowych jest ściśle unormowany, tak co do podmiotów, którym można udostępnić te dane, jak i zakresu, w jakim to może nastąpić. Regułą jest wykorzystywanie informacji znajdujących się w posiadaniu organu podatkowego tylko wewnątrz jego struktur organizacyjnych i wyłącznie dla potrzeb podatkowych, natomiast wszelkie wyjątki muszą być *expressis verbis* określone przepisami prawa.
2. Informacje dotyczące spółki – wpłaty podatku od nieruchomości oraz przedmiot wpłaty – stanowią tajemnicę skarbową w rozumieniu art. 293 o.p., a zatem odmowa ujawnienia tych danych znajduje oparcie w przepisach prawa.
3. W trybie przepisów u.d.i.p. mogą być ujawnione jedynie informacje zbiorcze o podatnikach, nie mogą być natomiast udzielane żadne informacje indywidualne. Dane zawarte w rozstrzygnięciu organu podatkowego w sprawie indywidualnego wymiaru podatku przez konkretnego podatnika stanowią tajemnicę skarbową.
4. Jeżeli organ ma wątpliwości co do zakresu żądania wniosku lub formy udzielenia informacji powinien zwrócić się do wnioskodawcy o jego sprecyzowanie lub dookreślenie, albowiem właściwa realizacja wniosku o dostęp do informacji publicznej wymaga precyzyjnego udzielenia informacji na temat zawartych w nim kwestii. Nie chodzi o udzielenie jakiegokolwiek informacji, ale o przedstawienie jej w takim zakresie i w taki sposób, jaki odpowiada treści żądania. W przeciwnym wypadku doszłoby do zaprzeczenia idei dostępu do informacji publicznej, której założeniem jest jawność dzia-

łań władzy publicznej. Natomiast przedstawienie informacji zupełnie innej, niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku, świadczy o bezczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, co narusza regulację zawartą w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.

5. Wnioskodawca nie musi wykazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To na podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej ciąży obowiązek wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielania informacji przetworzonej.

13. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 736/12, LEX nr 1216575

1. Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów, a prawo dostępu do informacji publicznej oznacza dostęp do informacji już będącej w posiadaniu podmiotu zobowiązanego i nie może być utożsamiane z prawem do inicjowania działań mających na celu wytworzenie informacji jakościowo nowej. Powyższe uprawnia do przyjęcia, że wnioski zainteresowanego rodzi po stronie organu administracji obowiązek udostępnienia informacji publicznej w sytuacji, gdy ta informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu.
2. W postępowaniu o udzielenie informacji publicznej, nie jest dopuszczalne odsyłanie wnioskodawcy do danych zamieszczonych na stronie internetowej podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, która nie jest stroną BIP.

14. 2012.05.10, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 47/12, LEX nr 1166282

1. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnosząca się do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących zadania publiczne oczywiście w zakresie tych zadań. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów, stanowi ją treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej oraz podmioty niebędące organami administracji, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane.
2. Udzielenie przez organ administracji odpowiedzi na wnioski innej niż oczekiwana, lecz nie zwerbalizowana wyraźnie przez stronę nie uzasadnia podnoszenia wobec organu zarzutu bezczynności, bowiem z bezczynnością na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia wówczas, gdy organ, będąc zobowiązanym do podjęcia czynności materialno-technicznej, takiej czynności nie podejmuje.

15. 2012.05.08, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 3/12, LEX nr 1166258

1. W przypadku udzielenia informacji publicznej przewlekłość postępowania może wystąpić jedynie wówczas, gdy informacja wskazana we wniosku o jej udostępnienie jest informacją publiczną i jednocześnie żądanie jej udzielenia skierowane jest do podmiotu zobowiązanego do jej udostępnienia. Zarówno zakres podmiotowy jak i przedmiotowy, a także procedurę oraz tryb udostępniania informacji publicznej, reguluje u.d.i.p. Stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 1 tej ustawy powiatowy inspektor sanitarny, jako organ administracji publicznej jest objęty ustawą, a więc zobowiązany do podejmo-

wania na jej podstawie działań w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

2. O przewlekłości postępowania w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej można mówić w sytuacji, gdy zobowiązany do udzielenia tej informacji podmiot, w przypadku braku jakichkolwiek niezależnych od niego przeszkód, nie podejmuje w terminie – wskazanym w art. 13 u.d.i.p. – odpowiednich czynności. Obowiązek udzielenia informacji, bądź wydania decyzji odmownej, będzie istniał jedynie w stosunku do informacji podlegających udostępnieniu w trybie ustawy, a więc informacji mających charakter publiczny.

16. 2012.04.18, wyrok NSA W-wa, I OSK 191/12, LEX nr 1218847

Z beczynnością organu w zakresie dostępu do informacji mamy do czynienia w sytuacji, gdy organ milczy wobec wniosku o udzielenie takiej informacji, a nie, gdy rozpozna wniosek w sposób niezadowolający wnioskodawcę. Chodzi tu bowiem o niezajęcie jakiegokolwiek stanowiska w sprawie.

17. 2012.04.02, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 29/12, LEX nr 1139110

Przekazanie kopii decyzji administracyjnej należy zakwalifikować jako udostępnienie żądanej informacji publicznej, chociaż decyzja administracyjna jest wydawana w indywidualnej sprawie administracyjnej, rozstrzygając ją co do istoty w postępowaniu jurysdykcyjnym.

18. 2012.03.20, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 4/12, LEX nr 1139112

1. W wyroku uwzględniającym skargę na beczynność sąd nie może określić, w jaki sposób powinna być rozpoznana sprawa, w której organ pozostaje w beczynności, nie może bowiem nakazywać organowi wydania decyzji, postanowienia lub podjęcia czynności określonej treści.
2. Sporządzenie kopii określonych konkretnych dokumentów ma charakter informacji publicznej i nie powinno być zaliczane do informacji przetworzonej z tego względu, że ich sporządzenie nie prowadzi do powstania nowych informacji, składających się z cząstkowych informacji prostych. Niewątpliwie dziennik budowy jest dokumentem w którego posiadaniu pozostaje inwestor, a jeżeli inwestorem jest jednostka samorządu terytorialnego, czyli podmiot publicznoprawny realizujący zadania publiczne, to i dziennik budowy służy realizowaniu zadań publicznych przez taki podmiot i jego organy. Z tego względu dostęp do tego dokumentu należy traktować jako dostęp do informacji publicznej.

19. 2012.03.14, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 34/12, LEX nr 1139149

1. Udzielanie informacji publicznej nie wymaga wydania decyzji, a jest czynnością materialno-techniczną.
2. Jednym z warunków wykonywania funkcji przez komornika sądowego jest posiadanie przezeń odpowiedniej umowy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej, co nierozdzielnie wiąże się z funkcjonowaniem komornika sądowego jako podmiotu realizującego działania publiczne. Taka umowa jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p.

20. 2012.03.08, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 364/11, LEX nr 1139136

Brak możliwości dostępu do informacji nie oznacza, że informacja ta nie została zamieszczona przed wniesieniem skargi. Ewentualny błąd techniczny nie oznacza, że zaistniała beczynność organu.

21. 2012.03.07, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 5/12, LEX nr 1124245

Nagranie posiedzenia sesji rady, utrwalone za pomocą sprzętu audiowizualnego i zapisane na nośniku w postaci np. płyty CD bądź DVD, dotyczy sfery faktów, stanowi zatem informację publiczną. Jeżeli posiedzenie rady zostało utrwalone w jednej z form wymienionych w art. 19 u.d.i.p., albo zmaterializowane w innej formie, to w razie złożenia wniosku brak jest podstaw, aby materiałów dokumentujących te posiedzenia, w tym w postaci dokonanych nagrań, nie udostępnić niezwłocznie.

22. 2012.03.07, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 429/11, LEX nr 1139144

Z bezczynnością podmiotu zobowiązanego w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy podmiot ten nie podejmuje czynności materialno-technicznej, a więc gdy milczy wobec wniosku strony o udzielenie takiej informacji.

23. 2012.02.08, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 99/11, LEX nr 1109072

1. Skarga na bezczynność w sprawie dostępu do informacji publicznej nie musi być poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej. Kpa nie ma zastosowania do udostępnienia informacji publicznej, gdyż u.d.i.p. zawiera odesłanie do stosowania tego kodeksu jedynie w odniesieniu do decyzji o odmowie udzielenia informacji, nie zaś do czynności materialno-technicznej polegającej na jej udzieleniu.
2. Fakt, że ewentualne dokumenty poświadczające wydatki z funduszu sołeckiego wystawione zostały przed podmioty prywatne, wobec czego nie stanowią dokumentów urzędowych, nie oznacza, że dokumenty nie podlegają reżimowi u.d.i.p. Informacja publiczna obejmuje swoim znaczeniem zdecydowanie szerszy zakres pojęciowy, niż dokumenty urzędowe. Wobec tego nie można tego pojęcia zwęzać i utożsamiać dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów urzędowych.

24. 2012.02.01, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 150/11, LEX nr 1109070

Pozostawanie w bezczynności przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej oznacza niepodjęcie przez ten podmiot, w terminie wskazanym w art. 13 u.d.i.p., stosownych czynności, tj. nieudostępnienie informacji, ani niewydanie decyzji o odmowie jej udzielenia. Odmowa udzielenia informacji następuje tylko z uwagi na ochronę danych osobowych, tajemnicę zawodową, służbową, państwową, czy też inną tajemnicę ustawowo chronioną, bądź też prawo do prywatności oraz w razie braku interesu publicznego przy informacji przetworzonej, zaś decyzja o umorzeniu postępowania wydawana jest z powodów technicznych.

25. 2012.01.17, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 396/11, LEX nr 1114130

1. Wniosek o udostępnienie informacji publicznej wszczyna postępowanie w sprawie jej udostępnienia, ale określa również krąg podmiotów tego postępowania. Złożenie wniosku do organu administracji przesądza o tym, iż w odniesieniu do tego właśnie konkretnego organu należy ustalić, czy jest on zobowiązany, w świetle przepisów u.d.i.p., do udzielenia informacji publicznej oraz czy podejmuje stosowne czynności, których brak jest jednoznaczny z bezczynnością.
2. Przyjąć należy jako zasadę jawność informacji o charakterze publicznym, zaś wyjątków od tej zasady należy upatrywać w jasno określonych przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Takie ograniczenie zawiera ustawa o z 1985 r. Państwowej Inspekcji Sanitarnej w art. 29a stanowiąc, iż

uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane zawierające tajemnicę prawnie chronioną kontrolowanego nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem. Jednakże ww. przepis nie wyłącza dokumentacji pokontrolnej z pojęcia informacji publicznej. Przeciwnie, protokoły z kontroli zakładu pracy powiatowego inspektora sanitarnego mają walor informacji publicznej, lecz informacja w tych protokołach zawarta i tylko w zakresie objętym tajemnicą prawnie chronioną np. tajemnicą przedsiębiorcy, podlega ograniczeniu. Zatem odmowa udzielenia informacji, z powołaniem się na ustawowe ograniczenia, powinna nastąpić poprzez wydanie decyzji administracyjnej.

26. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 317/11, LEX nr 1107702

Każda udzielona informacja publiczna musi być na tyle dokładna i precyzyjna, aby żądającego nie zmuszać do domniemywania, bądź też do domyślania się jej treści.

27. 2012.01.11, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 111/11, LEX nr 1124319

Przepis art. 52 § 3 p.p.s.a. odnosi się do skarg na akty i czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., a nie skarg na bezczynność w zakresie takich aktów i czynności. W sytuacji, gdy ustawodawca uzależnia zaskarżenie bezczynności od wniesienia środka zaskarżenia, czyni to w sposób wyraźny. Co zaś się tyczy bezczynności dotyczącej wniosku o udostępnienie informacji publicznej, przepisu takiego brak.

28. 2011.12.20, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 61/11, LEX nr 1153835

Komornik sądowy, jako funkcjonariusz publiczny jest podmiotem zobowiązanym na gruncie u.d.i.p. do udostępnienia informacji mających charakter informacji publicznej będącej w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 tej ustawy). Dotyczy to tylko wykazania spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Skoro treść umowy ubezpieczenia nie stanowi informacji publicznej, Komornik nie jest zobowiązany do jej udostępnienia w trybie u.d.i.p., zatem nie pozostaje w bezczynności.

29. 2011.12.14, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 141/11, LEX nr 1153843

1. Udzielanie informacji publicznej nie wymaga wydania decyzji, a jest czynnością materialno-techniczną.
2. Z faktu, że Komornik Sądowy działa przy Sądzie Rejonowym i spełnia w imieniu Państwa ważną funkcję jaką jest wykonywanie orzeczeń sądowych wynika z jednej strony szczególna ochrona komornika jako funkcjonariusza publicznego, a z drugiej strony jego usytuowanie w gronie podmiotów wykonujących zadania publiczne w rozumieniu art. 4 ust. 1 u.d.i.p., co statuuje komornika sądowego w kręgu podmiotów zobowiązanych u.d.i.p.

30. 2011.12.08, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 31/11, LEX nr 1134993

1. Wniesienie skargi na bezczynność organów nie zostało przez ustawodawcę ograniczone żadnym terminem. Ponadto odnotować trzeba, że skarga na bezczynność organu w przedmiocie informacji publicznej nie musi być poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej.
2. Dla dopuszczalności skargi na bezczynność nie ma znaczenia okoliczność, z jakich powodów okre-

ślony akt (decyzja, postanowienie lub inny akt) nie został podjęty lub czynność nie została dokonana, a w szczególności, czy bezczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu w ich podjęciu lub dokonaniu, czy też wiąże się z przeświadczeniem organu, że stosowny akt lub czynność w ogóle nie powinna zostać dokonana, wyrażającym się np. w odmowie wydania decyzji w związku z błędnym przekonaniem organu, że załatwienie sprawy nie wymaga jej wydania.

31. 2011.11.24, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 133/11, LEX nr 1153812

Treść u.d.i.p., a zwłaszcza art. 13, jednoznacznie wskazuje, że zamiarem ustawodawcy było takie uregulowanie trybu udzielania informacji publicznej przez organy administracji, by było to postępowanie jak najbardziej odformalizowane oraz toczące się bez zbędnej zwłoki. Dlatego też zasadą jest udzielanie informacji publicznej w terminie 14 dni od złożenia wniosku lub – w uzasadnionych przypadkach – w terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy.

32. 2011.08.10, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 46/11, LEX nr 1086366

1. Z bezczynnością mamy do czynienia w sytuacji, gdy organ uchyla się od wydania decyzji, postanowienia czy też nie podejmuje innego aktu lub czynności z zakresu administracji publicznej; skarga na bezczynność ma na celu zlikwidowanie takiego stanu.
2. Na gruncie u.d.i.p. niedopuszczalne jest powoływanie się na brak przymiotu strony w postępowaniu zakończonym decyzją administracyjną, z uwagi na treść art. 2 ust. 1 u.i.d.p.

33. 2011.07.07, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 14/11, LEX nr 1153807

1. Przedstawienie informacji innej niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca lub też informacji wymijającej, może powodować jego uzasadnione wątpliwości co do tego, czy organ w ogóle udzielił odpowiedzi, co w takiej sytuacji należy traktować jako nieudzielenie żądanej informacji.
2. W przypadkach, w których dostęp do informacji publicznych jest wyłączony na podstawie przepisów szczególnych nadal mamy do czynienia z informacją publiczną, jeśli są spełnione warunki określone w jej ustawowej definicji. Ograniczenia w tym zakresie nie oznaczają jednak, iż informacje te nie stanowią informacji publicznej. To zaś oznacza, iż jeśli organ uzna, że istnieją podstawy do odmowy udostępnienia informacji zgodnej z żądaniem winien to uczynić wydając stosowną decyzję. W przeciwnym razie winien informacji publicznej udzielić.

34. 2011.06.30, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 18/11, LEX nr 1086338

1. Gdy żądana informacja stanowi informację publiczną, lecz nie może być przez organ udostępniona z uwagi na ochronę danych osobowych, organ nie może poprzestać na zawiadomieniu wnioskodawcy, że żądana informacja nie może być udzielona w trybie u.d.i.p., lecz winien wydać w tym przedmiocie decyzję administracyjną.
2. Wniesienie skargi na „milczenie władzy” jest uzasadnione nie tylko w przypadku niedotrzymania terminu załatwienia sprawy, ale także w przypadku odmowy wydania aktu mimo istnienia w tym względzie ustawowego obowiązku, choćby organ mylnie sądził, że załatwienie sprawy nie wymaga wydania takiego aktu.

35. 2011.05.31, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 25/11, LEX nr 1153830

1. Z beczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w określonym w prawie terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub, gdy wprawdzie prowadził postępowanie w sprawie, jednakże, mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie kończy go wydaniem stosownego aktu lub nie podejmuje czynności.
2. Wobec finansowania pomocy udzielanej beneficjentom realizującym poszczególne projekty w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki ze środków publicznych (zarówno europejskich jak i krajowych), a więc z majątku publicznego, wszelkie informacje dotyczące przebiegu procedury zmierzającej do udzielenia tegoż dofinansowania uznać należy za informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p., albowiem dotyczą one pomocy publicznej.

36. 2011.05.31, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/Gl 20/11, LEX nr 1088418

Wniesienie skargi na beczynność jest uzasadnione nie tylko w przypadku niedotrzymania terminu załatwienia sprawy, ale także w sytuacji odmowy wydania aktu, mimo istnienia w tym względzie ustawowego obowiązku, choćby organ mylnie sądził, że załatwienie sprawy nie wymaga wydania danego aktu.

37. 2011.05.25, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 48/11, LEX nr 1132608

Jeżeli okoliczności takie jak brak cech informacji publicznej lub brak informacji w zasobach zobowiązanego ujawnią się po skierowaniu żądania udostępnienia informacji publicznej, zasadnym jest przyjęcie, że zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku, podmiot zobowiązany do udostępnienia nie narazi się na zarzut beczynności, jeżeli powiadomi wnoszącego pismem, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa.

38. 2011.05.24, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 115/11, LEX nr 1132605

Udostępnienie informacji publicznej następuje w formie czynności materialno-technicznej. Obowiązek wydania decyzji administracyjnej ustawodawca przewidział natomiast tylko w takim wypadku, gdy informacja, której udostępnienia żąda określony podmiot jest informacją publiczną, lecz organ odmawia jej udostępnienia.

39. 2011.05.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 18/11, LEX nr 1128744

U.d.i.p. nie uprawnia organu do samodzielnej zmiany formy udostępnienia informacji publicznej. Jeżeli organ nie udzielił informacji w żądanej formie ani nie poinformował wnioskodawcy o niemożności udostępnienia informacji w żądanej formie, ale sam wezwał wnioskodawcę do uiszczenia opłaty, zmieniając jednocześnie formę udostępnienia dokumentów i od tej opłaty uzależnił wydanie dokumentów, to takie działanie nie stanowi prawidłowego rozpatrzenia wniosku. Tym samym organ pozostaje w beczynności.

40. 2011.05.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 17/11, LEX nr 1128743

Jeżeli organ nie udostępnia dokumentów, a jedynie informuje wnioskodawcę o ich treści, nie wskazując jednocześnie dlaczego odmówił wnioskodawcy udzielenia informacji we wskazanej formie, to należy uznać, że nadal pozostaje w beczynności w zakresie tej części wniosku.

41. 2009.10.20, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 28/09

W sprawie o udzielenie informacji publicznej bezpodstawne jest stwierdzenie beczynności organu i obciążenie go negatywnymi konsekwencjami niezrozumienia intencji wnioskodawcy co do zakresu i treści żądanych informacji, gdy okoliczności sprawy wskazują, że organ podjął wszelkie kroki do pozytywnego załatwienia wniosku,

a nieprzekazanie pełnych wnioskowanych informacji wynikało tylko i wyłącznie z niejasno sformułowanego żądania oraz braku reakcji strony po udzieleniu przez organ informacji publicznej – zdaniem strony niepełnej.

42. 2009.09.23, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 57/09

Przed wniesieniem skargi na bezczynność w przedmiocie dostępu do informacji publicznej, nie jest wymagane wezwanie do usunięcia naruszenia prawa przewidziane przed sądami administracyjnymi.

43. 2009.09.03, wyrok WSA w Warszawie, VIII SAB/Wa 19/09

Jeżeli organ wskazuje na potrzebę dokładniejszego sprecyzowania żądania – mającego na celu umożliwienie udzielenia informacji publicznej, zaś osoba żądająca danej informacji odmawia takiego sprecyzowania żądania, to nie można, zatem zasadnie przypisywać organowi bezczynności. W tym przypadku, to raczej żądającemu informacji publicznej można przypisać bezczynność w postaci braku zwykłego współdziałania niezbędnego do uzyskania danej informacji.

44. 2009.08.27, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 36/09

Wniesienie skargi do sądu administracyjnego na bezczynność organu administracyjnego polegającą na nieudostępnieniu informacji publicznej w rozumieniu przepisów u.d.i.p. nie jest uwarunkowane wyczerpaniem środka zaskarżenia przewidzianego w kpa. Nie jest także wymagane poprzedzenie takiej skargi środkiem uregulowanym w przepisie art. 52 par. 1 p.p.s.a., ponieważ nie dotyczy ona ani aktu ani czynności, dla skuteczności zaskarżenia których konieczne jest uprzednie wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

45. 2009.08.26, wyrok WSA w Warszawie, sygn. II SAB/Wa 46/09

Nie można natomiast mówić o bezczynności organu, gdy organ nie może podać żądanych informacji, bo ich po prostu nie posiada. W sytuacji gdy organ nie ma żądanej informacji, ewentualne orzeczenie sądu zobowiązujące do udzielenia informacji byłoby w ogóle nie wykonalne. Nie można zmusić do udzielenia informacji, której się nie posiada.

46. 2009.02.20, wyrok WSA w Warszawie, sygn. II SA/Wa 1672/08

Zgodnie z art. 286 § 2 p.p.s.a. w związku z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., termin do załatwienia przez organ sprawy w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej wynosi 14 dni od dnia doręczenia akt organowi. Terminy określone w art. 35 kpa nie znajdują tutaj zastosowania.

47. 2008.10.14, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 29/08

Istota skargi na bezczynność polega na tym, że sąd uwzględniając taką skargę, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. Dla uwzględnienia skargi na bezczynność konieczne jest zatem uprzednie ustalenie, iż istnieje określony przepis prawa, który w tej konkretnej sprawie zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub podjęcia czynności. Bezczynność zachodzi bowiem, gdy w prawnie ustalonym terminie organ nie podjął żadnych czynności lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale mimo ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia, innego aktu lub też nie podjął innej stosownej czynności.

48. Post. NSA z dnia 31.03.08 r., sygn. I OSK 262/08

1. Skarga na bezczynność w przedmiotowej sprawie może być wniesiona bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

2. Gdy skarga na bezczynność dotyczy udostępnienia informacji publicznej, nie musi być ona poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej. Skarga na bezczynność w przedmiotowej sprawie może być wniesiona bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

49. Wyrok NSA z dnia 10.01.07, sygn. I OSK 50/06

1. Sąd aby móc stwierdzić, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności musi rozstrzygnąć czy żądana informacja mieści się w ustawowym pojęciu informacji publicznej.
2. W pierwszej kolejności należało wyjaśnić, czy informacja, o której udostępnienie wystąpił skarżący stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy. Jest to niezbędne, aby stwierdzić, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności

Art. 14. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, podmiot obowiązany do udostępnienia powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. W takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się.

1. 2013.01.10, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 51/12, LEX nr 1254775

1. Informacją przetworzoną jest informacja publiczna opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, czyli innymi słowy informacja, która zostanie przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów.
2. Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Powyższe zabiegi czynią takie informacje proste informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego.
3. Jeżeli organ uważa, że skarżący żąda informacji przetworzonej, to winien go wezwać do wykazania w stosownym terminie, że udostępnienie informacji publicznej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, a po ewentualnym bezskutecznym upływie terminu – wydać decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.
4. Z bezczynnością podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej w zakresie dostę-

pu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy podmiot zobowiązany nie podejmuje żadnych działań wobec wniosku o udzielenie takiej informacji lub odmawia udzielenia informacji w nieprzewidzianej dla tej czynności formie prawnej, względnie nie podejmuje innej czynności uzasadnionej przepisami u.d.i.p. Na równi z niepodjęciem tego rodzaju czynności należy traktować przedstawienie informacji innej niż ta, której oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też nieadekwatnej do treści wniosku, co może powodować uzasadnione wątpliwości adresata odpowiedzi co do tego, czy organ w ogóle udzielił odpowiedzi na jego wniosek.

2. 2012.12.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 2149/12, LEX nr 1285158

1. Udzielenie informacji publicznej ma charakter czynności materialno-technicznej, wynikającej z przepisów prawa – u.d.i.p. Identyfikacja określonego we wniosku dokumentu jako informacji publicznej determinuje konieczność jego udostępnienia, natomiast jeżeli w ocenie organu, istnieją ustawowe przeszkody do udostępnienia informacji w określony sposób lub w określonej formie, bądź istnieją ustawowe podstawy do odmowy udostępnienia informacji publicznej, to zobligowany jest on do załatwienia wniosku w formie procesowej. Brak udostępnienia informacji publicznej i brak rozstrzygnięć procesowych w tym zakresie powoduje, że organ pozostaje w bezczynności. Środkiem przysługującym w tej sytuacji osobie domagającej się udostępnienia informacji publicznej jest skarga do sądu administracyjnego, wnoszona na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z pkt 4 p.p.s.a.
2. Mapy cyfrowe w wersji wektorowej lub rastrowej „Uwarunkowania rozwoju przestrzennego” oraz „Kierunki rozwoju przestrzennego” stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. i organ administracji nie może powoływać się na przepisy u.p.a.p.p., powstrzymując się od załatwienia w formie procesowej wniosku o ich udostępnienie. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio redagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale charakter taki mają również dokumenty, które organ wykorzystuje do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet wtedy, gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu.
3. Przy udostępnieniu map sporządzonych dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i prowadzonych przy nim prac nie chodzi o rozporządzenie prawami autorskimi, lecz o dostęp do treści dokumentu stworzonego na zlecenie organu administracji publicznej w celu realizacji zadań publicznych. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów, w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem, przy czym nie chodzi tylko o dokumenty wytworzone przez organ, ale i takie, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części dotyczą organu), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego.

3. 2012.11.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 1811/12, LEX nr 1291356

Brak jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony wnioskodawcy na powiadomienie, ewentualnie podtrzymanie przez niego pierwotnych żądań co do sposobu i formy realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wobec braku możliwości technicznych, które pozwalałyby na uczynienie wnioskowi zadość – uprawnia podmiot zobowiązany do podjęcia czynności zmierzających do wydania decyzji o umorzeniu postępowania o udzielenie

informacji publicznej, co uzasadnia konieczność stosowania w tym zakresie przepisów kpa.

4. 2012.10.24, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 37/12, LEX nr 1235587

Każdy wniosek o udostępnienie informacji publicznej powinien być załatwiony bądź przez udostępnienie informacji (czynność materialnotechniczna), a w przypadku gdy istnieją ku temu podstawy prawne przez odmowę udostępnienia, która przybiera formę decyzji administracyjnej. Brak któregośkolwiek ze wskazanych działań musi prowadzić do przyjęcia, że podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej dopuszcza się bezczynności w sprawach z zakresu dostępu do informacji publicznej.

5. 2012.10.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 1682/12, LEX nr 1233164

1. Dla przyjęcia, że podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej proceduje zgodnie z ustawą, wymagane jest, by powiadomienie o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem, ze wskazaniem, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie, zostało opatrzone rygorem i terminem na jego realizację, wszak te elementy nie tylko determinują dalsze czynności procesowe podmiotu zobowiązanego, ale świadczą o skuteczności podejmowanego powiadomienia.
2. Powiadomienie należy kwalifikować jako czynność materialno-techniczną, zmierzającą bezpośrednio do udzielenia informacji bądź umorzenia postępowania, w zależności od stanowiska strony.

6. 2012.09.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 1015/12, LEX nr 1260013

1. Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej nie musi wiedzieć na etapie składania wniosku, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie jest zobligowany do wskazania powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże występowania tej przesłanki.
2. Brak ustawowej przesłanki udzielenia informacji publicznej przetworzonej, tj. istnienia po stronie wnioskodawcy „szczególnie uzasadnionego interesu publicznego”, skutkuje decyzją o odmowie udzielenia tej informacji, opartą na przepisie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

7. 2012.09.06, wyrok NSA W-wa, I OSK 1367/12, LEX nr 1254804

Zawarte w art. 13 i 14 u.d.i.p. uregulowania mają charakter materialny, co oznacza, że nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej, o jakiej mowa w art. 174 pkt 2 p.p.s.a.

8. 2012.08.14, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 280/12, LEX nr 1218511

Jeżeli dysponent informacji publicznej (co do zasady podmiot obowiązany do jej udostępnienia) dokona oceny, iż nie może udostępnić informacji publicznej ze względu na wymóg ochrony danych osobowych i w związku z tym odmawia uwzględnienie wniosku, a strona odwołuje się od wydanej w tym przedmiocie decyzji, to obowiązek dokonania takiej oceny przechodzi na organ odwoławczy, który jest obowiązany ponownie rozpatrzyć sprawę merytorycznie. Oznacza to, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej (wydający w pierwszej instancji decyzję) jest obowiązany wraz z odwołaniem przekazać organowi odwoławczemu treść in-

formacji publicznej objętej wnioskiem. Bez tego materiału dowodowego, rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest rozstrzygnięciem abstrakcyjnym, oderwanym od stanu faktycznego sprawy.

9. 2012.06.27, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 154/12, LEX nr 1265484

1. Każdy przypadek udostępniania danych zawartych we wszelkich dokumentach podatkowych jest ściśle unormowany, tak co do podmiotów, którym można udostępniać te dane, jak i zakresu, w jakim to może nastąpić. Regułą jest wykorzystywanie informacji znajdujących się w posiadaniu organu podatkowego tylko wewnątrz jego struktur organizacyjnych i wyłącznie dla potrzeb podatkowych, natomiast wszelkie wyjątki muszą być *expressis verbis* określone przepisami prawa.
2. Informacje dotyczące spółki – wpłaty podatku od nieruchomości oraz przedmiot wpłaty – stanowią tajemnicę skarbową w rozumieniu art. 293 o.p., a zatem odmowa ujawnienia tych danych znajduje oparcie w przepisach prawa.
3. W trybie przepisów u.d.i.p. mogą być ujawnione jedynie informacje zbiorcze o podatnikach, nie mogą być natomiast udzielane żadne informacje indywidualne. Dane zawarte w rozstrzygnięciu organu podatkowego w sprawie indywidualnego wymiaru podatku przez konkretnego podatnika stanowią tajemnicę skarbową.
4. Jeżeli organ ma wątpliwości co do zakresu żądania wniosku lub formy udzielenia informacji powinien zwrócić się do wnioskodawcy o jego sprecyzowanie lub dookreślenie, albowiem właściwa realizacja wniosku o dostęp do informacji publicznej wymaga precyzyjnego udzielenia informacji na temat zawartych w nim kwestii. Nie chodzi o udzielenie jakiegokolwiek informacji, ale o przedstawienie jej w takim zakresie i w taki sposób, jaki odpowiada treści żądania. W przeciwnym wypadku doszłoby do zaprzeczenia idei dostępu do informacji publicznej, której założeniem jest jawność działań władzy publicznej. Natomiast przedstawienie informacji zupełnie innej, niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku, świadczy o bezczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, co narusza regulację zawartą w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.
5. Wnioskodawca nie musi wykazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To na podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej ciąży obowiązek wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej.

10. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 736/12, LEX nr 1216575

1. Prawo dostępu do informacji publicznej obejmuje prawo żądania udzielenia informacji o określonych faktach i stanach istniejących w chwili udzielania informacji. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów, a prawo dostępu do informacji publicznej oznacza dostęp do informacji już będącej w posiadaniu podmiotu zobowiązanego i nie może być utożsamiane z prawem do inicjowania działań mających na celu wytworzenie informacji jakościowo nowej. Powyższe uprawnia do przyjęcia, że wniosek zainteresowanego rodzi po stronie organu administracji obowiązek udostępnienia informacji publicznej w sytuacji, gdy ta informacja publiczna znajduje się w jego posiadaniu.

2. W postępowaniu o udzielenie informacji publicznej, nie jest dopuszczalne odsyłanie wnioskodawcy do danych zamieszczonych na stronie internetowej podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, która nie jest stroną BIP.

11. 2012.04.12, wyrok WSA w Olsztynie, II SA/OI 193/12 LEX nr 1145838

Okoliczność, iż informacja nie została utrwalona na nośniku elektronicznym, a tym samym nie jest na tym nośniku przechowywana, nie oznacza, że w tej formie nie może być ona udostępniona. Czym innym jest bowiem forma przechowywania informacji, a czym innym sposób i forma jej udostępnienia.

12. 2012.03.27, wyrok NSA W-wa, I OSK 156/12, LEX nr 1264575

Organ musi uwiarygodnić, iż nie posiada żądanej informacji publicznej, aby nie pozostawać w stanie bezczynności w udostępnieniu informacji publicznej. Powiadomienie wnioskodawcy o nieposiadaniu żądanych informacji należy rozpatrywać w kontekście art. 8, 9 i 11 kpa, a zatem powiadomienie takie powinno zawierać informację dlaczego organ nie posiada żądanych informacji oraz inne dane, która mogą mieć wpływ na sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy. Sąd jest natomiast zobowiązany do oceny czy prawdopodobne jest, że organ żądanej informacji nie posiada, a oceniając czy podmiot zobowiązany powinien ją posiadać, powinien między innymi ustalić czy informacja ta jest związana z zakresem jego działania i kompetencją.

13. 2012.02.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 443/11, LEX nr 1121642

Nie można przyjąć, że żądanej informacji publicznej nie ma, skoro, pomimo nieutrwalenia jej na dostępnym nośniku informacji, informacja ta jest wiadomym i znanym organowi faktem. Realizacja wniosku powinna nastąpić poprzez udostępnienie wnioskodawcy w sposób werbalny w formie ustnego przekazu wyjaśnień w interesującym go zakresie, względnie nagrania audiowizualnego bądź zapisu w formie papierowej.

14. 2012.02.01, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 58/11, LEX nr 1110830

Sposób załatwienia sprawy o udzielenie dostępu do informacji publicznej polegający na poinformowaniu zainteresowanego przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, że akta sprawy administracyjnej nie stanowią informacji publicznej i nie znajdują tu zastosowania przepisy u.d.i.p. narusza art. 2 ust. 1, art. 4, art. 5, art. 14 i art. 16 u.d.i.p. Akta administracyjne, mogą zawierać informacje publiczne, a tym samym brak dostępu do nich lub brak decyzji odmawiającej dostępu, stanowi o bezczynności organu.

15. 2012.01.24, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 68/11, LEX nr 1107955

1. Przez pojęcie sposób udostępnienia informacji wskazany we wniosku należy rozumieć formę, w jakiej wnioskodawca domaga się utrwalenia informacji. Formy te zostały alternatywnie przewidziane w art. 12 ust. 2 u.d.i.p. Udostępniając informacje podmiot jest zobligowany do posłużenia się jedną z tych właśnie form.
2. W razie niemożliwości udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem, na zasadzie art. 14 ust. 2 u.d.i.p. podmiot powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. Jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się, co następuje w formie decyzji, do

której stosuje się przepisy kpa. W tej samej formie podmiot dysponujący informacją publiczną może również odmówić udostępnienia informacji z uwagi na przesłanki ograniczające jej dostępność, albo odmówić udostępnienia informacji przetworzonej, ze względu na niewykazanie, że jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, po uprzednim wezwaniu do przedstawienia, że uzyskanie informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. W sytuacji natomiast, gdy wniosek nie znajduje podstawy w przepisach prawa, żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ nie jest w jej posiadaniu lub obowiązuje inny tryb jej udostępnienia, nie ma podstaw do stosowania trybu określonego w art. 14 ust. 2 u.d.i.p., stąd odmowa następuje w formie czynności materialno-technicznej, tj. pisma, zawierającego informację o braku możliwości zastosowania do wniosku przepisów ustawy.

16. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 317/11, LEX nr 1107702

Każda udzielona informacja publiczna musi być na tyle dokładna i precyzyjna, aby żądającego nie zmuszać do domniemywania, bądź też do domyślania się jej treści.

17. 2012.01.11, wyrok WSA w Warszawie, VIII SA/Wa 1072/11, LEX nr 1107765

1. Takie czynności organu, jak selekcja dokumentów i protokołów, ich analiza pod względem treści są zwykłymi czynnościami, które nie mają wpływu i nie dają podstaw do zakwalifikowania żądanych dokumentów, jako informacji przetworzonej. W wyniku stosowania takich czynności organu nie powstaje bowiem żadna nowa informacja. O przetworzeniu informacji nie stanowi też sięganie do materiałów archiwalnych czy też źródłowych. Także czasochłonność oraz trudności organizacyjno-techniczne jakie wiążą się z przygotowaniem informacji publicznej, nie mogą zwalniać zobowiązanego podmiotu z tego obowiązku, a tym samym kwestie te nie mogą ograniczać prawa do uzyskania informacji publicznej przewidzianego w art. 3 u.d.i.p., przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z art. 5 tej ustawy.
2. Nie istnieje żaden związek pomiędzy art. 3 ust. 1 pkt 1 a art. 14 ust. 2 u.d.i.p. Dysponent informacji publicznej przetworzonej nie może wykorzystywać unormowania z art. 14 ust. 2 powyższej ustawy do powiadomienia pisemnie wnioskodawcy o braku możliwości udostępnienia żądanej informacji z tego powodu, że ma ona charakter informacji publicznej przetworzonej, i wskazywania, że jej udostępnienie może nastąpić niezwłocznie po wykazaniu powodów, dla których spełnienie żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. Art. 14 ust. 2 u.d.i.p., na podstawie którego organ wskaże za pomocą pisma informacyjnego inny niż opisany we wniosku sposób lub formę udostępnienia może być interpretowany jako podstawa do udostępnienia informacji wyłącznie z przyczyn technicznych, a nie prawnych.

18. 2012.01.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 184/11, LEX nr 1104373

Wskazanie podmiotowi żądającemu udzielenia informacji publicznej strony BIP jako jej źródła, stanowi prawidłowe załatwienie wniosku tylko i wyłącznie w przypadku, gdy informacje tam zawarte odnoszą się bezpośrednio (wprost) i konkretnie do meritum żądania, bezpośrednio zawierają dane istotne z punktu widzenia pytającego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (informacja prosta). Nieprawidłowe

jest więc załatwienie wniosku poprzez odesłanie do stron BIP, gdy do uzyskania żądanej informacji konieczne jest zapoznanie się przez stronę z licznymi udostępnionymi na stronie BIP dokumentami źródłowymi, a następnie dokonanie selekcji zawartych w nich danych lub też, gdy uzyskanie informacji polegać ma na interpretacji obszernych danych dostępnych w BIP, a następnie samodzielnym jej „wytworzeniu” na ich podstawie.

19. 2011.12.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 1512/11, LEX nr 1149188

Ograniczenie się w odpowiedzi na wniosek o udostępnienie pełnego wykazu stanowisk urzędniczych osób wykonujących w urzędzie funkcje publiczne wraz z imionami i nazwiskami tych osób do podania informacji dotyczącej wyłącznie osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę koliduje z treścią wniosku i nie stanowi o jego załatwieniu.

20. 2011.10.26, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 133/11, LEX nr 1153842

1. W przypadku gdy organ administracji publicznej nie dysponuje żądanymi informacjami, nie wydaje decyzji, ale winien odpowiedzieć na wniosek zainteresowanego i poinformować wnioskodawcę o nieposiadaniu danej informacji publicznej. Informacja ta jest również informacją publiczną i winna być udzielona w określonych przepisami terminach.
2. Na stwierdzenie bezczynności organu nie ma wpływu fakt, że organ pozostawał w mylnym przekonaniu co do prawidłowości zastosowanej procedury administracyjnej w kwestii rozstrzygnięcia wniosku skarżącego z pominięciem przepisów u.d.i.p.

21. 2011.09.20, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 42/11, LEX nr 1086336

Odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 u.d.i.p. przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.).

22. 2011.09.15, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1405/11, LEX nr 1086821

Gdy udostępnienie informacji publicznej wiąże się z poniesieniem kosztów, gdy ma ona charakter informacji publicznej przetwarzanej lub istnieją bezpośrednie powody do odmowy udzielenia informacji publicznej (przez wzgląd na tajemnice ustawowo chronione), wówczas organ zobligowany jest do wydania decyzji o charakterze merytorycznym.

23. 2011.07.07, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 45/11, LEX nr 1153844

Odmowa udzielenia informacji przetworzonej z uwagi na brak interesu publicznego nie oznacza, że w każdym przypadku wyłączona jest tym samym możliwość udostępnienia informacji w ogóle. Jeżeli żądanie wnioskodawcy, w zakresie niewymagającym przetworzenia jest możliwe do samodzielnego uwzględnienia, to odmowa udzielenia informacji ze względu na brak interesu publicznego może dotyczyć tylko tej części żądania, której spełnienie wymaga przetworzenia.

24. 2011.06.22, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 98/11, LEX nr 1086386

Rozpoznanie wniosku o udzielenie informacji publicznej, następuje w formie czynności materialno-technicznej w razie udzielenia informacji publicznej, zaś w razie odmowy udzielenia informacji publicznej – w formie decyzji.

25. 2011.06.10, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 45/11, LEX nr 1103094

Jeżeli organ ma wątpliwości co do zakresu żądania wniosku powinien zwrócić się do wnioskodawcy o jego

sprecyzowanie, albowiem właściwa realizacja wniosku o dostęp do informacji publicznej wymaga precyzyjnego udzielenia informacji na temat zawartych w nim kwestii. Nie chodzi bowiem o udzielenie jakiegokolwiek informacji, ale o przedstawienie jej w takim zakresie i w taki sposób, jaki odpowiada treści żądania.

26. 2011.05.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 18/11, LEX nr 1128744

U.d.i.p. nie uprawnia organu do samodzielnej zmiany formy udostępnienia informacji publicznej. Jeżeli organ nie udzielił informacji w żądanej formie ani nie poinformował wnioskodawcy o niemożności udostępnienia informacji w żądanej formie, ale sam wezwał wnioskodawcę do uiszczenia opłaty, zmieniając jednocześnie formę udostępnienia dokumentów i od tej opłaty uzależnił wydanie dokumentów, to takie działanie nie stanowi prawidłowego rozpatrzenia wniosku. Tym samym organ pozostaje w bezczynności.

27. 2011.05.10, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 19/11, LEX nr 1128745

Skoro ustawodawca przyznał wnioskodawcy uprawnienie do wskazania formy w jakiej ma nastąpić udostępnienie informacji, a także określenie zakresu, w jakim ma nastąpić udostępnienie, to organ winien to uprawnienie respektować. W przeciwnym razie naraża się na zarzut bezczynności.

28. 2011.05.06, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 14/11, LEX nr 994257

Wnioskodawca nie musi wiedzieć na etapie składania wniosku, jaki charakter ma żądana informacja. To podlega wyjaśnieniu przez organ, który uznając, że posiadane informacje mają taki charakter, powinien wezwać wnioskodawcę o wyjaśnienie przesłanki warunkującej dopuszczalność udzielenia takiej informacji. Organ obowiązany udziela tylko takich i tyle informacji, jakie znajdują się w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 u.d.i.p.). Jeżeli organ uzna, że treść zgłoszonego wniosku jest zbyt ogólna, może wezwać wnioskodawcę o dookreślenie zakresu żądania. W tym zakresie może znaleźć zastosowanie kpa. Okoliczności te powinny zostać ustalone przez obowiązany organ. Rolą sądu administracyjnego jest natomiast dokonanie kontroli prawidłowości wywiązania się przez organ z ustawowych obowiązków (art. 3 § 1 p.p.s.a.).

29. 2011.04.18, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 6/11, LEX nr 994277

Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną. Żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania teje czynności szczególnej formy. Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że zainteresowany uzyskaniem dostępu do wskazanej informacji swoje prawo do informacji publicznej może zrealizować, udając się do organu w celu zapoznania się z treścią tych dokumentów, lub też może to nastąpić w inny wskazany przez ubiegającego się o udzielenie informacji sposób, choćby poprzez wydanie kserokopii dokumentów.

30. 2011.04.14, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 22/11, LEX nr 994264

Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie musi wskazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym, i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże istnienia interesu publicznego.

Gdy wnioskodawca, ustosunkowując się do wezwania, o którym mowa w art. 14 ust. 2 u.d.i.p., nie wykaże istnienia interesu publicznego, wtedy organ powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji.

31. 2011.03.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 42/11, LEX nr 1079777

Fakt, że w przebieg sesji rady miejskiej utrwalony został w innej formie niż stenogram, którego żąda skarżący, może stanowić jedynie podstawę do rozważenia ewentualnej odmowy udostępnienia informacji publicznej, bądź uznania np., że poprzez konieczność sporządzenia stenogramu (którym organ nie dysponuje) powstanie konieczność przetworzenia informacji, co z kolei może oznaczać konieczność wezwania wnioskodawcy do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.). Jeśli bowiem środki techniczne, jakimi dysponuje rada miejska, nie pozwalają na sporządzenie stenogramu, przewodniczący rady miejskiej powinien powiadomić o tym wnioskodawcę, wskazując na przyczynę braku realizacji wniosku w sposób w nim podany oraz poinformować go, w jakiej formie żądanie może być spełnione. Wówczas dla podmiotu wnoszącego podanie zostałyby uruchomiony 14 dniowy termin na zmodyfikowanie żądania w sposób pozwalający organowi na udostępnienie informacji.

32. 2011.03.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 3/11, LEX nr 1079760

1. Art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. nie może być interpretowany w ten sposób, że dla uzyskania informacji publicznej przetworzonej wyłącznie na wnioskodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że żądana informacja ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesu publicznego i powinien to już uczynić we wniosku. Z powołanych przepisów wynika, że to na adresacie wniosku spoczywa obowiązek ustalenia i oceny oraz wykazania, że udzielenie żądanej informacji przetworzonej nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.
2. Brak przesłanek do udzielenia informacji publicznej, w tym informacji przetworzonej, skutkuje zawsze wydaniem decyzji merytorycznej, nie zaś o charakterze formalnym, w postaci np. umorzenia postępowania stosownie do art. 14 ust. 2 u.d.i.p.

33. 2011.03.17, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 64/10, LEX nr 1127792

Słowo „udostępnienie” nie musi oznaczać udzielenia w formie pisemnej żądanej informacji. Udostępnieniem będzie między innymi również umożliwienie zapoznania się przez zainteresowanego z danym dokumentem w siedzibie podmiotu.

34. 2011.02.22, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 2/11, LEX nr 1086329

1. Podmiot, do którego złożono wniosek powinien albo udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej albo stosując odpowiednio przepisy art. 16 u.d.i.p. rozstrzygnąć o odmowie udostępnienia informacji wskazując przyczynę nieudzielania takiej informacji.
2. W sytuacji kiedy żądana informacja nie została udostępniona wnioskodawcy, jak również nie zostało wydane rozstrzygnięcie o odmowie jej udostępnienia w trybie art. 17 u.d.i.p., zarzut bezczynności należy uznać za uzasadniony.

35. 2011.02.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 1938/10, LEX nr 741347

W przypadku nieudzielania informacji publicznej przetworzonej decyzją kończącą postępowanie nie może być zatem decyzja o jego umorzeniu wydana w oparciu o przepis art. 14 ust. 2 u.d.i.p. Brak ustawowej przesłanki

udzielenia informacji publicznej przetworzonej, tj. istnienia po stronie wnioskodawcy szczególnie uzasadnionego interesu publicznego skutkuje decyzją o odmowie udzielenia tej informacji, opartą o przepis art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

36. 2011.02.08, wyrok NSA W-wa, I OSK 1938/10, ONSAiWSA 2011/6/127

Brak przesłanki udzielenia informacji publicznej przetworzonej (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. jest podstawą decyzji o odmowie udzielenia takiej informacji (art. 16 ust. 1 tej ustawy), a nie decyzji o umorzeniu postępowania w rozumieniu art. 14 ust. 2 tej ustawy.

37. 2011.01.26, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 68/11, Wspólnota 2012/6/29

Żądanie od organu administracji udzielenia informacji publicznej w postaci fragmentów decyzji administracyjnych lub zestawienia danych zawartych w poszczególnych decyzjach powinno zostać spełnione przez ten organ.

38. 2010.12.02, wyrok NSA W-wa, I OSK 1622/10, LEX nr 745108

W przypadku wniosku o udostępnienie informacji publicznej w formie wydania kserokopii dokumentu, do realizacji tego prawa nie wystarczy ani poinformowanie wnioskodawcy o treści dokumentu, ani zezwolenie na zapoznanie się z jego treścią w określonym miejscu i czasie. Dopiero wydanie żądanych kserokopii jest realizacją tego rodzaju wniosku.

39. 2010.11.25, wyrok WSA w Gliwicach, IV SA/Gl 669/10, LEX nr 758404

Odmowa udzielenia informacji przetworzonej z uwagi na brak interesu publicznego, o jakiej mowa w art. 3 ust. 1 u.d.i.p. nie oznacza, że w każdym przypadku wyłączona jest tym samym możliwość udostępnienia informacji w ogóle. Jeżeli żądanie wnioskodawcy, w zakresie niewymagającym przetworzenia jest możliwe do samodzielnego uwzględnienia, to odmowa udzielenia informacji ze względu na brak interesu publicznego może dotyczyć tylko tej części żądania, której spełnienie wymaga przetworzenia.

40. 2007.08.22, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 1048/07

Gdy wnioskodawca, ustosunkowując się do wezwania, o którym mowa w art. 14 ust. 2 u.d.i.p., nie wykaże istnienia interesu publicznego, wtedy organ powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji.

41. 2006.10.13, rozstrzygnięcie wojew. Podlaski, PN.II.0911-162/06, Wspólnota 2006/45/60

Obciążenie wnioskodawcy za udostępnienie informacji publicznej będzie dopuszczalne tylko wtedy, gdy pomimo jej przedstawienia w jednej z przyjętych form wnioskodawca zażąda udostępnienia jej w innej.

42. 2005.05.04, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/3/05, OwSS 2005/3/62/62

W sytuacji nieuzasadnionej odmowy udzielenia informacji publicznej i braku przesłanek do zastosowania art. 138 § 2 kpa organ wyższego stopnia musi uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w sprawie odmowy udostępnienia żądanej informacji (art. 138 § 1 pkt 2 kpa), co oznacza, iż z momentem doręczenia decyzji organu wyższego stopnia organ pierwszej instancji nie może – przy zachowaniu identycznych okoliczności prawnych i faktycznych – odmówić udzielenia informacji, powołując tę samą podstawę prawną jak w uchylonej decyzji.

43. 2004.08.25, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 145/04

Jeżeli wniosek strony złożony na podstawie art. 14 ust. 1 u.d.i.p. zawierał prośbę o „wydanie” dokumentów, a nie przesłanie ich pocztą, to organ informując stronę, że dokumenty są do obioru w sekretariacie organu uczynił zadość ww. przepisowi.

44. 2002.09.12, postanow. SKO we Wrocławiu, SKO 4541/5/02, OwSS 2002/4/99/99

Udostępnienie informacji publicznej według u.d.i.p. jest czynnością materialno-techniczną.

45. 2002.09.12, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/3/02, OwSS 2002/4/98/98

1. Niedopuszczalne jest nakazywanie organowi administracji, przez inny organ (w tym wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym), udzielenia informacji znajdującej się – zgodnie z prawem – w jego posiadaniu. Zobowiązanie podmiotów będących w posiadaniu informacji publicznej do jej udostępnienia wynika z art. 4 ust. 3 u.d.i.p.
2. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną, a żaden przepis prawa nie pozwala na zobowiązanie decyzją administracyjną do dokonania takiej czynności.

Art. 15. 1. Jeżeli w wyniku udostępnienia informacji publicznej na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, podmiot ten może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom.
2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, powiadomi wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek.

1. 2012.12.12, wyrok WSA w Kielcach, II SA/Ke 755/12, LEX nr 1234291

1. Przepis art. 15 ust. 1 u.d.i.p. tylko w wyjątkowych sytuacjach upoważnia organ zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej do pobrania opłaty, jeżeli sposób udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku oznacza, że pobranie opłaty przez organ zobowiązany do udostępnienia informacji stanowi wyjątek od zasady bezpłatności dostępu do informacji publicznej (art. 7 ust. 2 tej ustawy), musi więc być tłumaczony według wykładni zwięzającej treść przepisu. Regulacja zawarta w przepisie art. 15 ust. 1 powyższej ustawy dotyczy rzeczywistych kosztów ponoszonych przez organ w związku z określonym sposobem udostępnienia informacji. Koszty te mogą być różne przy realizacji konkretnych wniosków o udostępnienie informacji publicznej.
2. Brak jest podstaw do naliczenia „opłaty za zużycie energii przez komputer wraz z urządzeniem skanującym”.

2. 2012.10.25, postanow. NSA W-wa, I OSK 2359/12, LEX nr 1269648

1. Ustalenie wysokości opłaty za dostęp do informacji publicznej nie następuje w drodze postanowienia, od którego przysługuje zażalenie, lecz w drodze aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, który kreuje zobowiązanie o charakterze finansowym. Akt ten może być określony przykładowo jako: „zarządzenie”, „zawiadomienie”, „wezwanie”, czy „informacja”, jak również może nie zawierać określenia formy i stanowić pismo skierowane do wnioskodawcy. Samo zawarcie w treści pisma informacji o wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa pisma nie ma jednak znaczenia, gdyż nie jest to decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym

mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

2. Od takich aktów nie przysługuje zażalenie, lecz wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Po dokonaniu takiego wezwania i bezskutecznym upływie terminu, przewidzianego do zajęcia stanowiska przez organ, bądź też po odmowie uwzględnienia wystosowanego wezwania, przysługuje skarga do właściwego sądu administracyjnego.
- 3. 2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 140/12, LEX nr 1234526**
1. Informacją prostą, a nie przetworzoną jest informacja, którą podmiot zobowiązany może udostępnić w takiej formie w jakiej ją posiada, przy czym jej wyodrębnienie ze zbiorów informacji (rejestrów, zbiorów dokumentów, akt postępowań), nie jest związane z koniecznością poniesienia pewnych kosztów osobowych lub finansowych trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami zobowiązanego do udzielenia informacji podmiotowi. Informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną poprzez proces przekształcenia. Wymagane jest za to jej przetworzenie. Przetworzenia informacji nie stanowi sięganie do materiałów archiwalnych.
  2. Wyszukanie prostej informacji w elektronicznych bazach danych w zakresie występowania tam konkretnych podmiotów oraz ustalenie wartości zamówień na podstawie posiadanych dokumentów, nie stanowi informacji przetworzonej.
- 4. 2012.10.05, wyrok WSA w Łodzi, II SA/Łd 824/12, LEX nr 1225227**
1. Kwestia pobrania opłat za udostępnienie informacji publicznej na mocy art. 15 ust. 1 u.d.i.p. ma charakter uznaniowy, gdyż z jego treści wynika jedynie możliwość, a nie obowiązek, ich ustalenia i to przy spełnieniu dodatkowej przesłanki, jaką jest „poniesienie dodatkowych kosztów”. Zwrócić uwagę należy także na to, iż komentowany przepis dotyczy wyłącznie rzeczywistych kosztów poniesionych przez organ, co oznacza dalej, że koszty te będą różne przy realizacji konkretnych wniosków o udostępnienie informacji publicznej.
  2. W przepisach art. 7 ust. 2 oraz art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie sposób dopatrzeć się podstawy prawnej do wydania rozstrzygnięcia statuującego ryczałtowe stawki za udostępnienie informacji publicznej.
- 5. 2012.09.12, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 475/12, LEX nr 1222451**
1. Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np. „zarządzenie”, „zawiadomienie”, „wezwanie”, „informacja”, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.
  2. Organ nie może uzależnić udzielenia informacji publicznej od uprzedniego zapłacenia kwoty wynikającej z powiadomienia ale powiadomienie może być przedmiotem roszczenia wobec wnioskodawcy ze strony organu.
  3. Opłaty za udostępnienie informacji publicznej nie mogą być wprowadzone w formie stawek ryczałtowych. Powyższe stanowiłoby naruszenie art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 1 u.d.i.p. Wyznaczenie opłaty za

udostępnienie informacji publicznej w każdym przypadku wymaga indywidualnego rozpatrzenia.

6. 2012.02.16, wyrok WSA w Poznaniu, IV SA/Po 1211/11, LEX nr 1219701

1. Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu, stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np. zarządzenie, zawiadomienie, wezwanie, informacja, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.
  2. W sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p., powiadomienie o wysokości opłaty jest obligatoryjnym i wstępnym etapem postępowania, poprzedzającym samą czynność materialno-techniczną udostępnienia informacji publicznej, chociaż jej nie warunkującym. Przepisy powyższej ustawy nie przewidują uzależnienia wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia informacji publicznej od uprzedniego wniesienia opłaty. Wskazane rozwiązanie z jednej strony gwarantuje pewność działania podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, nie pozostawia go w niepewności, co do konieczności i zakresu realizacji obowiązku udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku, a także nie wyłącza możliwości zmiany lub wycofania wniosku przez zainteresowany podmiot. Z drugiej strony, mając na uwadze okoliczność, iż u.d.i.p. jako zasadę przyjmuje nieodpłatny dostęp do informacji, uznać należy, że powiadomienie o wysokości opłat związanych z udostępnieniem takiej informacji przed jej udostępnieniem ma zasadnicze znaczenie w realizacji tego prawa. Powiadomienie o wysokości kosztów ma na celu umożliwienie wnioskodawcy podjęcie decyzji o pokryciu kosztów udostępnianych informacji, gdyż ze względu na wysokość opłaty może on odstąpić od wskazanego we wniosku sposobu lub formy udostępnienia informacji, poprzestając na sposobie, z którym nie wiążą się żadne opłaty.
  3. Koszty wymienione w przepisie art. 15 ust. 1 u.d.i.p. to po pierwsze: koszty przekształcenia informacji, po drugie zaś: koszty udostępnienia informacji w sposób zgodny z wnioskiem. Ponadto kosztami udostępnienia informacji publicznej mogą być koszty osobowe lub koszty rzeczowe. Zawsze jednak musi być to koszt wykraczający poza normalne koszty funkcjonowania podmiotu zobowiązanego.
- 7. 2011.12.16, rozstrzygnięcie. wojew. Dolnośląski, NK-N.4131.1047.2011.JT1-1, Dolno.2011/283/5271**

Opłata za udostępnienie informacji publicznej może być pobrana tylko i wyłącznie, jeśli podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść dodatkowe koszty i to o tyle, o ile te koszty związane są ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku. W przypadku uwierzytelniania wyciągów, odpisów i kserokopii dokumentów nie powstają po stronie podmiotu udostępniającego żadne dodatkowe koszty, a zatem nie może być w tym przypadku pobrana opłata.

8. 2011.03.17, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 64/10, LEX nr 1127792

Słowo „udostępnienie” nie musi oznaczać udzielenia w formie pisemnej żądanej informacji. Udostępnieniem będzie między innymi również umożliwienie zapoznania się przez zainteresowanego z danym dokumentem w siedzibie podmiotu.

9. 2010.12.16, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 75/10, LEX nr 756119

1. O bezczynności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej świadczy nie tylko brak udzielenia informacji, ale także przedstawienie informacji zupełnie innej, niż ta, na którą oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też informacji wymijającej czy wręcz nieadekwatnej do treści wniosku.
2. Udostępnienie informacji, które wiąże się z dodatkowymi kosztami następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia, bez względu na to czy wnioskujący o udostępnienie informacji wnieś oplatę czy nie.

10. 2010.07.08, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 113/10, LEX nr 674717

1. Na podstawie art. 15 ustawy z 2001 r. o dostępie do informacji publicznej dopuszczalne jest pobieranie opłaty odpowiadającej rzeczywistym kosztom (np. kopiowania dokumentów), a w zasadzie nie jest dozwolone żądanie opłaty z tytułu konieczności wykonywania dodatkowej pracy przez pracowników zobowiązanego.
2. Z tego powodu, że ktoś nie uiścił opłaty nie można wydać decyzji o odmowie udzielenia informacji, bądź pozostawić sprawę bez rozpoznania.

11. 2010.04.08, wyrok WSA w Lublinie, II SA/Lu 44/10, LEX nr 575028

Przepis art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie daje organowi uprawnienia do określania ryczałtowej stawki za dodatkową pracę pracownika wykonującego dodatkowe czynności przy ustalaniu informacji publicznej. Przepis ten nie uprawnia rady powiatu do ustalenia opłaty, bowiem zezwala jedynie na pobieranie rzeczywistych kosztów powstałych w przypadku udzielania informacji publicznej w szczególny sposób.

12. 2009.12.16, wyrok NSA W-wa, I OSK 1002/09, M. Prawn. 2010/2/67

W sprawach dotyczących dostępu do informacji publicznej nie stosuje się przepisów kpa jedynie wówczas, gdy wniosek dotyczy informacji prostej. Mają one natomiast zastosowanie w sytuacji, gdy wymaga ona przetworzenia albo też gdy sprawa kończy się decyzją odmowną.

13. 2009.05.14, wyrok WSA w Opolu, II SA/Op 114/09, LEX nr 514977

1. Delegacja zawarta w przepisie art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym nie przewiduje kompetencji rady do ustalenia wysokości opłat za dostęp do dokumentów, czy to w statucie czy w odrębnej uchwale. W wyrażeniu: „zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich”, które powinny znaleźć się w statucie gminy, nie mieści się stanowienie o opłatach za udostępnienie dokumentu w określonej formie.
2. Art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym nie daje umocowania radzie gminy do stanowienia w statucie delegacji do wydawania przepisów wykonawczych.
3. Art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie specyfikuje konkretnych przypadków w jakich dochodzi do ustalenia odpłatności za udostępnienie informacji publicznej, wiążąc tę odpłatność wyłącznie z faktem poniesienia dodatkowych kosztów związanych ze spełnieniem żądania określonego we wniosku co do sposobu udostępnienia informacji publicznej, czy też z koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną w określonym wniosku. Nie ma tu miejsca na tworzenie samodzielnych regulacji

(cenników), przesądzających niejako z „góry” wysokość opłaty za udostępnienie informacji publicznej.

4. Art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym stanowi o umocowaniu rady do określenia w statucie aspektów proceduralnych, wskazujących na sposób urzeczywistnienia prawa do informacji, takich jak określenie ogólnych reguł czy technicznych możliwości zapoznania się z ich treścią.

14. 2008.08.13, rozstrzygnięcie. wojew. Świętokrzyski, NK.I-0911/121/08, LEX nr 492918

Niezgodne z art. 15 ust. 1 u.d.i.p. jest ustalanie stawki opłaty za godzinę pracy pracownika, który w imieniu podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej wykonuje pracę dodatkową związaną z przygotowaniem informacji publicznej.

15. 2008.06.04, wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 23/08 LEX nr 516691

1. Organ nie może odmówić udostępnienia informacji publicznej w sposób wskazany we wniosku, jeżeli dysponuje środkami technicznymi umożliwiającymi udostępnienie informacji w żądanej formie i w żądany sposób.
2. Organ nie może uzależnić udostępnienia informacji publicznej od uiszczenia opłaty, skoro powstanie obowiązku uiszczenia opłaty w wysokości odpowiadającej kosztom związanym ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji i wezwanie strony do uiszczenia tej opłaty, powoduje jedynie przesunięcie terminu udostępnienia tej informacji w zakresie określonym w przytoczonym przepisie art. 15 ust. 2 u.d.i.p.

16. 2008.05.28, rozstrzygnięcie. wojew. Podlaski, NK.II.KK.0911-118/08, Wspólnota 2008/24/31

Podmiot udostępniający informację publiczną jest zobowiązany zapewnić możliwość kopiowania informacji publicznej lub jej wydruk oraz przesłanie informacji albo jej przeniesienie na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji. Tak sformułowany przepis wyklucza możliwość pobierania opłaty za przesyłanie kopii dokumentów lub innych danych drogą pocztową.

17. 2008.04.03, postanow. NSA W-wa, I OSK 950/07, LEX nr 505286

1. Udostępnienie informacji z urzędu (Biuletyn Informacji Publicznej) jest aktem lub czynnością, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Powiadomienie, o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p., takim aktem ani czynnością nie jest.
2. Powiadomienie o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p. nie ma zatem żadnego waloru, który na drodze administracyjnej rodziłby skutki wiążące się z egzekucją opłaty.
3. Dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny, jak stanowi art. 7 ust. 2 u.d.i.p. z wyjątkiem przewidzianym w art. 15. Jednak przepis ten nie nakłada obowiązku uiszczenia opłaty przez wnioskującego o dostępie do informacji, jeśli wiąże się to z dodatkowymi kosztami, a jedynie stanowi, że podmiot zobowiązany może powiadomić o tych kosztach. Możliwość powiadomienia nie da się zaś pomieścić w kategorii spraw wymienionych w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

18. 2008.02.28, wyrok WSA w Szczecinie, II SA/Sz 1094/07, LEX nr 964508

Wysokość opłaty, pobieranej za dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, ma każdorazowo odpowia-

dać rzeczywistym poniesionym przez organ kosztom udostępnienia informacji. Wszelkie opłaty wprowadzone w formie stawek ryczałtowych stanowiłyby naruszenie art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 1 u.d.i.p.

19. 2008.02.05, wyrok NSA W-wa, I OSK 581/07, LEX nr 357786

Ustalenie wysokości opłaty za dostęp do informacji publicznej – art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie następuje w drodze postanowienia, od którego przysługuje zażalenie, lecz w drodze aktu stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość. Jest to akt z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

20. 2008.01.24, wyrok WSA w Szczecinie, II SA/Sz 1006/07, LEX nr 505420

1. Praca pracownika związana z przygotowaniem informacji stanowi podstawowy wyraz funkcjonowania organu, który ponosi koszty, wykonując swoje ustawowe zadania. Kosztami tymi nie może być obciążony podmiot żądający udostępnienia informacji publicznej.
2. W przepisie art. 15 ust. 1 u.d.i.p. chodzi o „dodatkové koszty”. Na jego podstawie dopuszczalne jest zatem pobieranie opłaty odpowiadającej rzeczywistym kosztom (np. kopiowania dokumentów) a w zasadzie nie jest dozwolone żądanie opłaty z tytułu konieczności wykonywania dodatkowej pracy przez pracowników zobowiązanego.

21. 2007.12.17, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 850/07, LEX nr 445349

1. Koszty wymienione w art. 15 ust. 1 u.d.i.p. to po pierwsze: koszty przekształcenia informacji, np. z formy dokumentu papierowego na formę zeskanowanego pliku komputerowego, po drugie zaś: koszty udostępnienia informacji w sposób zgodny z wnioskiem, np. na dysku CD czy DVD, a także w formie kserokopii dokumentu.
2. Dodatkowy koszt udostępnienia informacji publicznej to taki, który pojawia się wobec innego sposobu realizacji prawa dostępu do informacji publicznej, niż wgląd do dokumentów czy udzielenie odpowiedzi na wniosek zawierający proste pytania dotyczące treści dokumentów, co w konsekwencji uzasadnia pobieranie przez dysponenta informacji publicznej stosownej opłaty od zainteresowanego, stanowiącej koszt jej udostępnienia (koszt realizacji wniosku w sposób, jaki życzy sobie tego wnioskodawca).
3. Jedynie w niektórych przypadkach (odmowa, umorzenie), załatwienie sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej następuje w drodze decyzji administracyjnej. W pozostałych zaś sytuacjach (np. udostępnienie informacji) ma miejsce tzw. czynność materialno-techniczna, która nie jest indywidualnym aktem administracyjnym stosowania prawa sensu stricto (decyzja, postanowienie), a jedynie aktem (czynnością) z zakresu administracji publicznej. To samo dotyczy ustalenia opłaty za udostępnienie informacji publicznej.
4. Ustalenie wysokości opłaty za udostępnienie informacji publicznej w postaci kserokopii dokumentu następuje w drodze aktu (w formie aktu), stwierdzającego obowiązek poniesienia opłaty oraz ustalającego jej wysokość, przy czym może to być np. „zarządzenie”, „zawiadomienie”, „wezwanie”, „informacja”, itp., co wypełnia dyspozycję normy z art. 15 ust. 2 u.d.i.p. Przyjęta nazwa nie ma znaczenia. Nie jest to jednak decyzja czy postanowienie, lecz akt z zakresu administracji publicznej,

o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.

5. Od aktów takich nie przysługuje zatem zażalenie, które przewiduje kpa w odniesieniu do postanowień ustalających koszty postępowania, lecz wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Po dokonaniu takiego wezwania i bezskutecznym upływie terminu przewidzianego do zajęcia stanowiska przez organ, bądź też po odmowie uwzględnienia wystosowanego wezwania, przysługuje skarga do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego.

22. 2007.10.23, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 407/07, LEX nr 707789

1. Opłata mająca stanowić dodatkowe koszty udostępnienia informacji, o jakich mowa w art. 15 u.d.i.p. ustalana winna być w drodze postanowienia z art. 264 kpa.
2. Tam, gdzie opłata liczona jest w oparciu o przepis art. 15 u.d.i.p. jako rzeczywiście poniesione dodatkowe koszty, nie ma zastosowania żaden akt powszechnie regulujący wysokość opłat i stosowany w związku z art. 1 ust. 2 u.d.i.p. Nie do przyjęcia jest bowiem jednoczesne stosowanie w tej samej sytuacji prawnej przepisu art. 15 u.d.i.p. i przepisów innych aktów regulujących równoległe /i inaczey/ wysokość i tryb pobierania opłat.

23. 2007.05.24, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 207/06, LEX nr 344205

Jeśli strona postępowania jest zobowiązana do ponoszenia opłat za wydanie z akt kserokopii dokumentów (np. protokołów, orzeczeń), to nie może być tak, iż z opłat tych zwolniona jest osoba żądająca takich samych dokumentów jedynie z powołaniem się na u.d.i.p. i bezpłatność takich informacji. Art. 1 ust. 2 tej ustawy stanowi, że przepisy tej ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących w istocie informacjami publicznymi, a zatem także przepisów regulujących postępowanie przed sądami administracyjnymi i udostępnianie sporządzanych na potrzeby tego postępowania dokumentów urzędowych.

24. 2007.05.31, rozstrzygnięcie. wojew. Podlaski, NK.II.B.G.0911-87/07, LEX nr 270285

Wyjątek z art. 15 ust. 1 u.d.i.p. obejmuje wyłącznie koszty dodatkowe związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępniania lub przekształcenia informacji. Przepis ten wyklucza możliwość pobierania opłaty za przesyłanie kopii dokumentów lub innych danych drogą pocztową. W żadnej mierze dodatkowym kosztem nie jest dodatkowy czas, jaki pracownik musi poświęcić na udostępnienie informacji

25. 2007.04.30, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 60/06

Organ obowiązany jest uprzednio poinformować stronę o wysokości opłaty, a udostępnienie informacji następuje dopiero po upływie 14 dni od daty powiadomienia, chyba że strona w tym terminie zmieni swój wniosek w jego zakresie lub formie. Powiadomienie o wysokości opłaty jest obligatoryjnym i wstępnym etapem postępowania. Takie rozwiązanie gwarantuje pewność działania podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, nie pozostawia go w niepewności, co do konieczności i zakresu realizacji obowiązku udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku, a także nie wyłącza możliwości zmiany lub wycofania wniosku przez zainteresowany podmiot.

26. 2007.04.30, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 60/06, LEX nr 322799

1. Z treści art. 15 ust. 2 u.d.i.p. wynika, że beczynność wnioskodawcy w okresie 14 dni od dnia za-

wiadomienia go o kosztach udostępnienia informacji publicznej będzie prowadzić do udostępnienia informacji w sposób i w formie wskazanych pierwotnie we wniosku i będzie wiązać się z koniecznością opłacenia przez wnioskodawcę kosztów we wcześniejszym zawiadomieniu. Takie rozwiązanie gwarantuje pewność działania podmiotu zobowiązanego, nie pozostawia go w niepewności, co do konieczności i zakresu realizacji ciężącego na nim obowiązku udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku, a także nie wyłącza możliwości zmiany lub wycofania wniosku przez zainteresowany podmiot.

2. Regulacja art. 15 ust. 2 u.d.i.p. przewiduje realizację obowiązku udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem, także w przypadku braku odpowiedzi ze strony wnioskodawcy na zawiadomienie podmiotu zobowiązanego o wysokości opłaty związanej z udostępnieniem żądanej informacji, czyli bez wniesienia opłaty. Oznacza to, że z powodu braku wniesienia opłaty podmiot zobowiązany nie będzie mógł ani odmówić udostępnienia informacji, ani też pozostawić sprawy bez rozpoznania.
3. Udostępnienie informacji publicznej realizowane jest w formie czynności materialno-technicznej, natomiast jedynie w przypadku odmowy jej udostępnienia lub umorzenia postępowania, ustawa przewiduje załatwienie wniosku poprzez wydanie decyzji.

27. 2006.04.25, postanow. WSA w Krakowie, II SA/Kr 1346/05, OSP 2011/1/9

Przewidziane w przepisie art. 15 ust. 2 u.d.i.p. powiadomienie nie jest czynnością ani aktem, o jakim mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. i w związku z tym nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

28. 2006.04.25, postanow. WSA w Krakowie, II SA/Kr 1346/05, LEX nr 687777

1. U.d.i.p. nie przewiduje żadnej procesowej formy powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 u.d.i.p., nie określa jego wymogów, ani trybu zaskarżenia. Użyte zaś sformułowanie „powiadomienie” jednoznacznie wskazuje na informacyjny charakter tej czynności. Stwierdzić należy więc, że powiadomienie jest swoistą czynnością podmiotu zobowiązanego, podejmowaną w toku załatwiania sprawy o udostępnienie informacji publicznej, niestanowiącą jednak samoistnego źródła obowiązku czy uprawnienia strony. Powiadomienie nie zmienia wynikającego z u.d.i.p. prawa do uzyskania informacji, a co więcej nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania egzekucyjnego i przymusowego ściągnięcia opłaty.
2. Postanowienie wydane w oparciu o art. 265 kpa będzie stanowiło jedyny prawnie dopuszczalny sposób wykazania i naliczenia rzeczywiście poniesionych dodatkowych kosztów (w związku z udostępnieniem informacji publicznej na wniosek), będzie podlegało – także w zakresie granic uznania administracyjnego – kontroli instancyjnej.

29. 2004.10.20, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 505/04, OwSS 2005/1/12/12

1. Artykuł 11b ustawy o samorządzie gminnym powierzył radzie gminy uprawnienia do stanowienia zasad dostępu i korzystania ze szczególnego rodzaju informacji publicznej, tj. dokumentów. Żaden inny organ nie może wydawać aktów dotyczących tej kwestii.
2. Ustalenie stawki opłaty za godzinę pracy pracownika, który w imieniu podmiotu zobowiązanego do

udzielenia informacji publicznej wykonuje pracę dodatkową związaną z przygotowaniem informacji publicznej, jest niezgodne z art. 15 ust. 1 u.d.i.p.

Art. 16. 1. Odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:

- 1) **odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,**
- 2) **uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji zawiera także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra, o których mowa w art. 5 ust. 2, wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji.**

1. 2013.06.05, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 185/13, LEX nr 1330731

1. Wszystkie orzeczenia sądów powszechnych wydawane w sprawach toczących się przed tymi sądami, w tym również orzeczenia sądów dotyczące wyłączenia sędziego, stanowią dokument urzędowy w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. Stanowią zatem informację publiczną. Również oświadczenie sędziego składane do akt sprawy w przedmiocie wyłączenia jest dokumentem urzędowym zdefiniowanym w art. 6 ust. 2 u.d.i.p. Informacją tą jest również wynikająca z tych dokumentów podstawa prawna wyłączenia oraz częstotliwość wyłączeń.
2. Informacja o treści orzeczenia sądu jest, dla osoby niewystępującej jako strona postępowania, informacją publiczną.
3. Decyzja o odmowie udzielenia informacji publicznej jest to decyzja charakterystyczna dla postępowania, którego przedmiotem jest informacja stanowiąca informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p. W przypadku gdy żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ odmawia jej udostępnienia zwykłym pismem, sporządzonym z zachowaniem przewidzianych terminów.

2. 2013.05.29, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 183/13, LEX nr 1321102

1. „Sprawą publiczną”, o której mowa w art. 1 ust. 1 u.d.i.p., będzie działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.
2. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organów władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem.
3. Charakteru informacji publicznej nie mają wnioski w sprawach indywidualnych, wnioski będące postulatem wszczęcia postępowania w innej sprawie, wnioski dotyczące przyszłych działań organu w sprawach indywidualnych, wnioski stanowiące ingerencję w działalność sądów, a także wnioski dotyczące dokumentów prywatnych. Informacja publiczna powinna mieć swój materialny odpo-

wiednik, nie można bowiem zobowiązać do udzielenia informacji, która nie istnieje.

4. Informacja „czy którykolwiek z sędziów Sądu Rejonowego jest uzależniony od alkoholu” nie stanowi informacji publicznej.
  5. Forma decyzji administracyjnej jest zastrzeżona wyłącznie dla informacji publicznej, zatem jeżeli żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ odmawia jej udostępnienia zwykłym pismem, sporządzonym z zachowaniem przewidzianych terminów.
- 3. 2013.01.10, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 51/12, LEX nr 1254775**

1. Informacją przetworzoną jest informacja publiczna opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków, na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych, czyli innymi słowy informacja, która zostanie przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów.
2. Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji tzw. informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Powyższe zabiegi czynią takie informacje proste informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego.
3. Jeżeli organ uważa, że skarżący żąda informacji przetworzonej, to winien go wezwać do wykazania w stosownym terminie, że udostępnienie informacji publicznej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, a po ewentualnym bezskutecznym upływie terminu – wydać decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.
4. Z beczynnością podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy podmiot zobowiązany nie podejmuje żadnych działań wobec wniosku o udzielenie takiej informacji lub odmawia udzielenia informacji w nieprzewidzianej dla tej czynności formie prawnej, względnie nie podejmuje innej czynności uzasadnionej przepisami u.d.i.p. Na równi z niepodjęciem tego rodzaju czynności należy traktować przedstawienie informacji innej niż ta, której oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też nieadekwatnej do treści wniosku, co może powodować uzasadnione wątpliwości adresata odpowiedzi co do tego, czy organ w ogóle udzielił odpowiedzi na jego wniosek.

4. 2012.12.18, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 62/12, LEX nr 1234546

Pod pojęciem odmowy udostępnienia informacji publicznej należy rozumieć wyłącznie sytuację, w której organ posiada informację o charakterze publicznym ale jej nie udostępnia, a nie sytuację gdy informacji takowej w ogóle nie posiadał.

5. 2012.12.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 386/12, LEX nr 1246684

1. Racjonalny ustawodawca, używając w art. 2 ust. 1 u.d.i.p. pojęcia „każdemu”, precyzuje zastrzeżone

w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym sformułowanie „każdy” należy rozumieć, jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.

2. Ustawodawca, formułując w art. 61 Konstytucji zasadę „prawa do informacji”, wyznaczył reguły wykładni tego uprawnienia. Jeżeli stanowi ono prawo konstytucyjne, to ustawy określające tryb dostępu do informacji powinny być interpretowane w taki sposób, aby gwarantować obywatelom i innym osobom i jednostkom szerokie uprawnienia w tym zakresie, a wszelkie wyjątki winny być rozumiane wąsko. Oznacza to stosowanie w odniesieniu do tych ustaw takich zasad wykładni, które sprzyjają poszerzaniu, a nie zawężaniu obowiązku informacyjnego.
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, jako centralny organ administracji rządowej – art. 18 ust. 1 u.d.i.p. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. – jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji, mającej walor informacji publicznej, będącej w jego posiadaniu.
4. Raporty, ekspertyzy konsultantów, dotyczące zadania budowy drogi ekspresowej, które sporządzone zostały ze środków publicznych na zlecenie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad posiadają walor dokumentów, których organ używa do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań ze środków publicznych.
5. Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie u.d.i.p. wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień publicznych, gdyż są one jawne.

6. 2012.12.12, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 846/12, LEX nr 1232721

Przepis art. 16 ust. 1 u.d.i.p. swoją regulacją nie obejmuje sytuacji, w której żądana informacja nie jest informacją publiczną. W wypadku ustalenia, że informacja, o której udzielenie strona zwróciła się nie jest informacją publiczną, stanowisko organu odmawiające jej udzielenia powinno być wyrażone w formie pisemnej odpowiedzi, zawierającej argumentację w przedmiotowym zakresie.

7. 2012.12.05, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 79/12, LEX nr 1234516

1. Definicja prasy obejmuje poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską, jak i zespoły ludzi, które nie posiadają osobowości prawnej. Tak rozumianej prasie ustawodawca nadał istotne uprawnienia, stwierdzając w art. 1 ust. 1 ustawy z 1984 r. – Prawo prasowe, że prasa korzysta z wolności wypowiedzi i urzeczywistnia prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej, odsyłając w art. 3a tej ustawy do u.d.i.p. w zakresie prawa do informacji publicznej. Prasa ma zdolność sądową przed sądem administracyjnym nawet wtedy, gdy w konkretnej sprawie jest to jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.
2. Podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej może odmówić udzielenia tej informacji z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych. Jednakże, jeśli odmawia, to ma tego dokonać w procesowej formie decyzji administracyjnej.

8. 2012.11.30, wyrok NSA W-wa, I OSK 1811/12, LEX nr 1291356

Brak jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony wnioskodawcy na powiadomienie, ewentualnie podtrzymanie przez niego pierwotnych żądań co do sposobu i formy realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wobec braku możliwości technicznych, które pozwalałyby na uczynienie wnioskowi zadość – uprawnia podmiot zobowiązany do podjęcia czynności zmierzających do wydania decyzji o umorzeniu postępowania o udzielenie informacji publicznej, co uzasadnia konieczność stosowania w tym zakresie przepisów kpa.

9. 2012.11.14, postanow. NSA W-wa, I OSK 2592/12, LEX nr 1247152

Jeżeli żądanie strony nie stanowi żądania udzielenia informacji publicznej, to nie ma podstaw do wydawania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., lecz należy wnioskodawcę poinformować pismem, że sprawa nie dotyczy informacji publicznej.

10. 2012.10.25, postanow. NSA W-wa, I OSK 2437/12, LEX nr 1269651

1. W sytuacji, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz zawiadamia jedynie wnoszącego, iż żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym u.d.i.p. Tak więc decyzja administracyjna może być wydana jedynie wówczas, gdy w grę wchodzi zastosowanie przedmiotowej ustawy, czyli gdy sprawa bezspornie dotyczy informacji publicznej.
2. Jeżeli strona uznaje, że żądane przez nią informacje są jednak informacjami publicznymi i powinny być udostępnione w trybie wnioskowym na podstawie u.d.i.p., to może wnieść skargę na bezczynność organu. Tym samym może ona zwalczać stanowisko organu nie w trybie skargi złożonej na pismo informacyjne nieobjęte właściwością sądów administracyjnych, lecz skargi przewidzianej w art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. Tylko w tym ostatnio powołanym przypadku sąd stwierdzając lub nie stwierdzając bezczynności organu w zakresie informacji publicznej, może ocenić prawidłowość działania organu i zasadność dokonanej przez ten organ kwalifikacji prawnej wniosku.

11. 2012.10.25, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 122/12, LEX nr 1234521

Decyzja o odmowie udostępnienia informacji jest przewidziana jedynie dla sytuacji, gdy informacja publiczna istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej, określonych w art. 5 u.d.i.p.

12. 2012.10.24, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 37/12, LEX nr 1235587

Każdy wniosek o udostępnienie informacji publicznej powinien być załatwiony bądź przez udostępnienie informacji (czynność materialnotechniczna), a w przypadku gdy istnieją ku temu podstawy prawne przez odmowę udostępnienia, która przybiera formę decyzji administracyjnej. Brak któregośkolwiek ze wskazanych działań musi prowadzić do przyjęcia, że podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej dopuszcza się bezczynności w sprawach z zakresu dostępu do informacji publicznej.

13. 2012.10.09, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 77/12, LEX nr 1229772

1. W sytuacji gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi, lub takich informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ zawiadamia jedynie, iż żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym u.d.i.p., nie

- ma natomiast obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji.
2. Rektor kierujący uczelnią publiczną oraz wydający decyzje administracyjne i dysponujący majątkiem publicznym jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej w myśl art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.
  3. Żądanie udostępnienia wniosku dyscyplinarnego dotyczącego ukarania i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest żądaniem udostępnienia informacji publicznej w zakresie wykonywania zadań publicznych przez Rektora Uniwersytetu.
  4. Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez osoby prowadzące postępowanie dyscyplinarne toczące się w stosunku do nauczyciela akademickiego, jak wniosek dyscyplinarny i orzeczenie dyscyplinarne, ale także opinia biegłej i odwołanie, które organ wykorzystał do zrealizowania powierzonych mu prawem zadań.
- 14. 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1177/12, LEX nr 1265660**
1. Wnioskiem o udzielenie informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu.
  2. Z bezczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia.
  3. Dopóki określona informacja istnieje tylko w pamięci przedstawiciela władzy publicznej i nie została utrwalona w jakiegokolwiek formie, tak aby można było w sposób nie budzący wątpliwości odczytać jej treść, dopóty informacja taka nie ma waloru informacji publicznej.
- 15. 2012.09.11, wyrok NSA W-wa, I OSK 1015/12, LEX nr 1260013**
1. Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej nie musi wiedzieć na etapie składania wniosku, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie jest zobligowany do wskazania powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą odmówić jej udostępnienia tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże występowania tej przesłanki.
  2. Brak ustawowej przesłanki udzielenia informacji publicznej przetworzonej, tj. istnienia po stronie wnioskodawcy „szczególnie uzasadnionego interesu publicznego”, skutkuje decyzją o odmowie udzielenia tej informacji, opartą na przepisie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

16. 2012.07.20, wyrok NSA W-wa, I OSK 676/12, LEX nr 1264902

Wyrok sądu w sprawie karnej, wyłożony w sekretariacie sądu na okres 7 dni zgodnie z art. 418a kpk, jest informacją publiczną w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p., a przepis art. 418a kpk nie określa, w rozumieniu art. 1 ust. 2 u.d.i.p., odmiennych zasad i trybu dostępu do informacji publicznej, jaką jest wyrok sądu w sprawie karnej. Adresat wniosku o udostępnienie wyroku sądu winien rozważyć indywidualnie w każdej sprawie, czy charakter przypisanego skazanemu czynu, okoliczności i czas jego popełnienia, nawet po usunięciu imienia i na-

zwiska osoby skazanej, nie pozwalają na identyfikację. Podmiot obowiązany winien wówczas w oparciu o art. 16 ust. 1 u.d.i.p., wydać decyzję odmawiającą udostępnienia informacji publicznej, powołując się na ograniczenie zawarte w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.

17. 2012.07.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 66/12, LEX nr 1227379

1. Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o prawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Informacją publiczną będzie zatem każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do podmiotów zobowiązanych na gruncie u.d.i.p., będzie nią treść dokumentów wytworzonych przez podmioty zobowiązane do jej udostępnienia, bez względu na to, do kogo zostały skierowane i jakiej sprawy dotyczą. Stanowią ją zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań, nawet wówczas, gdy nie pochodzą wprost od niego. Informacja może przybierać różne formy, może występować w formie ustnej lub też przybierać postać utrwalonego opisu rzeczywistości, czyli dokumentu.
2. Przepis art. 6 u.d.i.p. konkretyzuje przedmiot informacji publicznej, przy czym zawarte w nim wyliczenie nie tworzy zamkniętego katalogu źródeł i rodzajów informacji publicznej. Określa on przedmiotowo, jakie informacje podlegają udostępnieniu w trybie tej ustawy. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu powołanej ustawy decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji.
3. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną, przy czym żaden przepis prawa nie nakłada na dysponenta takiej informacji obowiązku nadawania tejże czynności szczególnej formy.
4. Bezczyność organu na gruncie u.d.i.p. polega na tym, że organ zobowiązany do podjęcia czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej, takiej czynności nie podejmuje. Jeżeli natomiast organ odmawia udzielenia informacji, powinien to uczynić poprzez wydanie decyzji administracyjnej (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.), co uzasadnia stosowanie w tym zakresie przepisów kpa.

18. 2012.06.21, wyrok NSA W-wa, I OSK 757/12, LEX nr 1264927

Akta sprawy są zbiorem różnego rodzaju dokumentów, tj. takich, które stanowią informację publiczną i które jej nie stanowią. Ponadto w aktach mogą znajdować się materiały, które nie zostały wytworzone przez organ władzy publicznej lub inne podmioty zobowiązane do udzielania informacji publicznej. Akta spraw sądowych zawierają często dokumenty prywatne i dotyczą spraw bardzo osobistych np. życia rodzinnego, stanu zamożności czy też stanu zdrowia. Wnioskodawca ma prawo uzyskania informacji publicznej, a nie prawo dostępu do zbioru, w którym niektóre dokumenty mają walor takiej informacji. Nie jest przy tym przekonywujący argument, że akta zostały wytworzone przez sąd lub organ administracji przez nadanie zbiorowi materiałów utrwalonych na piśmie określonej formy, np. przez ich zszycie lub połączenie w inny sposób, nadanie bowiem zbiorowi określonej formy nie jest jego wytworzeniem. Uznanie, że akta sądowe jako zbiór dokumentów i informacji nie stanowią w całości informacji publicznej nie ogranicza prawa do informacji. Wnioskodawca może wskazać we wniosku konkretną interesującą go informację zawartą w aktach, co pozwoli zobowiązanemu podmiotowi

udzielić tej informacji lub wydać decyzję o odmowie na podstawie art. 16 u.d.i.p.

19. 2012.06.13, wyrok WSA w Lublinie, II SAB/Lu 51/12, LEX nr 1212292

1. Szpital jako Publiczny Samodzielny Zakład Opieki Zdrowotnej w zakresie, w jakim korzysta ze środków publicznych, jest podmiotem zobowiązanym do udzielenia informacji stanowiących informację publiczną.
2. Strona ma prawo kwestionowania bezczynności organu w przypadku, gdy uznaje, iż żądane informacje są informacjami publicznymi i powinny być udzielone w trybie wnioskowym na podstawie u.d.i.p.

20. 2012.05.15, postanow. WSA w Warszawie, II SAB/Wa 103/12, LEX nr 1213331

Decyzja o odmowie udostępnienia informacji publicznej jest przewidziana dla sytuacji, gdy informacja ta co prawda istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej określonych w art. 5 u.d.i.p. Nie ma natomiast podstaw do wydania decyzji o odmowie udzielenia informacji w sytuacji, gdy organ żądanych informacji nie posiada. O tym fakcie organ winien jednak powiadomić wnioskodawcę pisemnie, wskazując – jeśli posiada taką wiedzę – gdzie zainteresowany żądane informacje może uzyskać. Również w sytuacji, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz jedynie zawiadomia wnoszącego, że żądane dane podlegają udostępnieniu w odrębnym trybie.

21. 2012.05.10, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 46/12, LEX nr 1166260

1. Za wniosek o udzielenie informacji publicznej uznać można przesłanie zapytania drogą elektroniczną, i to nawet, gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Postępowanie w sprawie udzielenia informacji publicznej ma uproszczony i odformalizowany charakter, a osoba zadająca pytanie nie musi być nawet w pełni zidentyfikowana, nie musi bowiem wykazywać interesu prawnego, ani interesu faktycznego.
2. Przepisy kpa mogą być stosowane tylko w przypadkach określonych w u.d.i.p. Ta natomiast nie daje możliwości zastosowania art. 64 § 2 kpa, tj. pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

22. 2012.04.17, wyrok WSA w Olsztynie, II SAB/Ol 35/12, LEX nr 1145980

1. Udostępnienie informacji publicznej następuje w formie czynności materialno-technicznej, zaś obowiązek wydania decyzji administracyjnej ustawodawca przewidział tylko w takim wypadku, gdy informacja, której udostępnienia żąda określony podmiot jest informacją publiczną, lecz organ odmawia jej udostępnienia. Jeżeli natomiast żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ powinien powiadomić pismem podmiot żądający udostępnienia informacji, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa.
2. Recenzje wydawnicze książki, sporządzone na zamówienie uczelni publicznej, stanowią informację publiczną. Szkoły wyższe realizując zadania publiczne dysponują funduszami publicznymi i w związku z tym są zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej w trybie u.d.i.p. Nawet jeżeli recenzje te były finansowane z projektu naukowego autora książki, są to również środki publiczne.

23. 2012.04.05, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 181/12, LEX nr 1162404

Jeśli podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej nie posiada żądanej przez wnioskodawcę informacji, gdyż ta w ogóle nie została wytworzona (fizycznie nie istnieje), winien jedynie pisemnie poinformować o tym zainteresowanego, nie wydając w tym zakresie decyzji o odmowie udzielenia informacji publicznej.

24. 2012.03.29, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 2822/11, LEX nr 1139010

Podmiot zobowiązany, podejmując decyzję administracyjną o odmowie udostępnienia informacji publicznej, związany jest regułami postępowania administracyjnego, określającymi jego obowiązki w zakresie prowadzenia postępowania i orzekania.

25. 2012.02.29, postanow. NSA W-wa, I OW 187/11, LEX nr 1136725

W zakresie właściwości instancyjnej do rozpoznania odwołania od decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej nie ma podstaw do zastosowania regulacji wynikającej z ustaw materialnoprawnych, z których zakresem przedmiotowym związana jest żądana informacja publiczna. Właściwość instancyjną ustala się według przepisów kpa, na podstawie art. 127 § 2 w związku z art. 17 pkt 1 kpa.

26. 2012.02.29, postanow. NSA W-wa, I OW 195/11, LEX nr 1136728

W sprawie właściwości instancyjnej do rozpoznania decyzji odmawiającej udzielenia informacji publicznej z rejestru decyzji o pozwoleniu na budowę nie ma podstaw do stosowania prawa budowlanego.

27. 2012.02.01, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SAB/Go 58/11, LEX nr 1110830

Sposób załatwienia sprawy o udzielenie dostępu do informacji publicznej polegający na poinformowaniu zainteresowanego przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, że akta sprawy administracyjnej nie stanowią informacji publicznej i nie znajdują tu zastosowania przepisy u.d.i.p. narusza art. 2 ust. 1, art. 4, art. 5, art. 14 i art. 16 u.d.i.p. Akta administracyjne, mogą zawierać informacje publiczne, a tym samym brak dostępu do nich lub brak decyzji odmawiającej dostępu, stanowi o bezczynności organu.

28. 2012.01.27, wyrok NSA W-wa, I OSK 2130/11, LEX nr 1126276

1. Opinie ekspertów nie są informacją publiczną, jeżeli nie dotyczą konkretnego aktu będącego już przedmiotem toczącego się procesu legislacyjnego. Są natomiast dokumentem wewnętrznym służącym gromadzeniu informacji, które w przyszłości mogą zostać wykorzystane w procesie decyzyjnym.
2. Opinie i ekspertyzy stanowią jeden z wielu elementów wewnętrznego postępowania, którym Prezydent nie jest jednak związany, a jego decyzja nie musi być uwarunkowana treścią i wynikiem sporządzonych na jego zlecenie opinii prawnych i analiz. Nie oznacza to jednak, że nieuprawnione jest przenoszenie na osobę Prezydenta RP zasad dotyczących udostępniania informacji publicznej. Na takie wyłączenie nie wskazują ani treść art. 61 Konstytucji RP, ani też przepisy u.d.i.p. W państwie prawa proces podejmowania decyzji, również dyskrecjonalnych, w pewnym zakresie powinien być transparentny, a organy władzy nie ulegając bieżącym naciskom opinii publicznej winny równocześnie liczyć się z koniecznością racjonalnego uzasadniania podejmowanych decyzji.
3. Opinie i ekspertyzy sporządzone na zlecenie Kancelarii Prezydenta RP są materiałami urzędowymi w rozumieniu art. 4 pkt 2 u.p.a.p.p. Pełnią funkcję służebną w procesie podejmowania decyzji przez najwyższy organ władzy wykonawczej i nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego.

29. 2012.01.24, wyrok WSA w Opolu, II SAB/Op 68/11, LEX nr 1107955

1. Przez pojęcie sposób udostępnienia informacji wskazany we wniosku należy rozumieć formę, w jakiej wnioskodawca domaga się utrwalenia informacji. Formy te zostały alternatywnie przewidziane w art. 12 ust. 2 u.d.i.p. Udostępniając informacje podmiot jest zobligowany do posłużenia się jedną z tych właśnie form.
2. W razie niemożliwości udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem, na zasadzie art. 14 ust. 2 u.d.i.p. podmiot powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. Jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się, co następuje w formie decyzji, do której stosuje się przepisy k.p.a. W tej samej formie podmiot dysponujący informacją publiczną może również odmówić udostępnienia informacji z uwagi na przesłanki ograniczające jej dostępność, albo odmówić udostępnienia informacji przetworzonej, ze względu na niewykazanie, że jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, po uprzednim wezwaniu do przedstawienia, że uzyskanie informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. W sytuacji natomiast, gdy wniosek nie znajduje podstawy w przepisach prawa, żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ nie jest w jej posiadaniu lub obowiązuje inny tryb jej udostępnienia, nie ma podstaw do stosowania trybu określonego w art. 14 ust. 2 u.d.i.p., stąd odmowa następuje w formie czynności materialno-technicznej, tj. pisma, zawierającego informację o braku możliwości zastosowania do wniosku przepisów ustawy.

30. 2012.01.17, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 396/11, LEX nr 1114130

1. Wniosek o udostępnienie informacji publicznej wszczyna postępowanie w sprawie jej udostępnienia, ale określa również krąg podmiotów tego postępowania. Złożenie wniosku do organu administracji przesądza o tym, iż w odniesieniu do tego właśnie konkretnego organu należy ustalić, czy jest on zobowiązany, w świetle przepisów u.d.i.p., do udzielenia informacji publicznej oraz czy podejmuje stosowne czynności, których brak jest jednoznaczny z bezczynnością.
2. Przyjąć należy jako zasadę jawność informacji o charakterze publicznym, zaś wyjątków od tej zasady należy upatrywać w jasno określonych przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Takie ograniczenie zawiera ustawa o z 1985 r. Państwowej Inspekcji Sanitarnej w art. 29a stanowiąc, iż uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane zawierające tajemnicę prawnie chronioną kontrolowanego nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem. Jednakże ww. przepis nie wyłącza dokumentacji pokontrolnej z pojęcia informacji publicznej. Przeciwnie, protokoły z kontroli zakładu pracy powiatowego inspektora sanitarnego mają walor informacji publicznej, lecz informacja w tych protokołach zawarta i tylko w zakresie objętym tajemnicą prawnie chronioną np. tajemnicą przedsiębiorcy, podlega ograniczeniu. Zatem odmowa udzielenia

informacji, z powołaniem się na ustawowe ograniczenia, powinna nastąpić poprzez wydanie decyzji administracyjnej.

31. 2012.01.13, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 353/11, LEX nr 1114128

1. Decyzja o odmowie udostępnienia informacji jest przewidziana dla sytuacji, gdy informacja publiczna istnieje, ale nie może być udostępniona na skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej, określonych w art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p. Nie ma natomiast podstaw do wydania decyzji o odmowie udzielenia informacji w sytuacji, gdy organ żądanych informacji nie posiada. O tym fakcie organ winien jednak powiadomić wnioskodawcę pisemnie wskazując, jeśli posiada taką wiedzę, gdzie zainteresowany żądane informacje może uzyskać. Organ nie ma obowiązku wydawania w takiej sytuacji decyzji administracyjnej. Również w sytuacji, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz jedynie zawiadamia wnioskodawcę, że żądane dane podlegają udostępnieniu w odrębnym trybie.
2. Zagadnienia dotyczące udostępniania informacji zawartych w operacie ewidencyjnym zostały w sposób kompleksowy unormowane w p.g.k. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w zasobie geodezyjno-kartograficznym winien być przez organy rozpatrywany w trybie p.g.k.

32. 2012.01.10, wyrok WSA w Warszawie, II SA/Wa 2259/11, LEX nr 1109199

Pod pojęciem stosowania przepisów kpa do decyzji w rozumieniu art. 16 ust. 2 u.d.i.p. nie należy rozumieć jedynie wymogu stosowania przepisów wprost odnoszących się do tej formy działania administracji publicznej, ale także nakaz stosowania wszelkich przepisów pozostających związku z wydaniem decyzji.

33. 2011.12.29, wyrok NSA W-wa, I OSK 1864/11, LEX nr 1149262

Jeżeli żądanie strony nie stanowi żądania udzielenia informacji publicznej, to nie ma podstaw do wydawania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., lecz należy wnioskodawcę poinformować pismem, że sprawa nie dotyczy informacji publicznej.

34. 2011.12.20, postanow. NSA W-wa, I OW 161/11, LEX nr 1149488

W przypadku decyzji odmawiającej udostępnienia informacji publicznej zastosowanie znajdują przepisy kpa także odnośnie właściwości organów odwoławczych.

35. 2011.11.24, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, II SA/Go 667/11, LEX nr 1152612

W razie niewykazania przez wnioskodawcę interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem żądanej informacji publicznej organ powinien we własnym zakresie zbadać jego istnienie, dopiero w razie ustalenia jego braku na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. wydać decyzję o odmowie udostępnienia żądanej informacji publicznej, a następnie szczegółowo wyjaśnić te kwestię w uzasadnieniu wydanej decyzji.

36. 2011.11.09, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 227/11, LEX nr 1153856

Jawność umów i protokołów w sprawach zamówień publicznych wyłącza na gruncie u.d.i.p. możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na jakąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. Innymi słowy, w trybie u.d.i.p. nie jest dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów i protokołów w sprawach zamówień publicznych, gdyż te są jawne. Nie oznacza to jednak, że p.z.p. przez tego rodzaju zawarte w niej

regulacje, odbiera przymiot informacji publicznej innym niż umowy dokumentom posiadającym taki walor, a dotyczącym postępowań przetargowych i szeroko pojętej realizacji zamówień. P.z.p. zawiera uregulowania szczególne, które należy uwzględnić przy stosowaniu trybu dostępu do informacji publicznej.

37. 2011.11.08, wyrok WSA w Poznaniu, II SA/Po 656/11, LEX nr 1095647

1. Przepisy kpa nie zawierają definicji legalnej pojęcia „organu nadrzędnego”, co uzasadnia sięgnięcie w tym zakresie do wykładni językowej. Przymiotnik „nadrzędny” w polszczyźnie oznacza stojący wyżej w jakiejś hierarchii, mający zwierzchnią władzę, obejmujący szereg jednostek podrzędnych, podporządkowanych sobie.
2. W sprawach uregulowanych przepisami u.d.i.p. za organ wyższego stopnia w stosunku do dyrektora publicznej szkoły podstawowej lub gimnazjum uznać należy organ prowadzący daną szkołę. Kompetencje tego organu wykonywać będzie wójt (burmistrz, prezydent miasta) starosta, marszałek województwa.
3. W sytuacji, gdy doszło do stwierdzenia przez wojewódzki sąd administracyjny nieważności decyzji z powodu naruszenia przepisów o właściwości oraz wskazania organu właściwego do załatwienia sprawy, organ, którego akt był przedmiotem kontroli sądu, nie może wystąpić z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego między tym organem a organem wskazanym przez sąd w wydanym wyroku jako organ właściwy do załatwienia sprawy, ponieważ kwestia właściwości rzeczowej organów do załatwienia wniosku została już rozstrzygnięta w wyroku.

38. 2009.10.23, wyrok WSA w Poznaniu, II SAB/Po 47/09

Celem u.d.i.p. jest zagwarantowanie wnioskodawcy prawa do informacji publicznej w określonym terminie, w postępowaniu nie objętym, co do zasady regułami kpa. Tylko bowiem w art. 16 tej ustawy prawodawca nakazał stosowanie postanowień powołanego Kodeksu, a zatem wyłącznie w odniesieniu do postępowań poprzedzających wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia informacji i decyzji umarzającej postępowanie w trybie art. 14 ust. 2. W konsekwencji w orzecznictwie jak i piśmiennictwie jednolicie przyjmuje się, że do czynności materialnotechnicznej polegającej na udzieleniu informacji publicznej nie ma zastosowania ustawa – kpa. Z woli ustawodawcy udostępnienie informacji publicznej winno nastąpić szybko i sprawnie bez potrzeby zachowania sformalizowanych reguł kodeksowych.

39. 2009.04.01, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 23/08

W sytuacji, gdy organ administracji publicznej nie dysponuje żądanymi informacjami, nie wydaje decyzji, ponieważ nie ma do tego podstaw prawnych, ale zobowiązany jest do wyjaśnienia wnioskodawcy, że z uwagi na ich brak nie ma fizycznej możliwości ich udostępnienia.

40. 2009.04.01, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 3/09

Nie istnieje żaden przepis w kpa, który może stanowić samodzielną podstawę prawną do zakończenia postępowania wszczętego w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. U.d.i.p. jest szczególną samodzielną regulacją prawną, która określa i wymienia formy zakończenia postępowania. Przewiduje ona zasady, tryb oraz terminy udostępniania informacji publicznej. Jedynie w ściśle określonych przez nią sytuacjach zastosowanie znajdują przepisy kpa.

41. 2009.03.19, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 70/08

Zgodnie z art. 1 ust. 2 u.d.i.p., przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Oznacza to, że pewne rodzaje informacji publicznej mogą być ujawnione tylko w specjalnym trybie bądź na odmiennych zasadach. Dotyczy to również informacji wymienionych w art. 6 ustawy. W takiej sytuacji zawiadamia się jedynie wnioskodawcę pismem, iż żądana informacja nie może być udostępniona w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, chyba że wspomniane przepisy szczególnie przewidują stosowanie kpa.

42. 2009.03.04, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 143/08

Decyzja odmawiająca udostępnienia informacji publicznej może być wydana wówczas, gdy chodzi o informację mieszczącą się w zakresie przedmiotowym i podmiotowym ustawy o dostępie do informacji publicznej. Odmowa informacji następuje jednak z uwagi na ochronę danych osobowych, tajemnicę zawodową, służbową, państwową, skarbową, statystyczną czy inną tajemnicę ustawowo chronioną bądź prawo do prywatności (por. art. 1, art. 4, art. 6, art. 16 i art. 22 ustawy) – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19.12.2002 r., sygn. akt II SA 3301/02, Monitor Prawniczy 2003, nr 5, poz. 195. Tylko w powyżej określonych przypadkach, ustawodawca przewidział stosowanie przepisów kpa. Oznacza to, że nawet jeżeli organ (Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji) uznał, że nie jest właściwy w sprawie, to przekazanie wniosku skarżącego o udzielenie informacji publicznej do organu właściwego (Komendanta Głównego Policji) było nieskuteczne, gdyż wykraczało poza regulacje zawarte w ustawie o dostępie do informacji publicznej

43. 2009.03.03, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/GI 24/08

Do rozważenia pozostaje kwestia wykorzystania w omawianym zakresie postanowień art. 64 § 2 kpa. Mocą przywołanego przepisu organ administracji publicznej wzywa stronę do uzupełnienia braków formalnych podania w terminie siedmiu dni pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania. W świetle poczynionych ustaleń przyjdzie zważyć, czy w sprawach informacji publicznej wniosek osoby ubiegającej się o jej udostępnienie musi spełniać wszystkie powyżej przedstawione wymogi, czy też jak dowodzi to skarżąca, wychodząc z dostępności do informacji publicznej nie musi on spełniać wszystkich przywołanych wymogów. Ze stanowiskiem skarżącej nie można się zgodzić, albowiem dla podania o udostępnienie informacji publicznej ustawodawca nie wprowadził łagodniejszych rygorów, a tym samym strona takiego postępowania obowiązana jest do postępowania w myśl regulacji zamieszczonej we wskazanym akcie. Oznacza to, że skarżąca składając podanie do organu w drodze elektronicznej obowiązana była do respektowania postanowień art. 63 ust. 3a kpa, czego w rozpatrywanej sprawie nie uczyniła. Zatem organ administracji zetknął się z podaniem nie podpisanym i nie spełniającym wymogów wynikających z przepisów prawa. W tej sytuacji organ mógł pozostawić je bez rozpoznania.

44. 2008.04.07, wyrok WSA w Warszawie, II SAB/Wa 138-141/07

WSA zauważył, że użyte w u.d.i.p. określenie, zgodnie z którym informację publiczną udostępnia lub odmawia udostępnienia organ, nie oznacza, że organ nie może tego uczynić poprzez pracownika podległego mu urzędowi. Zgodnie z art. 268a kpa, na który wskazuje skarżąca, organ administracji publicznej może w formie pisemnej upoważniać pracowników kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń. Żaden

z przepisów u.d.i.p. nie nakłada na organ obowiązku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w przytoczonym przepisie, do przekazania wnioskodawcy żądanej informacji publicznej. Oczywistym jest, że upoważnienie takie byłoby niezbędne w przypadku, gdyby organ wydał decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej, czy też inne rozstrzygnięcie, dla którego niezbędne byłoby posiadanie wymaganego prawem upoważnienia.

45. 2005.05.04, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/3/05, OwSS 2005/3/62/62

W sytuacji nieuzasadnionej odmowy udzielenia informacji publicznej i braku przesłanek do zastosowania art. 138 § 2 kpa organ wyższego stopnia musi uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w sprawie odmowy udostępnienia żądanej informacji (art. 138 § 1 pkt 2 kpa), co oznacza, iż z momentem doręczenia decyzji organu wyższego stopnia organ pierwszej instancji nie może – przy zachowaniu identycznych okoliczności prawnych i faktycznych – odmówić udzielenia informacji, powołując tę samą podstawę prawną jak w uchylonej decyzji.

46. 2003.06.24, postanow. SKO we Wrocławiu, SKO 4541/1/03, OwSS 2003/4/92/92

Odmowa udzielenia informacji publicznej prasie powinna nastąpić w formie prawnej decyzji administracyjnej, jak tego wymagają przepisy art. 16 ust. 1 u.d.i.p. w związku z art. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz.U. nr 5, poz. 24 ze zm.).

47. 2002.11.04, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/6/02, OwSS 2003/1/8/8

Z art. 16 ust. 1 u.d.i.p. wynika, że tylko odmowne załatwienie wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest dokonywane decyzją administracyjną. Natomiast pozytywne załatwienie wniosku, czyli udostępnienie informacji publicznej, nie następuje w formie prawnej decyzji administracyjnej, zatem nie może być kwestionowane odwołaniem.

48. 2002.09.12, postanow. SKO we Wrocławiu, SKO 4541/5/0, OwSS 2002/4/99/99

Udostępnienie informacji publicznej według u.d.i.p. jest czynnością materialno-techniczną.

49. 2002.09.12, decyzja SKO we Wrocławiu, SKO 4541/3/02, OwSS 2002/4/98/98

1. Niedopuszczalne jest nakazywanie organowi administracji, przez inny organ (w tym wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym), udzielenia informacji znajdującej się – zgodnie z prawem – w jego posiadaniu. Zobowiązanie podmiotów będących w posiadaniu informacji publicznej do jej udostępnienia wynika z art. 4 ust. 3 u.d.i.p.
2. Udostępnienie informacji publicznej jest czynnością materialno-techniczną, a żaden przepis prawa nie pozwala na zobowiązanie decyzją administracyjną do dokonania takiej czynności.

Art. 17. 1. Do rozstrzygnięć podmiotów obowiązanych do udostępnienia informacji, niebędących organami władzy publicznej, o odmowie udostępnienia informacji oraz o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio.

2. Wnioskodawca może wystąpić do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołania.

1. 2012.10.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 1755/12, LEX nr 1233168

1. Dyrektor szkoły publicznej jest organem władzy publicznej.
2. Władztwo zakładowe, jakim dysponuje szkoła publiczna, uprawnia ją do kształtowania w sposób

jednostronny i władczy sytuacji prawnej użytkowników, na których rzecz usługi oświatowe są świadczone. Jednak zakres świadczonych usług zakładu obejmuje nie tylko kwestie oświatowe, ale także realizację obywatelskiego prawa do informacji na temat jego funkcjonowania.

3. W sprawach o dostęp do informacji publicznej od decyzji podjętej w trybie u.d.i.p. przez dyrektora publicznego gimnazjum stronie przysługuje odwołanie do organu prowadzącego szkołę, jako organu wyższego stopnia.

2. 2012.04.25, wyrok NSA W-wa, I OSK 248/12, LEX nr 1264738

Dyrektor szkoły publicznej jest organem władzy publicznej, bowiem realizuje zadania publiczne związane z realizacją prawa każdego obywatela do kształcenia się oraz prawa dzieci i młodzieży do wychowania i opieki, odpowiednich do wieku i osiągniętego rozwoju, a nadto uprawniony jest do działania w formie władczej w stosunku do uczniów np. poprzez wydawanie decyzji administracyjnych w przedmiocie skreślenia ucznia z listy uczniów. Stąd nie znajduje zastosowania wobec tego organu art. 17 ust. 2 u.d.i.p.

3. 2011.03.28, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 13/11, LEX nr 994243

1. Przepisy u.d.i.p. nie wprowadzają środka zaskarżenia bezczynności w udostępnieniu informacji publicznej, o którym mowa w art. 52 § 1 p.p.s.a., zaś sam sposób udostępniania informacji publicznej kształtują jako dalece odformalizowany, kładąc nacisk na szybkość i sprawność postępowania. Przepisy kpa stosuje się w ograniczonym zakresie, jedynie w sytuacjach, o których mowa w art. 16 i art. 17 u.d.i.p., co skutkuje brakiem podstaw żądania wyczerpania trybu z art. 37 kpa.
2. Akta administracyjne jako zbiór dokumentów zgromadzonych i wytworzonych przez organy administracji publicznej, bez względu na ich rodzaj i charakter zawierają informację o jego działalności i stanowią informację publiczną. W aktach takich mogą znajdować się również dokumenty niewytworzone przez organ administracji publicznej i niezwiązane z rozstrzygnięciem spraw, stąd obowiązkiem organu jest każdorazowo ustalenie, czy określony dokument może zostać udostępniony na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Żądanie udostępnienia informacji publicznej należy odróżnić przy tym zasadniczo od żądania udostępnienia akt administracyjnych na zasadach przewidzianych w art. 73-74 kpa.
3. Decyzje pozostające w posiadaniu organu administracji publicznej mogą znajdować się w aktach administracyjnych albo poza nimi. Jeżeli nawet zawierają tzw. dane wrażliwe mogą zostać udostępnione w kserokopii, z której usuwa się takie elementy. Wyłączenie pewnych danych ze względu na ochronę informacji niejawnych, ochronę innych tajemnic ustawowo chronionych, prywatność osoby fizycznej czy też tajemnicę przedsiębiorcy z treści udostępnianej informacji publicznej nie powoduje przy tym nadania tej informacji charakteru informacji przetworzonej.

4. 2011.02.23, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 3/11, LEX nr 1086330

Uznanie danej informacji za informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p. nie przesądza o obowiązku udostępnienia skarżącemu tej informacji, a jedynie o obowiązku rozpatrzenia jego wniosku w trybie przewidzianym przepisami u.d.i.p. i w przypadku ewentualnego ustalenia, iż zachodzą przesłanki do odmowy udostępnienia informacji publicznej, względnie umorzenia postępowania – o konieczności wydania rozstrzygnięcia analogicznego

do decyzji administracyjnej (art. 17 ust. 1 w zw. z art. 16 u.d.i.p.). Brak wydania takiego rozstrzygnięcia, wobec jednoczesnego braku udzielenia informacji publicznej skarżącemu, przesądza o pozostawaniu w bezczynności.

5. 2011.02.22, wyrok WSA w Bydgoszczy, II SAB/Bd 2/11, LEX nr 1086329

1. Podmiot, do którego złożono wniosek powinien albo udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej albo stosując odpowiednio przepisy art. 16 u.d.i.p. rozstrzygnąć o odmowie udostępnienia informacji wskazując przyczynę nieudzielenia takiej informacji.
2. W sytuacji kiedy żądana informacja nie została udostępniona wnioskodawcy, jak również nie zostało wydane rozstrzygnięcie o odmowie jej udostępnienia w trybie art. 17 u.d.i.p., zarzut bezczynności należy uznać za uzasadniony.

6. 2006.12.05, wyrok WSA w Gliwicach, IV SA/GI 1094/06, LEX nr 919899

1. Jednostki organizacyjne Lasów Państwowych wykonują funkcje administracyjne, a zatem można je określić podmiotami administrującymi.
2. W przypadku rozstrzygnięcia podejmowanego przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych organem wyższego stopnia jest Dyrektor Generalny Lasów Państwowych. W tej sytuacji do rozstrzygnięć podejmowanych przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w zakresie informacji publicznej zastosowanie mają przepisy kpa, a nie unormowania zamieszczone w art. 17 u.d.i.p.

Art. 18. 1. Posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów są jawne i dostępne.

2. Posiedzenia kolegialnych organów pomocniczych organów, o których mowa w ust. 1, są jawne i dostępne, o ile stanowią tak przepisy ustaw albo akty wydane na ich podstawie lub gdy organ pomocniczy tak postanowi.

3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane zapewnić lokalowe lub techniczne środki umożliwiające wykonywanie prawa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3. W miarę potrzeby zapewnia się transmisję audiowizualną lub teleinformatyczną z posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1.

4. Ograniczenie dostępu do posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1 i 2, z przyczyn lokalowych lub technicznych nie może prowadzić do nieuzasadnionego zapewnienia dostępu tylko wybranym podmiotom.

1. 2012.08.08, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 26/12, LEX nr 1224067

Okręgowa Izba Lekarska wykonuje zadania publiczne a więc jest podmiotem zobowiązanym do rozpoznania wniosku o udzielenie informacji publicznej dotyczącej jej działalności (art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d i e u.d.i.p.), w tym w zakresie udostępnienia protokołu z jej obrad – co wynika z art. 19 w zw. z art. 18 ust. 2 u.d.i.p.

2. 2012.05.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 356/12, LEX nr 1264781

Nie można przyjąć, że informacja dotycząca obrad Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych powinna być udostępniona na nośniku z uwagi na fakt, że odnosi się ona do działania organu samorządu zawodowego, a więc podmiotu zobligowanego do udostępniania informacji publicznej. Podmiot ten nie został bowiem zobowiązany

do udostępnienia materiałów audiowizualnych i teleinformatycznych na gruncie u.d.i.p.

3. 2009.08.04, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 41/09, ONSAiWSA 2011/2/31

1. Protokół z posiedzenia społecznej rady do spraw osób niepełnosprawnych – organu opiniodawczo-doradczego starosty (art. 44b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Dz.U. z 2008 r. nr 14, poz. 92) jest informacją publiczną podlegającą udostępnieniu na podstawie art. 2, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 18 i 19 u.d.i.p.
2. Regulację art. 18 ust. 2 u.d.i.p. należy interpretować w kontekście konstytucyjnych zasad i norm, co oznacza wykładnię rozszerzającą unormowania zawartego w u.d.i.p. W myśl Konstytucji RP, w państwie demokratycznym, zasadniczo działalność organów realizujących zadania publiczne jest jawna. Wyrażone zaś w art. 61 Konstytucji prawo do informacji zawiera w swej treści uprawnienie do żądania informacji o funkcjonowaniu szeroko pojętych instytucji publicznych (...). Organy pomocnicze (opiniodawczo-doradcze) w wielu przypadkach wypracowują pewne koncepcje lub stanowiska, które następnie są realizowane przez organy administracji publicznej. Tym samym także działalność tych organów jest jawna – transparentna, a protokoły z ich posiedzeń bądź stenogramy stanowią informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p. i powinny być udostępniane.

Art. 19. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, sporządzają i udostępniają protokoły lub stenogramy swoich obrad, chyba że sporządzą i udostępnią materiały audiowizualne lub teleinformatyczne rejestrujące w pełni te obrady.

1. 2012.08.08, wyrok WSA w Szczecinie, II SAB/Sz 26/12, LEX nr 1224067

Okręgowa Izba Lekarska wykonuje zadania publiczne a więc jest podmiotem zobowiązanym do rozpoznania wniosku o udzielenie informacji publicznej dotyczącej jej działalności (art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d i e u.d.i.p.), w tym w zakresie udostępnienia protokołu z jej obrad – co wynika z art. 19 w zw. z art. 18 ust. 2 u.d.i.p.

4. 2012.05.17, wyrok NSA W-wa, I OSK 356/12, LEX nr 1264781

Nie można przyjąć, że informacja dotycząca obrad Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych powinna być udostępniona na nośniku z uwagi na fakt, że odnosi się ona do działania organu samorządu zawodowego, a więc podmiotu zobligowanego do udostępniania informacji publicznej. Podmiot ten nie został bowiem zobowiązany do udostępnienia materiałów audiowizualnych i teleinformatycznych na gruncie u.d.i.p.

5. 2012.03.07, wyrok WSA w Gdańsku, II SAB/Gd 5/12, LEX nr 1124245

Nagranie posiedzenia sesji rady, utrwalone za pomocą sprzętu audiowizualnego i zapisane na nośniku w postaci np. płyty CD bądź DVD, dotyczy sfery faktów, stanowi zatem informację publiczną. Jeżeli posiedzenie rady zostało utrwalone w jednej z form wymienionych w art. 19 u.d.i.p., albo zmaterializowane w innej formie, to w razie złożenia wniosku brak jest podstaw, aby materiałów dokumentujących te posiedzenia, w tym w postaci dokonanych nagrań, nie udostępnić niezwłocznie.

6. 2010.10.14, wyrok WSA w Gliwicach, IV SAB/Gl 48/10, Wspólnota 2010/47/44

Gdy strona wnosi o udostępnienie stenogramu z posiedzenia rady, a organ dysponuje jedynie protokołem,

powinien powiadomić o tym fakcie i wskazać sposób uzyskania dostępu do stenogramu.

7. 2010.10.01, wyrok NSA W-wa, I OSK 1216/10, LEX nr 744958

Adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej przebiegu posiedzenia organu kolegialnego wypełnia obowiązek udzielenia takiej informacji poprzez udostępnienie protokołu z posiedzenia i nie jest zobowiązany do udostępniania ponadto tej samej informacji na nośniku audiowizualnym lub teleinformatycznym.

8. 2010.06.10, wyrok WSA w Opolu, II SA/Op 257/10, LEX nr 643784

1. Artykuł 19 u.d.i.p. powinno się wyklądać z uwzględnieniem art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, który przyznaje uprawnienie do dostępu do dokumentów oraz wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, i który wskazuje na możliwość rejestracji dźwięku lub obrazu. Gwarancje konstytucyjne dotyczące dostępu do informacji publicznej w omawianym zakresie konkretyzuje art. 7 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p., który wprost stanowi o prawie zapoznania się z materiałami dokumentującymi posiedzenia organów kolegialnych, w tym audiowizualnymi i teleinformatycznymi, i nie wynika z niego, by dostęp do tych materiałów podlegał ograniczeniom innym niż wynikające z wyraźnych uregulowań ustawowych, a w szczególności, by zależał od faktu dysponowania protokołem obrad.
2. Nieuprawniony jest pogląd, że realizacja celu, jakim jest dostęp do informacji publicznej następuje tylko przez dostęp do protokołów, i że sam fakt posiadania takiego protokołu wyklucza uprawnienie do zapoznania się z innymi materiałami rejestrującymi przebieg posiedzenia.

9. 2009.09.16, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SA/Wr 257/09, LEX nr 603363

Standardowo wymaganym sposobem dokumentowania sesji rady przez organ jest protokół lub stenogram, które podlegają udostępnieniu, a zwrot: „chyba że „sporządzą i udostępnią materiały audiowizualne lub teleinformatyczne wskazuje” (art. 19 u.d.i.p.), że: 1) podany audiowizualny lub teleinformatyczny sposób dokumentowania sesji ma fakultatywny charakter i zależy od uznania rady, 2) materiały audiowizualne lub teleinformatyczne dokumentujące przebieg sesji mogą zyskać walor informacji publicznej pod warunkiem, że zostały formalnie sporządzone przez organy władzy publicznej; 3) wymóg ten będzie spełniony w wypadku, gdy statut przewiduje taki sposób dokumentowania posiedzeń rady.

10. 2009.08.04, wyrok WSA we Wrocławiu, IV SAB/Wr 41/09, ONSAiWSA 2011/2/31

Protokół z posiedzenia społecznej rady do spraw osób niepełnosprawnych – organu opiniodawczo-doradczego starosty (art. 44b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Dz.U. z 2008 r. nr 14, poz. 92) jest informacją publiczną podlegającą udostępnieniu na podstawie art. 2, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 18 i 19 u.d.i.p.

11. 2009.01.21, wyrok WSA we Wrocławiu, III SA/Wr 537/08, Dolno.2009/125/2606

1. Materia odnosząca się do relacji pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego a jej członkami ma statutowy charakter, dotyczy jej wewnętrznego ustroju, a sam statut ma, m.in. z uwagi na zewnętrzny charakter wielu niezbędnych w nim postanowień, charakter aktu prawa miejscowego.
2. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym ma charakter kompetencyjny. Określa wyłączną właściwość rady gminy w sprawie nadawania honorowego obywatelstwa gminy. Nie może

stanowiąc upoważnienia do wydania aktu prawa miejscowego w ujęciu tradycyjnym, aktu obowiązującego powszechnie na obszarze gminy. Może być jedynie podstawą regulacji o charakterze statutowym, czy innej regulacji o charakterze ustrojowym, która ma charakter aktu prawa miejscowego. Wymóg podstawy prawnej do wydania aktu prawa miejscowego o charakterze statutowym spełnia norma ustrojowa.

3. Uhonorowanie określonych osób za ich zasługi dla gminy, jest sprawą publiczną o znaczeniu lokalnym. Formy takiego uhonorowania nie mają charakteru zamkniętego do nadawania obywatelstwa honorowego, ograniczonego podmiotowo do osób fizycznych. W ramach swobody określania swych zadań, umocowanej w art. 6 ustawy o samorządzie gminnym, gmina może tworzyć nowe formy prawne w tym zakresie, obejmujące nie tylko osoby fizyczne, ale także twory organizacyjne, w tym osoby prawne, zasłużone dla gminy. Przyjmowanie takich form służy z pewnością wspieraniu i upowszechnianiu idei samorządowej oraz promocji gminy.
4. Protokół sesji po jego sporządzeniu jest dokumentem, który winien być udostępniany. Wymóg przyjęcia i możliwość ewentualnych poprawek i zmian w protokole z sesji Rady w żaden sposób nie zmienia faktu, że mamy do czynienia z dokumentem zawierającym informacje na temat działalności organu władzy publicznej, podlegającym publicznemu udostępnieniu. Podobnie ustalenia należy odnieść do protokołów z prac komisji Rady.

12. 2008.11.06, wyrok WSA we Wrocławiu, III SA/Wr 418/08, OwSS 2009/1/8/8

Rada gminy, ustalając w statucie – a więc w akcie niższego rzędu – zasady udostępnienia dokumentów organów gminy, nie była, żadnym przepisem rangi ustawowej, upoważniona do wyłączenia zasady jawności działania gminy i ograniczania dostępu do dokumentu, jakim jest protokół sesji rady przed jego przyjęciem. Wprowadzając w statucie zapis uzależniający udostępnienie protokołu sesji rady i protokołów z obrad komisji od ich „formalnego przyjęcia”, rada naruszyła w istotny sposób przywołane wyżej przepisy art. 61 Konstytucji, art. 11b ust. 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 19 u.d.i.p. Tym samym pozbawiono obywateli dostępu do informacji publicznej, jaką jest protokół sesji rady, na pewnym etapie działania organów (przed przyjęciem przez radę). W konsekwencji ograniczono tym samym możliwości uczestniczenia obywateli w podejmowaniu decyzji w sprawach publicznych i sprawowaniu kontroli nad tym procesem.

13. 2007.11.20, wyrok WSA w Łodzi, II SAB/Łd 60/07, LEX nr 445151

Skoro gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych na gruncie u.d.i.p. jest podmiotem obowiązującym do udostępnienia informacji publicznej w trybie tej ustawy, jest ona również związana trybem udostępniania informacji publicznej określonym ustawą.

14. 2004.01.10, wyrok WSA w Krakowie, II SA/Kr 1356/04

Ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, gdyż nie obwarowuje tego dostępu w art. 7 ust. 1 pkt 3 ani też w art. 19 rozmaitymi formalnościami, jak to ma miejsce w przypadku informacji publicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 10 i art. 11 tej ustawy. Jest to oczywiste, gdyż skoro istnieje bezpośredni dostęp do tych posiedzeń w postaci wstępu na nie, to brak podstaw, aby nie udostępniać niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia.

Art. 20. Przepisy art. 18 i 19 stosuje się odpowiednio do pochodzących z powszechnych wyborów kolegialnych organów jednostek pomocniczych jednostek samorządu terytorialnego i ich kolegialnych organów pomocniczych.

Art. 21. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270, ze zm.), z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi,
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

1. 2013.04.18, wyrok NSA W-wa, II SAB/OI 22/13, LEX nr 1313643

1. Z beczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ zobligowany jest udzielić informacji publicznej, a jej nie udziela i nie wydaje stosownej decyzji o odmowie udostępnienia takiej informacji. W przypadku zaś, gdy informacja o jaką ubiega się zainteresowany nie ma charakteru informacji publicznej, organ nie pozostaje w zwłoce w zakresie udostępnienia informacji publicznej. Aby można było mówić o beczynności podmiotu zobowiązanego należy przede wszystkim stwierdzić, iż ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego, w nakazanym prawem terminie, nie wypełnił. W przypadku, gdy podmiot wezwany uznaje, że żądana informacja nie stanowi w istocie informacji publicznej, Sąd zobligowany jest do rozpoznania wniesionej skargi i rozstrzygnięcia, czy rzeczywiście wnioskodawca może domagać się udostępnienia interesujących go danych.

2. Protokoły z posiedzeń niejawnych SKO stanowią informację publiczną.

2. 2012.10.16, postanow. NSA W-wa, I OZ 309/12, LEX nr 1265006

W przypadku ustalenia, że wskazany przez stronę skarżącą podmiot nie mieści się w kręgu zobowiązanych do udzielenia informacji publicznej, uznać należy, iż nie jest on organem o którym mowa w art. 54 § 2 p.p.s.a. zobowiązanym do przekazania sądowi skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w terminie o którym mowa w art. 21 pkt 1 u.d.i.p. i nie może być w stosunku do niego kierowany wniosek o ukaranie grzywną za niewykonanie wyżej wymienionych obowiązków (art. 55 § 1 p.p.s.a.). Jako niedopuszczalny podlega on odrzuceniu.

3. 2012.06.28, postanow. NSA W-wa, I OSK 1443/12, LEX nr 1285011

Jeżeli skarżący pozostaje w przekonaniu, iż żądane przez niego informacje mają charakter informacji publicznej w rozumieniu u.d.i.p., to może on wnieść do sądu administracyjnego skargę na beczynność organu, w efekcie rozpoznania której sąd ma obowiązek przesądzić o charakterze informacji poprzez dokonanie kwalifikacji, czy żądane informacje są, czy też nie informacjami publicznymi w rozumieniu u.d.i.p. Dopiero merytoryczna ocena żądania strony przez pryzmat u.d.i.p. pozwala de facto stwierdzić, czy w sprawie o beczynność ma zastosowanie u.d.i.p. Przesądzenie, że w sprawie będą miały zastosowanie przepisy dotyczące informacji publicznej, pozwala dopiero na przejście do drugiego etapu badania skargi – to jest do stwierdzenia, czy w sprawie występuje beczynność.

4. 2012.06.01, postanow. NSA W-wa, I OPP 17/12, LEX nr 1282134

Termin trzydziestu dni dla sądu administracyjnego do rozpoznania skargi na decyzję o odmowie dostępu do informacji publicznej jest terminem procesowym i ma charakter instrukcyjny. Bezskuteczny upływ tego terminu nie rodzi materialnych skutków prawnych.

5. 2012.05.11, postanow. NSA W-wa, I OZ 328/12, LEX nr 1164456

Celem grzywny, o której mowa w art. 55 § 1 p.p.s.a., jest pełnienie funkcji dyscyplinującej, a także represyjnej. Funkcja represyjna realizowana poprzez wymierzenie grzywny, o której mowa w ww. przepisie, służy bowiem ochronie konstytucyjnego prawa do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki wyrażonej w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Pomimo iż regulacja konstytucyjna odnosi się do sądu, to jednak działanie sądu jest w tym wypadku uzależnione od wykonania przez organ obowiązków, o których mowa w art. 21 pkt 1 u.d.i.p. w zw. z art. 54 § 2 p.p.s.a. Z tej przyczyny ponosi on odpowiedzialność za uniemożliwienie albo utrudnienie realizacji tego prawa przez stronę. Poza tym grzywna z art. 55 § 1 p.p.s.a. pełni również funkcję prewencyjną, albowiem ukaranie grzywną służy zapobieganiu naruszenia prawa celem przewlekania postępowania sądowo-administracyjnego.

6. 2012.03.27, wyrok NSA W-wa, I OSK 156/12, LEX nr 1264575

Organ musi uwiarygodnić, iż nie posiada żądanej informacji publicznej, aby nie pozostawać w stanie bezczynności w udostępnieniu informacji publicznej. Powiadomienie wnioskodawcy o nieposiadaniu żądanych informacji należy rozpatrywać w kontekście art. 8, 9 i 11 kpa, a zatem powiadomienie takie powinno zawierać informację dlaczego organ nie posiada żądanych informacji oraz inne dane, która mogą mieć wpływ na sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy. Sąd jest natomiast zobowiązany do oceny czy prawdopodobne jest, że organ żądanej informacji nie posiada, a oceniając czy podmiot zobowiązany powinien ją posiadać, powinien między innymi ustalić czy informacja ta jest związana z zakresem jego działania i kompetencją.

7. 2012.03.08, wyrok WSA w Białymstoku, II SAB/Bk 2/12, LEX nr 1139096

1. W przypadku, gdy skarga na bezczynność dotyczy udostępnienia informacji publicznej, nie jest wymagane wcześniejsze wezwanie danego organu do usunięcia naruszenia prawa lub wniesienia zażalenia do organu wyższego stopnia.
2. Sąd, aby móc stwierdzić, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności, musi rozstrzygnąć, czy żądana informacja mieści się w ustawowym pojęciu informacji publicznej.

8. 2011.12.07, postanow. NSA W-wa, I OZ 1013/11, LEX nr 1149508

Przy skróconym ustawowo terminie przekazania skargi do 15 dni przekroczenie tego terminu zaledwie o dwa dni należy uznać za nieznaczne.

9. 2011.10.06, postanow. NSA W-wa, I OPP 62/11, LEX nr 964669

Przepis art. 21 pkt 2 u.d.i.p. należy rozumieć w ten sposób, iż sąd rozpatruje skargę w tym terminie, jeżeli nie występują okoliczności, które uniemożliwiają rozpatrzenie skargi. Sąd nie może przystąpić do rozpoznania sprawy dopóki sprawa nie będzie gotowa do wyznaczenia. Trzydziestodniowy termin na rozpatrzenie skargi jest terminem procesowym i ma charakter instrukcyjny. Naruszenie tego terminu samo przez się nie uzasadnia

stwierdzenia przewlekłości postępowania.

10. 2011.09.22, postanow. NSA W-wa, I OPP 68/11, LEX nr 948902

Art. 21 pkt 2 u.d.i.p. nakłada na sąd administracyjny obowiązek rozpatrzenia skargi w określonym terminie. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, iż sąd rozpatruje skargę w tym terminie, jeżeli nie występują okoliczności, które uniemożliwiają rozpatrzenie skargi. Dopiero bowiem gdy pismu z uwagi na zachowanie lub uzupełnienie wszystkich koniecznych wymogów formalnych może zostać nadany bieg i gdy zakończone zostaną ewentualne postępowania wпадkowe (np. w zakresie przyznania prawa pomocy), sprawa może być rozpoznana przez sąd administracyjny. Zatem sąd nie może przystąpić do rozpoznania sprawy, dopóki nie zostanie rozstrzygnięta kwestia kosztów sądowych.

11. 2011.07.12, wyrok NSA W-wa, I OSK 610/11, LEX nr 898000

Skargę na bezczynność organu w postępowaniu o udzielenie informacji publicznej można złożyć nie tylko wobec „milczenia” organu, ale również w sytuacji, w której powstał spór między wnioskodawcą a adresatem wniosku co do charakteru żądanej informacji oraz co do zasad i trybu jej udostępnienia.

12. 2011.06.09, wyrok NSA W-wa, I OSK 401/11, LEX nr 1082748

Zgodnie z art. 21 u.d.i.p. do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy p.p.s.a. Dotyczy to skarg na bezczynność w zakresie udostępnienia informacji publicznej. Nie ma podstaw do stosowania w tym zakresie art. 101 i art. 101a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

13. 2011.03.28, wyrok WSA w Krakowie, II SAB/Kr 165/10, LEX nr 994244

1. Dla zasadności skargi na bezczynność nie ma znaczenia okoliczność, z jakich powodów określony akt nie został podjęty lub czynność dokonana, a w szczególności, czy bezczynność została spowodowana zawinioną albo też niezawinioną opieszałością organu, czy też wiąże się z jego przeświadczeniem, że stosowny akt lub czynność w ogóle nie powinny zostać dokonane. Z bezczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ lub podmiot będący w jej posiadaniu milczy wobec wniosku strony o udzielenie takiej informacji albo odmawia jej udzielenia w nieprzewidzianej do tej czynności formie prawnej, albo udziela informacji niebędącej przedmiotem wniosku lub informacji niepełnej.
2. Wyliczenie zawarte w art. 6 u.d.i.p. ma jedynie charakter przykładowy. Informacją publiczną jest nie tylko informacja dotycząca formy i treści dokumentów urzędowych, ale także utrwalony w dowolny sposób komunikat, wiedza, świadomość o jakimś fakcie. Sama informacja ma natomiast tylko wtedy charakter informacji publicznej, jeżeli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu, od którego wnioskodawca żąda jej udostępnienia.

14. 2011.01.28, postanow. NSA W-wa I OPP 11/11, LEX nr 741461

Do skargi kasacyjnej nie ma zastosowania termin, o którym mowa w art. 21 pkt 2 u.d.i.p.

15. 2010.08.19, postanow. WSA w Warszawie II SO/Wa 40/10, LEX nr 620471

Przewidziany w art. 21 pkt 1 u.d.i.p. obowiązek przekazania sądowi akt sprawy i odpowiedzi na skargę, poza nadzwyczajnym przypadkiem wymienionym w art. 54 § 3 p.p.s.a., ma charakter bezwzględny.

16. 2010.05.17, postanow. WSA w Warszawie, II SO/Wa 25/10, Wspólnota 2010/25/45

W przypadku złożenia do sądu administracyjnego skargi, organ, za pośrednictwem którego jest ona wnoszona, ma obowiązek oprócz przekazania sądowi skargi wraz z aktami sprawy również odpowiedzieć na nią w terminie 30 dni, co wynika z art. 54 par. 2 p.p.s.a. Natomiast, mając na uwadze art. 21 pkt 1 u.d.i.p., czas ten jest skrócony do 15 dni. W przypadku zwłoki w udzieleniu odpowiedzi, sąd na wniosek strony skarżącej może nałożyć na organ administracji grzywnę

17. 2008.09.09, postanow. NSA W-wa, I OSK 1021/08, LEX nr 565663

O sposobie dochodzenia dostępu do informacji na drodze postępowania sądownoadministracyjnego lub na drodze procesu cywilnego przed sądem powszechnym decyduje przedmiot ochrony.

18. 2008.02.04, uchwała NSA, I OPS 3/07

W art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. mowa jest o aktach lub czynnościach z zakresu administracji publicznej innych niż decyzje i postanowienia wydawane w administracyjnych postępowaniach jurysdykcyjnych. To zdaje się wyraźnie wskazywać, że chodzi o sprawy indywidualne, podobnie jak w przypadku spraw załatwianych w drodze decyzji administracyjnej, tyle tylko, że w sprawach tych nie orzeka się w drodze decyzji administracyjnej, lecz mogą być podejmowane akty lub czynności dotyczące określonych adresatów. Jak decyzja czy postanowienie administracyjne są kierowane do konkretnych podmiotów, tak akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4, są kierowane przez organ administracji publicznej również do konkretnych podmiotów. Z omawianego przepisu można wnosić, iż wolą ustawodawcy było objęcie kontrolą sądu administracyjnego tych prawnych form działania administracji publicznej, które mogą być i są podejmowane przez organy administracji publicznej w stosunku do podmiotów administrowanych, w sprawach, dla których załatwienia nie jest przewidziana forma decyzji lub postanowienia administracyjnego. Akt lub czynność podejmowane są w sprawie indywidualnej w tym znaczeniu, że jej przedmiotem jest określony i zindywidualizowany stosunek administracyjny (uprawnienie lub obowiązek), którego źródłem jest przepis prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 22. (uchylony).

Art. 23. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udostępni informacji publicznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

1. 2011.01.27, wyrok WSA w Rzeszowie, II SAB/Rz 49/10, LEX nr 953623

Przepis art. 23 u.d.i.p. jest jedynym przepisem karnym zawartym w u.d.i.p., a to przesądza, że wymierzenie grzywny na jego podstawie jest możliwe tylko w wyniku ustalenia wyczerpania znamion określonego tam czynu zabronionego w ramach postępowania karnego – a to z kolei oznacza, że sprawa w tym zakresie nie należy do właściwości sądu administracyjnego.

2. 2007.07.20, postanow. SN, III KK 74/07, LEX nr 323657

Przepis art. 23 u.d.i.p. penalizuje zachowanie polegające na nieudostępnieniu jakiegokolwiek informacji o tym charakterze, nie zaś tylko takiej informacji publicznej, którą charakteryzuje przymiot większej wagi. Okoliczności, odnoszące się do wartości (wagi, znaczenia) nieudzielonej oskarżycielowi posiłkowemu informacji publicznej, mieszczą się w zakresie elementów przedmiotowych rozważanego czynu, wyznaczających – wraz z innymi przesłankami, także z zakresu strony podmiotowej – stopień jego szkodliwości społecznej.

Rozdział 2a

Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej

Art. 23a. 1. Wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona, stanowi ponowne wykorzystywanie informacji publicznej i odbywa się na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Obowiązani do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na zasadach i w trybie określonych w ustawie są:

- 1) Prezes Rady Ministrów,
- 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
- 3) inne niż określone w pkt 2 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
- 4) inne niż określone w pkt 2 osoby prawne, utworzone w celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli samodzielnie albo wspólnie z podmiotami, o których mowa w pkt 2 i 3, bezpośrednio albo pośrednio:

- a) finansują je w ponad 50% lub
  - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
  - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
  - d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,
- 5) związki podmiotów, o których mowa w pkt 2-4
- zwani dalej „podmiotami zobowiązanymi”.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) archiwów państwowych w zakresie znajdujących się w ich dyspozycji materiałów archiwalnych,
- 2) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2011 r. nr 43, poz. 226, z późn. zm.), w zakresie audycji radiowych i telewizyjnych oraz innych przekazów,
- 3) instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury ani innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. nr 13, poz. 123, z późn. zm.), w zakresie informacji publicznych stanowiących przedmiot ich działalności,
- 4) uczelni, Polskiej Akademii Nauk ani jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w zakresie informacji publicznych służących ich działalności badawczej oraz dydaktycznej,
- 5) jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), w zakresie informacji publicznych

służących ich działalności oświatowej.

4. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) informacji publicznych, których udostępnienie zostało uzależnione od wykazania interesu indywidualnego (prawnego lub faktycznego) na podstawie odrębnych przepisów,
  - 2) przekazywania informacji publicznych między podmiotami wykonującymi zadania publiczne, w celu realizacji zadań określonych prawem.
5. Przepisy niniejszego rozdziału nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady wykorzystywania informacji publicznej, pod warunkiem, że stwarzają gwarancje zachowania zasad wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 23b. 1. Informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 23c.

2. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:

- 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego,
- 2) obowiązku dalszego udostępniania innym użytkownikom informacji w pierwotnie pozyskanej formie,
- 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej,
- 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje.

3. Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006 r. nr 90, poz. 631, z późn. zm.) lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz.U. nr 128, poz. 1402, z 2004 r. nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. nr 99, poz. 662 i nr 176, poz. 1238), zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu lub bazy danych, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu lub bazy danych, w całości lub we fragmentach, oraz wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych.

4. Podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.

Art. 23c. 1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na wniosek, o którym mowa w art. 23g ust. 2, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.

2. Nakładając opłatę, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

Art. 23d. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia informację publiczną w celu jej ponownego wykorzystywa-

nia w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach.

2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie informacji publicznej jest dokonywane przez podmioty wykonujące zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub opłaty powinny zostać określone na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.

Art. 23e. 1. Udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania nie może wprowadzać ograniczenia korzystania z tej informacji przez innych użytkowników, chyba że jest to niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań publicznych.

2. W przypadku gdy warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej przewidują wyłączność korzystania z tej informacji, treść warunków ponownego wykorzystywania jest ogłaszana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu wprowadzającego wyłączność.

Art. 23f. 1. Podmioty zobowiązane, które przekazują informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. nr 64, poz. 565, z późn. zm.).

2. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do opracowywania, w szczególności przetworzenia, informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania oraz dostarczania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.

Art. 23g. 1. Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej odbywa się przez ponowne wykorzystywanie informacji publicznej:

- 1) udostępnionej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej,
- 2) udostępnionej w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej,
- 3) udostępnionej w centralnym repozytorium,
- 4) przekazanej na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.

2. Przekazanie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania następuje na wniosek, w przypadkach gdy:

1) informacja publiczna nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, chyba że została udostępniona w inny sposób i zostały określone warunki jej ponownego wykorzystywania, albo

2) wnioskodawca zamierza wykorzystywać informację publiczną na warunkach innych niż zostały dla tej informacji określone.

3. Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej można złożyć w szczególności w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. W przypadku niespełnienia warunków formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowodu-

je pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

5. Wniosek rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. W sprawach szczególnie skomplikowanych podmiot zobowiązany może przedłużyć załatwienie sprawy o kolejne 20 dni, po zawiadomieniu wnioskodawcy w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.

6. Podmiot zobowiązany informuje Prezesa Rady Ministrów o przekroczeniu 1000 wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej danego rodzaju.

7. Podmiot zobowiązany:

1) przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczenia warunkami, a w przypadku posiadania informacji publicznych przez wnioskodawcę zawiadamia o braku ograniczenia warunkami ponownego wykorzystywania informacji publicznej,

2) przedstawia wnioskodawcy ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej w przypadku, o którym mowa w art. 23c ust. 1,

3) odmawia, w drodze decyzji, ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

8. Podmiot zobowiązany odmawia ponownego wykorzystywania informacji publicznej, w przypadku gdy:

1) dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 5, lub w przepisach odrębnych ustaw,

2) ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące podmiotom trzecim.

9. Podmiot zobowiązany może odmówić ponownego wykorzystywania informacji publicznej w sytuacji, o której mowa w art. 23f ust. 2.

10. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 7 pkt 2, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty, złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub o wysokości opłat.

11. Do decyzji o odmowie przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej oraz o wysokości opłat stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:

1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,

2) uzasadnienie decyzji o odmowie ponownego wykorzystywania informacji publicznej na podstawie ust. 8 pkt 2 zawiera wskazanie osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która posiada prawa autorskie, jeżeli jest znana, albo licencjodawcy, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany utwór.

12. Do rozstrzygnięć, o których mowa w ust. 8-10, podejmowanych przez podmiot zobowiązany niebędący organem władzy publicznej, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Wnioskodawca może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, do którego stosuje się

odpowiednio przepisy dotyczące odwołań.

13. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, zawierający w szczególności informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej, biorąc pod uwagę sprawność i przejrzystość postępowania.

Art. 23h. 1. Podmiot zobowiązany, który przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania, jest obowiązany umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej:

- 1) wykaz informacji publicznych dostępnych w centralnym repozytorium w celu ponownego wykorzystywania,
- 2) warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, jeżeli zostały określone,
- 3) informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej,
- 4) informacje o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania, określenia warunków ponownego wykorzystywania lub wysokości opłaty.

2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, jest obowiązany wraz z ich udostępnieniem wskazać ewentualne warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 23b ust. 2, a także informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, lub miejsce umożliwiające zapoznanie się z nimi.

3. Podmiot zobowiązany podaje na żądanie wnioskodawcy informację o zasadach obliczenia wysokości opłaty, o której mowa w art. 23c ust. 1.

4. Brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianej informacji publicznej bez ograniczeń warunkami.

Art. 23i. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi,
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

Rozdział 3

Przepisy o zmianie przepisów obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

....